

LXXXII.

*Concessio privilegiorum mercatoribus ad portum civitatis Anconae merces advehentibus vel ibi mercaturae causa domicilium constituentibus, et iurisdictio consulum illorum causas cognoscendi*¹.

Clemens Episcopus, servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Causae huius constitutionis.

Ex apostolicae servitutis officio eam suscipimus sollicitudinem, in locis potissimum ditioni nostrae, etiam in temporalibus subiectis, ut cunctis mortalibus, maxime vero exteris nationibus eo confluentibus, iustitia aequa lance ministratur, neque eorum cuiquam iniuria aut gravamen aliquod inferatur; sed ut christianam potius, ac praesertim apostolicam pietatem ac benignitatem, vel in ipsa regiminis forma agnoscant et admirentur, tum vero ut civitatum ac populorum Status Ecclesiastici publica et privata commoda communemque utilitatem, pro ea qua tenemur paterna ac pastoralis vigilantia, modis omnibus procuremus. Quare cum inter alia, quae huc pertinent, illud certe non mediocri momenti sit, ut commercium maritimum inter subditos nostros et mercatores diversarum, praesertim orientalium, regionum, qui Anconitano ac reliquis ditionis nostrae praedictae portibus cum navibus onustis mercibus ad victum et communem usum utilibus ac necessariis appellunt, non modo conservetur, sed maiori in dies, Deo iuvante, navium multitudine et frequentia, mercatorum concursu et celebritate, mercium copia et libertate, augeatur; operae pretium du-

¹ Quoad Hebraeos Anconae degentes, vide huiusce Pontificis constitut. LV: *Coeca*, in hoc ipso tomo, pag. 22.

ximus, et illa de medio tollere gravamina aut impedimenta, quae ipsos fortasse abducere, aut retrahere possent, et eos contra gratiarum, immunitatum et privilegiorum benigna ac liberali concessione, et promissa sub fide publica securitate invitare, ac subditos demum nostros qui ad alia externa emporia confluunt, ab alienis ad propria etiam, si opus erit, proposito alicuius damni periculo, revocare.

§ 1. Si qui igitur mercatores, etiam exteri, ex quacumque gente et natione oriundi, naves comparare et instruere, et in eis ultro citroque commeando merces ex orientalibus partibus Anconam adducere, vel in ipsa civitate Anconitana, ut venturarum mercium pericula, sub certis sponsonibus suscipiant, sive ut alias quoquo modo mercaturae negotiis operam navent, domicilium sibi parare et constituere voluerint, eos omnes et singulos ab omnibus impositionibus, datis, oneribus, gabellis, collectis, subsidiis, contributionibus, ad quae cives et incolae Anconitani, alias quam ratione mercium ipsarum venalium, quomodolibet tenentur, haecenus indictis (illis exceptis quae Camerae Apostolicae debentur), necnon etiam posthaec forsitan indicendis quibuscumque, etiam si illorum exactionem, per eandem Camerae eiusve officiales et ministros fieri contingat, auctoritate apostolica tenore praesentium, perpetuo eximimus et liberamus, exemptosque et immunes, ac ad illorum solutionem nequaquam teneri, neque ad id a quoquam cogi, vel compelli posse decernimus et declaramus, perpetuamque immunitatem et exemptionem superius expressam, eorum singulis, gratiose et liberaliter concedimus et elargimur.

§ 2. Quoad eos vero mercatores illarum gentium, et nationum quibus per

Exemptio a gabellis pro mercatoribus exteris ex orientalibus partibus mercis. Anconam adducendis, vel ibi domicilium mercaturae causa constituentibus.

Salviconductus a Camera mercatoribus dari soliti, confirmantur.

edicta publica, seu litteras patentes dilecti filii nostri moderni, et pro tempore existentis Sanctae Romanae Ecclesiae camerarii, salviconductus, ut aiunt, concedi solent, eis nos quoque ad Anconitanum portum et civitatem tutum, securum et liberum commeatum, remeatum, accessum et recessum, commercium, ac veniendi et redeundi, et occasione mercium, quamdiu opus fuerit, Anconae commorandi, et cum ipsis subditis nostris liberam occasione mercium ipsarum contrahendi licentiam, ac plenissimum super praemissis omnibus, ut dicunt, salvumconductum perpetuo concedimus et impartimur.

Eos perturbati cavetur.

§ 3. Inhibentes, ne quis eos, tamquam sub fide publica praesentium auctoritate assecuratos, quoquo modo molestare praesumat. Quinimmo vehementer etiam atque etiam hortamur in Domino, et per apostolica scripta monemus universos et singulos, nunc et pro tempore existentes praefectos et milites classium ac triremium, tam carissimi in Christo filii nostri Hispaniarum regis catholici, et cuiuscumque regni, provinciae et insulae ei subiectae, quam etiam dilectorum filiorum nobilium virorum ducis et domini Venetorum, necnon magni Etruriae sibi subiectae ducis, et Sancti Ioannis Hierosolymitani, ac Sancti Stephani, et quorumcumque aliarum militiarum, necnon Dalmatarum Usocchi nuncupatorum, et caeterarum omnium rerum publicarum et principum, ne illis unquam navigiis onerariis, quae merces ad civitatem Anconitanam, ac alia ditionis nostrae loca comportant, ipsive mercatoribus, aut nautis, ut praefertur, assecuratis damni, detrimenti, aut impedimenti aliquid in rem vel in personas inferant. Quinimmo habentes eos pro nostra et Sedis Apostolicae reverentia propensius commendatos, in exercenda huiusmodi mercatura

omnem illis opem, operam, favorem, auxilium, enixe ac benigne impendant, scituri se in hoc obsequium nobis et eidem Sedi gratissimum praestituros, et si contrafecerint, censuras et poenas ecclesiasticas et temporales contra piratas et praedones nostra maria infestantes inflictas incursumos.

§ 4. Verum his, qui Anconae nunc et pro tempore commorantur Hebraeis orientalibus, eorumque universitati, per easdem praesentes concedimus et indulgemus, ut statutis et capitulis, eis alias per felicis recordationis Paulum PP. III, praedecessorem nostrum, concessis sive permissis, cum ea tamen moderatione quoad primum, et cum eis limitationibus et restrictivis, quoad reliqua, quae nuper a dilecto filio nostro S. R. E. camerario adiectae et editae fuerunt, et non alias, uti libere et licite valeant, illaque omnia et singula, quorum tenores praesentibus haberi volumus pro expressis, cum moderatione tamen et limitationibus et restrictivis huiusmodi, auctoritate apostolica tenore praesentium, approbamus et confirmamus, eisque perpetuae et inviolabilis firmitatis robur adiciamus.

§ 5. Declarantes insuper, litteras nostras de eisdem Iudaeis ex toto Statu praedicto, praeterquam Roma, Avinione et Ancona, expellendis nuper editas, ipsis Hebraeis orientalibus, vel aliis Anconae domicilium habentibus non obesse, quominus ad quaecumque Status Ecclesiastici loca pro exigendis creditis occasione mercium praedictarum contractis accedere, et per ea discurrere libere et licite valeant, nec propterea a quoquam molestari queant, dummodo super hoc litteras testimoniales de eorum origine, et iusta huiusmodi itineris causa fidem facientes a venerabili fratre nostro episcopo Anconitano, seu pro tempore existente

Confirmatio Statutorum a Paulo III concessorum Hebraeis orientalibus Anconae commorantibus.

Constitutionis declaratio contra Hebraeos Anconae degentes.

gubernatore eiusdem civitatis, subscriptas secum deferant.

Prohibitio emendi merces ex orientalibus partibus, per mare Adriaticum, ad alios portus eiusdem maris, extra Statum Ecclesiasticum delatas, et postea in dicto Statu comportatas, sub poena hic expressa.

§ 6. Caeterum, quia saepe contingit, merces ex Oriente per mare Adriaticum advectas, prius ad alios portus mari Adriatici extra dictionem ecclesiasticam sitos appellere et exonerari, deinde vero ad Statum nostrum terra marive comportari, districte interdiximus et prohibemus, ne quis omnino ex subditis nostris praedictis posthac umquam, perpetuis futuris temporibus, merces cuiusque generis, qualitatis et quantitatis, ex partibus Orientis per mare Adriaticum, ad alios extra ditionem praedictam eiusdem maris Adriatici portus prius delatas et exoneratas, ac postmodum terra marive ad loca Status ecclesiastici comportatas, emere quoquo modo audeat. Cuius quidem prohibitionis si quis transgressor et violator exlitterit, ita ut merces quas-cumque prius quidem ad portus Adriatici maris extra ditionem nostram constitutos allatas et exoneratas, deinceps Anconam, vel ad alia Status nostri loca, terra aut mari comportare praesumat, volumus, ut quasi cuiusdam mulctae nomine, ultra solita et vetera vectigalia, novum etiam solvere teneatur, duodecim nimirum pro centenario eius pretii, quo res ipsae aestimatae erunt. Huiusque vectigalis novi, quod harum serie imponimus atque indicimus, exigendi facultatem caeterorum vectigalium conductoribus et exactoribus, de quo tamen nobis et Camerae Apostolicae sigillatim rationem reddere debeant, per praesentes tribuimus.

Triticum ad portum Anconae advectum libere cuique vendi possit.

§ 7. Quod si quando triticum, seu frumentum ad portum Anconitanum advehi contigerit, prohibemus dilectis filiis communitati, et hominibus eiusdem civitatis nostrae Anconitanae, ne in posterum cuiusvis privilegii aut consuetudinis, etiam antiquae et immemorabilis prae-

textu, etiam pro eorum usu necessario, frumento huiusmodi navibus advecto pretium aliquod certum ullo modo praescribere, et eo oblato vel soluto, triticum sibi vindicare audeant; sed si frumento indigerint, ad illud coemendum, sicuti alii advenae emptores, nullo prorsus discrimine concurrant.

§ 8. Insuper universis et singulis mercatoribus, ad eundem portum Anconitanum merces undequaque convehentibus indulgemus, ut non prius ad solutionem vectigalium pro ipsis mercibus iniunctorum teneantur, nec cogi aut compelli possint, quam easdem merces vendiderint, aut alio asportaverint, ac pro ea tantum rata, qua res ipsas vendi aut exportari contigerit.

§ 9. Postremo cupientes opportune providere, ne a magistratibus ad purgandum merces, ex locis pestiferae contagionis suspectis pro tempore advectas, in eadem Anconitana civitate deputatis, consulibus sanitatis vulgo nuncupatis, sub pretextu cavendi ab huiusmodi morbi periculo, gravamen aliquod ipsis mercatoribus inferatur, sed et salubritati, ut par est, consulatur, et tamen debita inter mercatores aequalitas servetur, ac omnes cessent querelae, statuimus et ordinamus, ut deinceps per dictos consules in adventu navium exterarum, nihil circa personas et merces in dictis navibus existentes sine gubernatoris pro tempore existentis, cum eis coniunctim procedentis consensu, praesentia et interventu, prohiberi, permitti, statui, decerni, iudicari aut definiri valeat.

§ 10. Denique, ne mercatores ac personae quaecumque ad portum ipsum confluentes, vel inibi commorantes, litium dispendiis, atque incommodis ab huiusmodi commercio distrahantur, omnia privilegia de causis inter mercatores, sive alios quoscumque incolas, sive ex-

Mercatores non solvant gabellam, antequam merces vendant, vel alio asportent.

Consules civitatis, nihil circa personas atque merces navium exterarum agere possint, absque interventu Anconae gubernatoris.

Causae mercatorum ibi cognoscantur.

teros, occasione mercaturae et negotiorum huiusmodi pro tempore motis, tam in prima, quam in secunda instantia, intra civitatem ipsam Anconitanam, nec alibi, cognoscendis et terminandis, per quoscumque praedecessores nostros quomodolibet concessa, auctoritate et tenore praemissis, perpetuo approbamus et confirmamus, et illa, quatenus opus sit, de novo concedimus, itaut nec pretextu privilegiorum Rotae Maceratensis, quibus in hac parte et in quantum indultis civitatis Anconae quomodolibet praeiudicent, harum serie ex certa nostra scientia, derogamus, nec alio quovis colore alibi, extra dictam civitatem Anconitanam, in quacumque instantia trahi seu conveniri possint.

Forma eligendi iudices ad eas cognoscendum cum facultate summarie, etc., procedendi.

§ 11. Quinimmo, ut controversiae, et lites huiusmodi, quamecissime et minimo dispendio terminentur, statuimus ut quotannis, ex numero mercatorum inibi commorantium tres consules eligantur, alter nimirum ex Florentina, alter vero per ultramarinos, ac tertius ex alia quavis natione, arbitrio universitatis mercatorum in praedicta civitate degentium eligendus, quorum, vel duorum ex iis coniunctim procedentium iudicio, causae omnes inter mercatores invicem, seu inter illos et alias personas, aut etiam inter alios quoscumque occasione mercaturae quomodolibet motae et movendae, summarie, simpliciter et de plano, sine strepitu et figura iudicii, sola facti veritate inspecta, cognoscantur, audiantur et decidantur. Consules vero praedicti assessorem aliquem iuris peritum suo arbitrio assumant, cuius voto in eiusmodi causis definiendis uti possint. Quod si res, de quibus agatur, valorem quadraginta scutorum non excedunt, a sententiis vel decretis vim definitive habentibus, eorundem consulum non liceat provocare. Si autem praedictam

summam excesserint, non ad alium iudicem fas sit appellare, quam ad septem vel octo mercatores sorte extrahendos, qui huiusmodi causas appellationum etiam summarie, simpliciter et de plano, sine strepitu et figura iudicii, sola facti veritate inspecta, terminent, nec ulterius, quam semel tantum, ut praefertur, ulla omnino appellatio detur. Atque in eligendis consulibus modus et forma serventur, quae in statutis per praedictum Sanctae Romanae Ecclesiae camerarium, ac dilectum filium nostrum et Camerae Apostolicae thesaurarium generalem edendis praescribitur, eorumque munus et iurisdic-tio expiret, prout eisdem statutis factis, camerario et thesaurario declarabitur.

§ 12. Caveant autem iidem consules et gubernator, ne ex navibus et mercibus huiusmodi quicquam, sive parvum sive magnum, etiam emptionis, sive alio quovis contractus aut donationis titulo, etiam sponte oblatum, accipere quoque modo praesumant, alioquin noverint, se graves arbitrio nostro poenas incursuros.

§ 13. Decernentes, sic in praemissis universis et singulis per quoscumque iudices et commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam eiusdem civitatis gubernatorem, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, ubique iudicari et definiri debere; necnon irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 14. Quocirca tam praedictis camerario et thesaurario generali, quam dilectis filiis Camerae Apostolicae praesidentibus, clericis et eorum cuilibet, per apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum praesentes litteras, ubi et quando opus erit, et quatenus pro parte eorum, quorum interit, requisiti fuerint, solemniter pu-

Ipsi iudices et gubernator, nihil recipiant de mercibus navium, neque emanant.

Decretum irritans et clausula sublata.

Executorum deputatio et facultates.

blicantes, eorumque singulis in praemis-
sis efficaci defensionis praesidio assi-
stentes, faciant per se, vel alium seu
alios, auctoritate nostra, illas et in eis
contenta quaecumque firmiter observari,
contradictores quoslibet, et rebelles, et
praemissis non parentes per sententias.
censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque
opportuna iuris et facti remedia, ap-
pellatione postposita, compescendo, in-
vocato etiam ad hoc, si opus fuerit, au-
xilio brachii saecularis.

§ 15. Non obstantibus constitution-
bus et ordinationibus apostolicis, caete-
risque contrariis quibuscumque.

§ 16. Volumus autem quod praesen-
tium transumptis notarii publici manu
subscriptis, et sigillo alicuius personae
in dignitate ecclesiastica constitutae mu-
nitis, eadem prorsus fides adhibeatur,
quae praesentibus adhiberetur, si forent
exhibitae vel ostensae.

§ 17. Quodque eadem praesentes in
valvis basilicae Principis Apostolorum de
Urbe, et in acie campi Florae, ut moris
est, publicentur, ac deinde quo ad su-
pradictam prohibitionem emendi merces
extra Statum Ecclesiasticum, elapsis qua-
tuor mensibus, quoad reliqua vero sta-
tim ab ipsa die publicationis huiusmodi,
cunctos quos concernunt non minus af-
ficiant, quam si eorum cuique persona-
liter intimatae fuissent.

Nulli ergo, etc. Si quis etc.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno
Incarnationis Dominicae MDXCIII, VIII idus
martii, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 8 martii 1594, pont. an. III.

LXXXIII.

*Facultas Congregationi Clericorum Mi-
nistrantium Infirmis recipiendi novi-*

*tios ad habitum, non expectato Capi-
tulo generali nec provinciali, conce-
ditur¹.*

Clemens Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Assidua pietatis et charitatis opera,
quae dilecti filii praepositus et clerici,
aliique religiosi Congregationis ministran-
tium infirmis circa infirmorum tum cor-
poralem, tum spiritualem curam, ut ac-
cepimus, continuo exercent, merito nos
inducunt, ut eorum religionis conserva-
tioni et augmento libenter prospiciamus.

§ 1. Proinde supplicationibus eorum
nomine nobis humiliter porrectis incli-
nati, ac de venerabilium fratrum nostro-
rum cardinalium Congregationi super con-
sultationibus episcoporum et regularium
deputatae praepositorum sententia, dictis
praeposito et religiosis perpetuo conce-
dimus et indulgemus, ut in qualibet eo-
rum domo, ubicumque locorum existente,
tres ex antiquioribus patribus a Capitulo
conventuali deputari possint, qui eandem
habeant facultatem et potestatem in ad-
mittendis novitiis, quae commissa fuit
Capitulis generalibus et provincialibus
aliisque deputandis, iuxta constitutionem
super novitiorum receptione a felicis re-
cordationis Sixto Papa V, praedecessore
nostro editam, sub dat. VI kal. decembris,
anno III, et alteram eius declarationem
sub dat. XII kal. novembris, anno IV eius
Pontificatus, dummodo in reliquis earum-
dem constitutionum formam servant; ad
hocque plenam et amplam dictis depu-
tatis facultatem et auctoritatem imper-
timur.

§ 2. Non obstantibus praedicti Sixti V
et alii constitutionibus et ordinationibus

¹ Istam Congregationem primo approbavit
Sixtus V in sua constitut. XXXV: *Ex omnibus*.
Bulla vero Clementis in editione Mainardi habe-
tur in Appendice n. CCLXIX. R. T.

Exordium.

Facultas de
qua in rubrica.Derogatio con-
trariorum.

apostolicis, caeterisque contrariis quibus-
cumque.

Datum Romae apud S. Petrum, sub
annulo Piscatoris, die XXXI martii MDXCIV,
pontificatus nostri anno III.

Dat. die 31 martii 1594, pontif. an. III.

LXXXIV.

*Facultas duodecim Congregationibus re-
gularibus, quae a solutione decima-
rum impositarum pro bello contra Tur-
cas fuerant exemptae, augendi Montem
novennalem pro summa sexaginta mil-
lium scutorum in eadem rem impen-
dendorum¹.*

Clemens Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

In maximis reddituum angustiis, sicut
divinae placitum est voluntati, constituti,
et a gravissimis expensarum difficultati-
bus undique circumventi, opportuna quae-
que remedia excogitare, et congrua, un-
decumque possumus, subsidia expetere
compellimur.

Sex decimas
super beneficiis
ecclesiasticis se
imposuisse nar-
rat pro bello
contra Turcas.

§ 1. Sane nuper, ut opem aliquam cha-
rissimo in Christo filio nostro Rodulpho
Romanorum regi illustri in imperatorem
electo, adversus Turcarum, ex Hungariae
finibus erumpentium, impetus afferre
valeremus, quod certe aliter facere non
poteramus, sex decimas a personis eccle-
siasticis, beneficia ecclesiastica, aut su-
per eorum redditibus pensiones annuas
obtinentibus et percipientibus, intra bien-
nium persolvendas, ac alias sub certis
modo et forma, tunc expressis, imposui-
mus, prout in nostris desuper confectis
litteris continetur. Ab eisdem vero de-
cimis persolvendis, infrascriptas duode-
cim regulares Congregationes exemptione

Sed ab eis li-
berasse duode-
cim Congrega-
tiones regulares
quae sub Pio V

¹ Ex Regest. in Secret. Brevium.

et libertate, sibi alias a felicis recordatio-
nis Pio Papa V praedecessore nostro con-
cessa, frui et gaudere debere volumus
et declaravimus, easque ab ipsarum de-
cimarum solutione, nominatim, exemi-
mus et liberavimus.

ordinarium sub-
sidium submini-
straverant.

§ 2. Ipsae tamen Congregationes ur-
gentes necessitates nostras considerantes,
ac opportunum aliquod subsidium nobis
praestare volentes, summam sexaginta
millium scutorum monetae se nobis, hoc
anno, praestaturas esse obtulerunt, quam
nos oblationem gratam habuimus; ac vi-
cissim, ne ipsae Congregationes nimium
inde dispendium et damnum patiantur,
providendum censuimus.

Eisdem vero
Congregationes
subsidium sexa-
ginta millium
scutorum obtu-
lisse.

§ 3. Idcirco, cum a ministris nostris
cameralibus, qui negotium cum earum-
dem Congregationum procuratoribus di-
ligenter consularunt, relatum nobis fue-
rit, Congregationes ipsas, quae summam
praedictam in promptu non habent,
absque alienatione aliquorum bonorum,
nulla alia minus damnosa et dispendiosa
ratione, summam praedictam congerere
posse, quam si nos eis augendi montem
novennalem, assignata ipsi monti a dictis
Congregationibus certa reddituum sum-
ma, quae etiam tempore felicis recorda-
tionis Pii Papae V, ab ipsis fere persol-
vebatur, licentiam atque facultatem tri-
bueremus; motu proprio et ex certa
scientia nostra, Congregationibus praedi-
ctis, Cassinensi nimirum et Montis Oli-
veti, Ordinis S. Benedicti, Lateranensis
Canonicorum regularium, sub regula San-
cti Augustini, Carthusianorum, Camaldu-
lensi, Coelestinorum, S. Salvatoris Bono-
niensis, etiam Canonicorum regularium,
Vallis Umbrosae, Cruciferorum et Sancti
Georgii in Alga, pariter Canonicorum re-
gularium, Cisterciensium quoque Lom-
bardiae, ac S. Hieronymi, eorum genera-
libus procuratoribus, quamvis ad hoc spe-
ciale mandatum non habeant, ut dilecti

Quare Cle-
mens ad ea pa-
randa, eis facul-
tatem concedit
montem noven-
nalem augendi.

Cassinensium
Procurator ge-
neralis et Prior
S. Petri ad Vin-
cula reliquos re-
praesentent.

filiū procurator generalis Congregationis Cassinensis et prior S. Petri ad Vincula, Ordinis S. Salvatoris, nomine omnium aliorum procuratorum generalium praedictorum, cum interventu dilecti filii nostri et Camerae Apostolicae thesaurarii generalis, taxam aliquam inter se, pro cuiusque ipsarum facultate, reddituum annuorum constituere, aut alias ratam partem reddituum, prout cuilibet ex Congregationibus praedictis minus incommodum et damnosum esse, ac prout magis expedire iudicaverint, assignare; seu pro illis, qui ad rationem septem pro centenario nunc etiam dicto Monti solvunt, ad sex, sicut alii, reducere, illamque summam de novo dicto Monti applicare, quae sufficiens sit pro summa sexaginta millium scutorum, quam ab eis, hoc anno, recipi volumus, congerenda factaque taxa huiusmodi, eandem Monti praedicto novennali ultra alias taxas, seu ratam reddituum dicti Montis, quas unaquaeque dictarum Congregationum post reductionem ab eis, vigore litterarum in forma brevis felicitis recordationis Gregorii Papae XIII, sub die xxvianuarii anni mDLXXXI, pontificatus sui anno IX, concessarum, factam, solvere tenentur, assignare, applicare et incorporare; ac super taxa, seu rata sic faciendā, assignandā et incorporandā, postquam, ut praefertur, assignata et incorporata fuerit, totidem loca, quorum fructus ad rationem sex, prout antiquorum eiusdem Montis locorum fructus solvuntur, persolvantur, praedicto Monti addere, quot pro summa praedicta sexaginta millium scutorum congerenda necessaria erunt; nec non eisdem omnibus procuratoribus generalibus, postquam per dictos duos taxa et assignatio praedictae factae fuerint, tam super taxa inter ipsas Congregationes, pro rata, quamlibet suarum Congregationum respective tangente nominatim dictas Congregationes unus-

quisque procurator generalis, videlicet suam, etiamsi ab ea speciale mandatum in Capitulo generali, aut alias, iuxta constitutiones ipsarum Congregationum, factum non habeant, suaeque bona et redditus, ac proventus universa etiam in ampliori forma Camerae Apostolicae obligare et hypothecare nominatim possint, debeant ac teneantur, quam super assignatione et incorporatione illius, dicto Monti faciendā, ipsiusque Montis amento, nec non super summa praedicta sexaginta millium scutorum inde redigenda, nobis in subventionem praedictam tradenda et assignanda, unum vel plura instrumenta, cum conditionibus, renunciationibus, promissionibus, obligationibus et in dicta ampliori forma Camerae Apostolicae pactis, decretis, cautelis et clausulis quomodolibet necessariis et opportunis celebrare, et alia quaecumque super his, etiam pro maiori Montis praedicti illiusque Collegii Montistarum ac aliorum, qui pecunias suas in eodem Monte collocaverint, securitate necessaria et opportuna facere et exequi.

§ 4. Ac ulterius ipsis modernis et pro tempore futuris Congregationum praedictarum procuratoribus generalibus, ut in earum quisque Congregationibus taxam, ut praefertur, statuendam, pro rata eas respective tangente, inter monasteria et conventus earum dividere, et ab illis exigere et depositario dicti Montis quotannis, prout de antiqua taxa seu rata fieri consuevit, consignare cum facultatibus et auctoritatibus solitis, libere et licite possint et valeant, auctoritate apostolica, tenore praesentium, plenam, amplam, liberam et universam facultatem et auctoritatem concedimus et impartimur.

§ 5. Et nihilominus omnia et singula praemissa, ac alia, eorum vigore, per dictas Congregationes, seu eorum procuratores praedictos, cum interventu dicti

Ita partem unicuique monasterio pro fructuum solutione assignant.

Instrumentaque super hac re cum thesaurario generali Camerae Apostolicae faciendā rata habet, et confirmat.

thesaurarii generalis faciendā et instrumenta desuper celebrandā, cum omnibus in illis contentis, ex nunc, prout ex tunc, postquam facta et celebrata fuerint, auctoritate et tenore praemissis, confirmamus et approbamus, ac praesentium nostrarum litterarum munimine roboramus; omnesque et singulos, tam iuris, quam facti, ac etiam solemnitatum forsā substantialium quomodolibet omissarum, si qui intervenerint in eisdem, praecipue vero defectus mandatorum specialium, ad praemissa faciendā requisitorum, motu et scientia similibus, pari auctoritate et tenore supplemus, eaque omnia et singula valida, firma et efficacia fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere debere, ac per omnes et singulas Congregationes praedictas, perinde ac si ipsi procuratores illas, cum speciali earum mandato, obligassent, ac alios omnes, ad quos spectabit, firmiter observanda esse.

Sicque in singulis tribunalibus iudicandum esse iubet.

§ 6. Sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac ipsius Camerae Apostolicae praesides, clericos, ac S. R. E. camerarium thesaurariumque praedictum et alios ipsius Camerae ministros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et diffiniri debere, irritumque et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus et declaramus.

Loca noviter erigenda et iam erecta unum montem constituere declarat.

§ 7. Praeterea, pro maiori Montis praedicti, illiusque collegii montistarum, nec non eorum qui pecunias suas in dicto Monte collocabunt, cautela et securitate, ex nunc pariter, prout ex tunc, postquam dictus Mons, vigore praesentium, ad quamlibet locorum quantitatem auctus fuerit, quod tam antiqua, quam nova loca augenda huiusmodi, unum idemque Mon-

tis corpus, ac ultimorum locorum emptores cum antiquis montistis unum et idem collegium, absque aliqua praesens ratione prioritatis seu posterioritatis differentia constituant, ac posteriora loca, illorumque emptores omnibus et singulis gratiis, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, facultatibus et privilegiis, quibus antiquiora loca, illorumque possessores, iuxta dicti Montis erectionis formam, utuntur, potiuntur et gaudent, ac uti, potiri et gaudere possunt et poterunt in futurum, pariformiter et aequè principaliter uti, potiri et gaudere possint, valeant et debeant in omnibus et per omnia, absque aliqua similiter differentia, statuimus et ordinamus.

§ 8. Volumusque etiam, eisdemque procuratoribus generalibus, seu duobus ab ipsis procuratoribus deputatis dictarum Congregationum, concedimus, ut loca praedicta Montis, vigore praesentium, augenda, cum interventu dicti thesaurarii generalis, cuicumque mercatori, seu aliis personis meliorem conditionem offerentibus, pretio inter eos conveniendo, vendere et alienare, pretiumque inde redigendum penes dilectum filium Ioannem Baptistam Ubertinum, depositarium nostrum generalem, seorsum ab aliis nostris pecuniis, deponere, itaut inde, nisi pro praestanda dicto Rodolpho Imperatori electo destinata ope, vel casu, quo bellum, antequam dictae pecuniae in usum praefatum convertantur, cessaret, ad effectum restituendi ipsis Congregationibus pro redemptione dicti Montis, percipi minime valeant, nec in alios quoscumque, quam in praedictos, usus converti, ullatenus possint, libere similiter ac licite possint, etiam opportunam ad hoc quoque illis facultatem impartimur.

§ 9. Decernentes praesentes litteras ullumquam tempore, etiam ex eo quod praedictae Congregationes praemissis expres-

Depositarium eligit, itaut pecuniae in subditum pro bello contra Turcas ituntaxat impendantur.

Clausulae.

se ac nominatim non consenserint, aut alias quomodolibet de subreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis nostrae, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, invalidari, infringi, retractari, in ius vel controversiam revocari, aut sub ullis revocationibus, suspensionibus, reductionibus, limitationibus, aut modificationibus comprehendendi minime posse, nisi de earumdem praesentium toto tenore specialis et ad verbum expressa mentio facta fuerit; sicque per quoscumque pariter supradictos, aut alios iudices ordinarios et delegatos, etiam S. R. E. cardinales, sublata iis similiter et cuilibet eorum quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et diffiniri debere, ac irritum et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Essequiores designat.

§ 10. Quocirca dilectis filiis nostris et S. R. E. camerario ac thesaurario generali praedictis, nec non causarum curiae Camerae Apostolicae generali auditori, per praesentes committimus et mandamus, quatenus ipsi vel duo, aut unus eorum, per se vel alios, ubi, quando, ac quoties opus fuerit, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, solemniter publicantes, ac in praemissis omnibus et singulis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant, auctoritate nostra, omnia et singula in praesentibus expressa, ac illarum vigore, facienda quaecumque ab omnibus, ad quos spectat, et in futurum spectare poterit, inviolabiliter observari. Contradictores quoslibet per censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

§ 11. Non obstantibus quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis,

praesertim felicitis recordationis Symmachi, Pauli II, Pauli IV, Pii V, ac aliorum quorumcumque Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum de rebus Ecclesiae non alienandis, ac Gregorii XIII super reductione dicti Montis novennalis, ac quibuslibet obligationibus de redimendo infra certum tempus praedictum Montem ab ipsis Congregationibus, aut quacumque ipsarum factis, earumdem quoque Congregationum et cuiuslibet earum, monasteriorumque singularium statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis ipsis Congregationibus et monasteriis in contrarium praemissorum quomodolibet, ac sub quibusvis verborum formis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque insolitis clausulis ac irritantibus et aliis decretis concessis, confirmatis, approbatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, etiamsi pro sufficienti eorum derogatione, de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa et individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nil penitus omissis, et forma in illis tradita observata, inserti forent, praesentibus pro expressis habentes, ad effectum praemissorum, specialiter, expresse ac latissime derogamus, ac derogatum esse volumus; ac omnibus illis, quae in erectione dicti Montis novennalis concessum est, non obstare, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die v aprilis MDCXIV, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 5 aprilis 1594, pontif. an. III.

Sequitur confirmatio instrumenti ab iisdem Congregationibus initi cum Rev.

Contraria tollit.

Camera Apostolica pro augmento Montis novennalis.

Clemens Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

En recenset, quae in super refata constitutione continentur.

§ 1. Cum nuper Congregationibus regularibus infrascriptis, videlicet Cassinensis et Montis Oliveti, Ordinis S. Benedicti, Lateranensis, Canonicorum Regularium sub regula S. Augustini, Carthusianorum, Camaldulensium, Coelestinorum, Sancti Salvatoris Bononiensis, etiam Canonicorum Regularium, Vallis Umbrosae, Cruciferorum et S. Georgii in Alga, pariter Canonicorum Regularium, et Cisterciensium Lombardiae, ac S. Hieronymi et pro eis procuratori generali dictae Congregationis Cassinensis et priori S. Petri ad Vincula Urbis, nomine omnium praefatarum Congregationum, ut summam scutorum sexaginta millium, quam ipsae Congregationes nobis ad belli sumptus, et opem charissimo in Christo filio nostro Rodolpho Romanorum regi illustri in imperatorem electo adversus Turcarum impetum in Pannoniae fines irrupentium ferendam, tradere et contribuere velle obtulerunt, facilius colligere et comparare valeant, Montem novennalem nuncupatum augendi, eidemque taxam aliquam inter se ex annuis cuiusque redditibus, cum interventu tamen dilecti filii thesaurarii nostri generalis, constituendi et assignandi, ac fructus Montis praefati ad sex tantum pro quolibet loco reducendi, et super huiusmodi taxa tot loca eiusdem Montis ad rationem scutorum sex annuorum pro quolibet loco exigendi et addendi, quot pro summa praefata congerenda opus esse compererint, dictaque loca sic addita cuicumque mercatori, seu aliis personis, meliorem conditionem offerentibus, pretio inter eos, cum interventu eiusdem nostri thesaurarii conveniendo et concordando, vendendi et alienandi, dictumque

pretium exinde percipiendi, penes dilectum filium Ioannem Baptistam Ubertinum nostrarum et Camerae Apostolicae pecuniarum depositarium generalem, ad effectum praefatum deponendi, plenam, liberam et amplam facultatem dederimus et concesserimus, prout in nostris sub annulo Piscatoris die v aprilis proxime praeteriti, expeditis litteris latius continetur, quarum tenor est qui sequitur, videlicet: Clemens Papa VIII, ad futuram rei memoriam. In maximis reddituum angustiis, sicut divinae placitum est voluntati, constituti et gravissimis, etc. (prout supra).

§ 2. Quarum litterarum vigore, sicut accepimus, dilecti filii Basilius de Istria, procurator substitutus praefatae Congregationis Cassinensis, loco procuratoris generalis absentis, ac Ambrosius Morandus, Bononiensis, prior S. Petri ad Vincula Urbis, etiam a praefatis omnibus Congregationibus ad id deputati et constituti, cum interventu etiam nostri thesaurarii generalis super redditibus et bonis cuiusque dictarum Congregationum quamdam taxam scutorum trium millium centum quinquaginta novem et hol. LX monetae constituerunt, et inter se pro rata distribuerunt, illamque Monti praefato applicarunt et assignarunt, fructusque dicti Montis ad annua scuta sex tantum pro quolibet loco reduxerunt et limitarunt, ac super taxa et summa praedicta, loca quingenta viginti sex, cum tribus quintis partibus alterius loci dicto Monti addiderunt et univerunt, eidemque Monti sic addito et unito, seu illius depositario dictam summam pro rata unamquamque dictarum Congregationum tangente, de bimestri in bimestre anticipate, ultra summas quas prius solvebant, a die prima dicti mensis maii incipiendo, et sic deinceps in futurum continuando, hic Romae in moneta argentea, libere solvere pro-

Augto itaque novennali Montis, venditisque partibus superadditis duodecim, Congregationes regulares sequens instrumentum conferre.

miserunt, dictaque loca quingenta viginti sex, cum tribus quintis partibus alterius loci, dilectis filiis Laurentio Gavotto et Sebastiano Marretto, civibus Savonensibus, vendiderunt, pretio scutorum centum quatuordecim monetae pro quolibet loco, et sic in totum scutorum sexaginta millium viginti quatuor monetae per eos quibusdam modis et temporibus solvendum in manibus praefati Ioannis Baptistae Ubertini, nostri depositarii generalis, et cum pactis, conditionibus et capitulis in instrumento die v praesentis mensis maii, in actis dilecti filii Lutii Calderini, Camerae Apostolicae notarii, celebrato latius contentis, cuius instrumenti tenor talis est, videlicet:

In nomine Domini, Amen.

Cum semper Sanctissimus D. N. Clemens Papa VIII, Congregationibus regularibus infrascriptis, videlicet Cassinensis et Montis Oliveti, Ordinis S. Benedicti, Lateranensium Canonicorum Regularium sub Regula S. Augustini, Carthusianorum, Camaldulensium, Coelestinorum, S. Salvatoris Bononiensis, etiam Canonicorum regularium, Vallis Umbrosae, Cruciferorum et S. Georgii in Alga, pariter Canonicorum Regularium, et Cisterciensium Lombardiae ac S. Hieronymi, et pro eis procuratori generali dictae Congregationis Cassinensis, et priori S. Petri ad Vincula Urbis, nomine omnium praefatarum Congregationum, ut summam scutorum sexaginta millium, quam ipsae Congregationes eidem Sanctissimo D. N. ad belli sumptus, et opem Romanorum imperatori adversus Turcarum impetum in Pannoniae fines irrupentium ferendam, tradere et contribuere velle obtulerunt, facilius et commodius comparare valeant, Montem novennalem nuncupatum (quod quidem nulla alia minus dispendiosa ac

magis expedita ratio se se offert) augere, eidemque taxam aliquam inter se, pro cuiusquam ipsarum facultate reddituum annuorum, cum interventu tamen reverendissimi domini thesaurarii generalis constituere et assignare, seu fructus Montis praefati ad sex tantum pro quolibet loco reducere, et super taxa, seu rata sic constituenda et assignanda, tot loca eiusdem Montis ad rationem scutorum sex annuorum pro quolibet, erigere et addere, quot pro summa praefata congerenda sufficiant; dictaque loca sic addita cuicumque mercatori, seu illis personis meliorem conditionem offerentibus, pretio inter eos (cum interventu eiusdem reverendissimi domini thesaurarii) conveniendo et concordando, vendere et alienare, dictumque pretium exinde percipiendum penes magnificum D. Ioannem Baptistam Ubertinum, Sanctissimi D. N. Papae, et Camerae Apostolicae pecuniarum depositarium generalem, ad effectum praedictum, et in computum seorsim ab aliis rationibus Camerae deponere libere et licite valeant, plenam, liberam et amplam facultatem concessit, et alias, prout in eiusdem in forma brevis sub annulo piscatoris, die v aprilis MDCXCIV, anno tertio, expeditis litteris latius continetur, tenoris infrascripti, videlicet¹.

Volentes modo rever. P. Basilius de Istria, procurator substitutus loco reverendissimi D. Iulii de Cremona procuratoris generalis supradictae Congregationis Cassinensis assentis (de qua substitutione constare asseruit sub rogatu D. Torquati de Floravantibus, cuius fidem, seu instrumentum exhibere promisit in actis mei: etc., infra triduum), et reverendissimus D. Ambrosius Morandus, D. Bononiensis, prior S. Petri ad Vincula

¹ Hic refertur de verbo ad verbum praelaudata Clementis constitutio.

Reductio fructus Montis ad sex scuta pro quolibet loco.

Duodecim procuratoris Congregationum supradictarum.

Urbis, Congregationis Sancti Salvatoris Bononiensis, tam vigore facultatis eis a Sanctissimo D. N. per dictas litteras attributae, quam mandati procurae per Congregationes praedictas, seu illarum procuratores generales facti, per D. Ioannem Gugnetum, illustrissimi almae Urbis vicarii notarium, sub die xv mensis aprilis proximi praeteriti rogati, quod exhibuerunt, tenoris, etc. Ideo anno a nativitate D. N. Iesu Christi millesimo quingentesimo nonagesimo quarto, indictione septima, die vero quinta mensis maii, pontificatus eiusdem Sanctissimi D. N. Clementis, divina providentia Papae VIII, anno III, coram illustrissimo et reverendissimo D. Bartholomaeo Cesio, Suae Sanctitatis et Camerae Apostolicae thesaurario generali, et in mei Camerae Apostolicae notarii testimonio infrascriptorum, ad haec specialiter vocatorum et rogatorum praesentia personaliter constituti, praefati Reverendissimi PP. D. Iulius de Cremona, et D. Ambrosius Morandus, procuratores, ac vice et nomine dictarum Congregationum declarantes, in primis et ante omnia, se habere certam et indubitam scientiam et notitiam de licentia et facultate sibi in praesentis litteris concessa, deque omnibus et singulis in eis contentis, dictamque licentiam et facultatem acceptantes, illaque utentes et uti volentes, ac taxa, contributione et portione, quam unaquaeque dictarum Congregationum dicto Monti solvebat, prout asseruerunt, visis et consideratis, reducto et aestimato valore scutorum auri in auro a iulii undecim cum dimidio, prout aliquae ex eis prius solvebant, ad iulios duodecim; et addito illo pluri infrascriptae taxae, et factis computis, adhibitis etiam peritis calculatoribus et ratiocinatoribus, omnibusque mature discussis, vigore dictarum facultatum, ac alias omni meliori modo, etc.,

et super omnibus, et singulis cuiuscumque dictarum Congregationum bonis, iuribus et redditibus, summam seu taxam infrascriptam inter eas, ut infra distribuendam et assignandam, constituerunt ac imposuerunt; videlicet Cassinensium scutorum nongentorum sexaginta quinque monetae de iulii decem pro quolibet scuto; Carthusiensium scutorum sexcentorum sexaginta octo, bol. 48; Lateranensium scutorum quadringentorum octuaginta duorum, bol. 90; Montis Oliveti scutorum quingentorum duodecim, bol. 5; S. Salvatoris scutorum centum quadraginta trium, bol. 57; Vallisumbrosae scutorum octuaginta octo, et bol. 4; Cisterciensium Lombardiae scutorum viginti septem; S. Hieronymi scutorum viginti septem; S. Georgii in Alga scutorum undecim; Cruciferorum scutorum quinque, bol. 10 similium, ultra summas quas prius dicto Monti solvebant, quibus quidem, additis scutis quadraginta tribus, bol. 35 pro reductione infrascripta priorum locorum a scutis 6 et bol. 3, pro quolibet loco ad scuta sex tantum, et scutis undecim (quae superant ex fructibus dictorum priorum locorum) constituunt summam scutorum trium millium centum quinquaginta novem, bol. 60 monetae: quam quidem Monti novennali praefato applicarunt, appropriarunt et assignarunt, dictique Montis, ac illius priorum et antiquiorum locorum fructus a dictis scutis sex, et bol. 3, seu quacumque alia summa, ad annua scuta sex tantum reduxerunt, et super dicta bona et summa, ut praemittitur, dicto Monti constituta, aucta et assignata, alia loca quingenta viginti sex, cum tribus quintis partibus alterius loci fecerunt, crearunt et crexerunt, illaque Monti novennali praedicto addiderunt, univerunt et incorporarunt, ipsumque Montem novennalem ad dicta loca, seu portiones

Taxa super unaquaque Congregatione constituta et assignata.

Tenor instrumenti supra memorati.

Antiqua loca
Montis et nova
unum corpus
constituunt.

quingentas viginti sex cum tribus quin-
tis partibus alterius loci extenderunt et
auxerunt, ita ut tam antiqua et priora,
quam nova ut addita loca unum idem-
que Montis corpus et collegium, absque
aliqua prorsus etiam ratione prioritatis
seu posterioritatis differentia, constituent
et efficiant; dictorumque additorum lo-
corum emptores omnibus et singulis gra-
tiis, exemptionibus, immunitatibus, iu-
ribus et privilegiis, quibus antiquiora
loca, illorumque emptores et possessores,
iuxta dicti Montis erectionis formam,
utuntur, potiuntur et gaudent, uti, po-
tiri et gaudere possunt et poterunt in
futurum, pariformiter et aequae princi-
paliter uti, potiri et gaudere possint,
valeant et debeant in omnibus et per
omnia; perinde ac si loca omnia prae-
fata insimul ab initio et primaeva dicti
Montis erectione creata et instituta fuis-
sent, dictoque Monti sic addito, extenso
et aucto, ac illius depositario, procura-
tores praefati, quibus supra nominibus,
summas praedictas pro rata et portione
unamquamque dictarum Congregationum
respective tangente ultra, summas quas
prius unaquaeque solvebat, solvere pro-
miserunt de bimestri in bimestre, antici-
pate, a die prima praesentis mensis maii
incipiendo, et sic deinceps in futurum
continuando hic Romae libere, etc., in
moneta argentea; ita ut a die prima maii
in futurum, quaelibet ex dictis Congre-
gationibus pro fructibus dicti Montis sol-
vat infrascriptas summas, videlicet:

Cassinen.	sc. 4768 40
Carthusien.	sc. 3299 30
Lateranen.	sc. 2384 66
Montis Oliveti	sc. 515 84
Camaldulen.	sc. 161 5
S. Salvatoris	sc. 143 57
Vallis Umbrosae	sc. 88 »
	sc.

Cistercien. Lombardiae	sc. 27 »
S. Hieronymi	sc. 27 »
S. Georgii in Alga	sc. 181 72
Coelestin.	sc. 158 87
Cruciferorum	sc. 72 95
	sc. 11826 »

Ad quas quidem summas, ut praemitti-
tur, de bimestri in bimestre anticipate et
respective solvendas, omnes dictas Con-
gregationes omniaque illarum bona,
iura, redditus et introitus ad favorem
dicti Montis et illius creditorum, licet
absentium, me notario pro illis ac om-
nibus, quorum interest, etc., acceptante
et stipulante, obligarunt et hypotheca-
runt, dictumque Montem, ac illius col-
legium et creditores in omne ius, locum
et privilegium quoad summas praedictas
respective posuerunt et subrogarunt, om-
niaque alia in dictis litteris contenta,
quae hic pro sigillatim repetitis habeantur
et sint, eisque incumbentia et per
eos adimplenda perpetuo inviolabiliter
adimplere et observare promiserunt. Et
ulterius pro huiusmodi negotii expedi-
tione et executione, asserentes dicti RR.
Patres se omnem diligentiam adhibuisse
de et super venditione et alienatione
dicti Montis faciendis ad effectum quam-
primum illius pretium consequendi, et
intentioni Suae Sanctitatis satisfaciendi,
et neminem adhuc reperisse, qui melio-
rem conditionem faciat, quam illustres
DD. Laurentius Gavottus, et Sebastianus
Marrettus, nobiles Savonenses, mercato-
res Romae negotiantes, qui totum dictum
Montem additum empturos, et pretium
infrascriptum se soluturos obtulerunt.
Re igitur cum illustrissimo et reveren-
dissimo domino thesaurario generali prae-
dicto communicata, et ab eo approbata,
eisdem dominis Laurentio et Sebastiano

Venditio quin-
gentorum viginti
sex locorum di-
cti Montis.

omnia dicta loca, ut praefertur, addita,
vendere et concedere deliberarunt.

Propterea coram eodem illustrissimo
et reverendissimo domino thesaurario,
meque, etc., iidem procuratores, nomi-
bus praedictis, et vigore dictarum facul-
tatum, ac alias omni meliori modo, etc.
sponte, etc., dicta loca quingenta viginti
sex cum tribus quintis partibus alterius
loci Montis novennalis praefati, ut prae-
mittitur, addita et unita cum annuis fru-
ctibus et redditibus scutorum sex pro
quolibet loco, a dicta die prima mensis
maii incipiendo, cum omnibus iuribus et
privilegiis, immunitatibus, exemptioni-
bus et gratiis, necnon assignationibus
supradictis, quae hic pro repetitis haberi
voluerunt, vendiderunt, dederunt et ces-
serunt, ac libere et omnino transtulerunt
eisdem illustribus DD. Laurentio Gavotto
et Sebastiano Marretto, praesentibus pro
se ipsis, eorumque haeredibus et successo-
ribus ac omnibus et singulis, quibus ipsi
vendiderunt, una mecum notario, etc.,
pro omnibus, quorum interest, etc., re-
spective cum conditionibus infrascriptis
stipulandis et acceptandis, et ex causa
huiusmodi venditionis, cesserunt omnia
iura, etc., dictis Congregationibus, et ea-
rum cuilibet respective de et super di-
ctis fructibus et redditibus praedictis, re-
spective summis quomodolibet compe-
tentibus, etc., nullo iure, etc., ad haben-
dum, etc., ponentes, etc., dantes, etc., et
donec, etc., constituerunt, etc.

Et hanc venditionem, etc., fecerunt et
facere declararunt pretio et nomine veri
et iusti pretii scutorum centum et qua-
tordecim pro quolibet loco, et sic in to-
tum scutorum sexaginta millium, tri-
ginta duo et bol. 40 monetae.

Quae quidem scuta sexaginta millia,
triginta duo et bol. 40, emptores prae-
fati solvere promiserunt dictis RR. DD.
venditoribus, et pro eis illustri D. Ioan-

ni Baptistae Ubertino, SS. D. N. et Ca-
merae pecuniarum depositario generali,
et pro dicta summa recipienda deposita-
rio ab eodem SS. D. N. specialiter de-
putato, hoc modo, videlicet: scuta tri-
ginta millia, quae per totum diem septi-
mum praesentis mensis maii ponere pro-
miserunt, in banco dicti domini deposi-
tarii, ad creditum tamen ipsorum DD.
emptorum, ut supra, persolvenda, sta-
tim sequuta confirmatione Sanctissimi Do-
mini Nostri Papae praesentis instrumenti,
per breve Suae Sanctitatis, dictoque brevi
expedito, et eisdem DD. emptoribus con-
signato; residuum vero per totum men-
sem iunii proxime venturi, prout dicti
DD. Gavottus et Marrettus solvere pro-
miserunt, et quilibet eorum in solidum
promisit.

His tamen pactis et conditionibus adie-
ctis, videlicet quod emptores praedicti,
vel eorum haeredes et successores ad pro-
bandum quod pecuniae per eos, occa-
sione dicti pretii solvendae seu depo-
nendae, in usum et effectum praefatum,
seu alias in earundem Congregationum
utilitatem conversae fuerint, minime te-
neantur, nec ad id in iudicio vel extra
compelli possint, nec probatio contraria
eis ullo umquam tempore obstare valeat;
ita, quod depositaria dicti Montis sic ad-
diti et uniti, una cum depositaria dicto-
rum priorum eiusdem Montis locorum
unita, aucta et incorporata, una et eadem
sit et esse intelligatur, et ad dictos DD.
emptores ex causa et titulo huius vendi-
tionis spectet et pertineat, idemque se-
cretarius et computista litteras patentes
ac notulam, seu listam omnium credito-
rum et montistarum, tam priorum quam
novorum, indifferenter cum solitis emo-
lumentis expediant et respective faciant,
prout hactenus facere et expedire con-
sueverunt. Item, quod Congregationes
praedictae nullo unquam tempore pos-

Modus depo-
siti pecunia-
rum solvenda-
rum faciendi.

sint huiusmodi solutiones recusare, seu quovis modo et ex quavis causa differre, etiam sub praetextu quod in computis distributionis dictae taxae, seu alias quomodolibet gravatae reperirentur, sed omnino et praecise ad dictas solutiones, modis ac temporibus supradictis, dicto Monti ac illius depositario faciendas, teneantur et obligatae sint.

Item in eventum, in quem Congregationes praedictae dictum Montem sic additum redimere vellent, sponte vel alias quovis modo, et etiam ex ordine et mandato principis, aut aliorum superiorum, teneantur solvere et restituere dictum pretium ad eandem restitutionem scutorum centum quatuordecim pro quolibet loco, quo ipsi ita vendiderunt, sive dicta loca, tempore redemptionis, plus seu minus valeant, seu venderentur.

Itemque dicti RR. PP. procuratores nominibus praefatis teneantur huiusmodi venditionem, ac Montis additionem et taxae praedictae distributionem et assignationem, omniaque alia in praesenti instrumento contenta, ad maiorem dicti Montis et emptorum praefatorum cautelam et securitatem, confirmari et approbari facere per breve SS. D. N. cum omnibus clausulis et cautelis necessariis et opportunis, dictumque breve expediri facere dictarum Congregationum sumptibus, illudque sic expeditum, una cum instrumento publico praesentibus additionis et venditionis, earum similiter expensis, dictis DD. emptoribus tradere et consignare, ipsique DD. emptores ante dicti brevis expeditionem et consignationem ad aliquid ex causa dicti pretii solvendum minime teneantur, nec cogi possint.

Promittentes dicti RR. Patres, quibus supra nominibus, huiusmodi venditionem esse et semper fore bonam, ac bene et valide factam, illamque et omnia et singula in praesenti instrumento contenta

habere rata, etc., et contra non facere, etc., alias, etc., de quibus, etc., absque, etc., pro quibus, etc., dicti RR. PP. dictas Congregationes et earum singulas, earumque et cuiuscumque ipsarum bona, etc., introitus, etc., dicti vero DD. emptores sese ipsos, etc., eorumque haeredes, etc., et bona, etc., in ampliori forma Camerae Apostolicae, cum solitis clausulis, etc., citra, etc., obligarunt, etc., renunciarunt cuicumque appellationi, et tactis pectoribus, etc., et scripturis, etc., respective iurarunt, super quibus, etc. Actum Romae in aedibus solitis dicti rev. D. thesaurarii, praesentibus ibidem DD. Hermete Cabalietto Camerae Apostolicae et dicti Montis ratiocinatore, et Fantino Rentio etiam eiusdem Camerae Apostolicae ratiocinatore, testibus, etc.

§ 3. Nos itaque volentes praedicta omnia, quae de mandato, scientia et ordine nostris processerunt et gesta sunt, perpetuo inviolabiliter servari, et ut firma et immutabilia permaneant, tam pro dictarum Congregationum, quam Montis praefati et illius emptorum et creditorum securitate statuere et providere, motu simili, et ex certa scientia nostra, ac de apostolicae potestatis plenitudine, praesertim instrumentum omniaque et singula in eo contenta, iuxta illius formam et tenorem, in omnibus et per omnia approbamus et confirmamus, illisque apostolicae firmitatis robur adiciamus, suppletentes omnes et singulos tam iuris, quam facti et solemnitatum quarumlibet necessariorum, etiam ex forma et tenore quarumcumque litterarum apostolicarum vel aliarum et similia instrumenta annullantium, ac etiam mandati, seu facultatis dictorum procuratorum, ac consensus omnium illorum, qui in praemissis forsitan consentire debuissent defectus, si qui forsitan intervenerint in eisdem, ita ut a nullo unquam impugnari valeant, etiam sub

Huiusmodi instrumentum confirmat Clemens.

praetextu, quod dicti procuratores non haberent huiusmodi facultatem, seu formam praesertarum litterarum nostrarum in aliquo variaverint, seu forma in eis tradita minime servata fuerit; vel ex eo, quod priores montistae, seu alii, quorum interest, vocati non fuerint, sed ea omnia inconcussa firmitate subsistere et inviolabiliter, ac praecise servari debere; et nihilominus ad maiorem cautelam taxam praedictam scutorum trium millium centum quinquaginta novem bol. 60 super bonis et redditibus cuiusque dictarum Congregationum, prout in praesertim instrumento continetur, imponimus et constituimus, et ab aliis dictarum Congregationum bonis et redditibus seiungimus et separamus, dictoque Monti applicamus et assignamus, illique per dictas Congregationes, modo, loco et terminis praemissis, omnino et cum effectu persolvi mandamus; ac illius fructus ad annua scuta sex tantum pro quolibet loco reducimus, et super eadem taxa dicta loca quingenta viginti sex cum tribus quintis partibus alterius loci ad dictam rationem scutorum sex annuorum pro quolibet loco erigimus et instituimus, et cum aliis dicti Montis prioribus locis unimus, addimus, confundimus et incorporamus, ita ut inter eos omnis differentia, omneque discrimen penitus et omnino tollatur, praeterquam in casu infrascriptae redemptionis; dictaque loca quingenta viginti sex cum tribus quintis partibus alterius loci eisdem Laurentio Gavotto et Sebastiano Marretto vendimus et transferimus pretio dictorum scutorum centum quatuordecim monetae pro quolibet loco, per eos modis et temporibus in eodem instrumento contentis solvendo, ita ut ex nunc dicti emptores eadem loca Montis cuicumque alteri personae in una, seu pluribus vicibus vendere et resignare, deque illis ad eorum libitum disponere, libere et licite

valeant. Statuentes dictos emptores, omnesque alios ius et causam ab eis habentes et habituros ad probandum, seu verificandum, in quam causam pretium dicti Montis ab eis solutum conversum fuerit, nullo unquam tempore teneri, aut obligatos esse; ac depositariam dicti Montis cum additione praefata unam eandemque remanere, et ad eosdem emptores, ex causa dictae venditionis, spectare et pertinere; eosdemque secretarium et computistam dicti Montis litteras patentes et listam creditorum et montistarum cum solitis emolumentis conficere et expedire debere. Et in omnem casum et eventum redemptionis et extinctionis dicti Montis sic, ut praemittitur, additi, tam si sponte fiat a dictis Congregationibus, quam etiam ex ordine et mandato nostris vel successorum nostrorum, pretium illius ad eandem rationem scutorum centum quatuordecim pro quolibet loco solvi et restitui debere, et propterea in quibuscumque litteris patentibus dictorum additorum expediendis mentionem fieri volumus et mandamus, quod sunt de locis nunc additis, ad effectum, ut dicta redemptione vel extinctione occurrente, restituatur pretium dictorum locorum ad eandem rationem scutorum centum quatuordecim pro quolibet loco, et quoad reliqua cesset omnis differentia, ac in omnibus et per omnia prioribus locis, ut praemittitur, aequiparentur, dictasque Congregationes nullo unquam tempore solutiones praedictas per eas debitas recusare, seu quovis modo retardare aut differre posse, etiam sub praetextu, quod in computis dictae taxae ac illius distributionis, seu alias quomodolibet gravatae fuerint, sed omnino et praecise ad dictas solutiones, modis et temporibus supradictis, depositario Montis faciendas teneri et obligatas esse.

§ 4. Praesentesque nostras de subre-

Casus redemptionis Montis.

Confirmatio praemissarum a SS. D. N. facienda.

Pontifex cautelas nonnullas addit pro praemissorum securitate maiori.

Casus venditionis contentus, ut supra.

Clausulae ad perpetuam huiusmodi confirmationis firmitatem.

tionis vel obreptionis vitio, aut intentionis nostrae vel alio quovis defectu notari, argui vel impugnari, aut revocari, restringi vel limitari nullatenus posse, et si secus fiat, quoties id fiet, toties illas in pristinum restitutas et plenarie reintegratas, validasque et efficaces; perinde ac si consistorialiter et de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium consilio et assensu emanassent, perpetuo fore et esse ac censi, vimque validi contractus inter nos et Sedem praefatam et dictos Montis emptores et alios ab eis causam habentes et habituros initi habere, easque ad omnia et singula praemissa plene probanda omnino sufficere, nec ad id alterius probationis adminiculum requiri; dictumque Montem et collegium ac illius depositarium in pacifica et quieta dictarum pecuniarum et summarum per unamquamque dictarum Congregationum, ut praemittitur, debitarum et assignatarum, modis ac temporibus, percipiendi, exigendi et consequendi, ac iurium et privilegiorum praefatorum possessione, dicto Monte durante, manutenendos et conservandos esse, ac desuper numquam molestari debere; sicque et non alias per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari de-vernimus.

Contraria tollit.

§ 5. Non obstantibus omnibus, quae in singulis praedecessorum nostrorum super erectione ac reductione dicti Montis novennalis, ac praeinsertis nostris litteris, voluerunt ac nos respective volumus non obstare, quae hic sigillatim pro repetitis habeantur; quibus omnibus specialiter et expresse derogamus, nec non aliis con-

stitutionibus et ordinationibus apostolicis et Cancellariae nostrae regulis, etiam de non tollendo iure quaesito, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris die xxii maii MDXCIV, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 22 maii 1594, pont. an. III.

LXXXV.

*Vicarius Turrítani archiepiscopi deputatur commissarius apostolicus ad recipiendas rationes ab oeconomis ecclesiarum Sardiniae super spoliis archiepiscoporum et episcoporum, fructuumque ecclesiarum vacantium*¹.

Dilecto filio vicario venerabilis fratris archiepiscopi Turrítani, in spiritualibus generali

Clemens Papa VIII.

Dilecte fili, salutem et apostolicam benedictionem.

Decet Romanum Pontificem quando-cumque ea, quae per praedecessores suos piis usibus applicata fuere, secus atque destinata sunt, conversa fuisse comperit, de opportuna provisionis remedio providere, prout in Domino salubriter conspicit expedire.

§ 1. Alias siquidem felicis recordationis Pio Papae V praedecessori nostro exposito pro parte charissimi in Christi filii nostri, tunc sui, Philippi Hispaniarum regis catholici, quod cum Sedes Apostolica numquam percepisset, nec percipere consuevisset spolia archiepiscoporum et episcoporum in insula Sardiniae metropolitanae et cathedralis ecclesias obtinentium, nec minus fructus, redditus et proventus ecclesiarum huiusmodi, illarum

¹ Ex Regest. in Secret. Brevium.

Exordium.

Pius V spolia archiepiscoporum et episcoporum Sardiniae, fructusque ecclesiarum vacantium applicavit reparationi ipsarum ecclesiarum, atque supplicium sacrarum comparationi.

vacatione durante, decurrentes, sed spolia et fructus huiusmodi ipsorum archiepiscoporum et episcoporum in dictis ecclesiis successores ex privilegiis et indulgentiis apostolicis, semper percepissent et levassent, ac percipere et levare pacifice et quiete consuevisset, et cum ecclesiae huiusmodi pro earum fabricis ac ornamentis et paramentis pro divino cultu necessariis, nullos haberent redditus, verisimiliter, ac pro certo credendum erat, privilegia et indulta praedicta ea ratione per Romanos Pontifices concessa fuisse, ut ipsi archiepiscopi et episcopi ecclesias praedictas ex pecuniis provenientius ex spoliis et fructibus praedictis reparare, instaurare et manutenere et conservare, nec non ornamenta et paramenta huiusmodi in eisdem ecclesiis habere deberent et tenerentur. Nihilominus a multo et fere inmemorabili tempore citra, ipsi archiepiscopi et episcopi, quamvis spolia et fructus huiusmodi exegissent et percipissent, illa in eorum commodum et utilitatem et proprios usus converterant, negligendo et omittendo ecclesias praedictas et earum aedificia ac structuras instaurare, reficere et reparare, ornamentaque et paramenta huiusmodi habere, ex qua avaritia et negligentia ecclesias praedictas ruinas in eorum aedificiis fere in totum minari, ornamentisque et aedificiis huiusmodi carere contigerat; idem Pius praedecessor, supplicationibus eiusdem Philippi, qui etiam Sardiniae rex existit, ea in parte sibi humiliter porrectis, inclinatus, spolia archiepiscoporum et episcoporum praedictorum in dicta insula et extra eam, non tamen in Italia decedentium, fructusque, redditus et proventus ecclesiarum praedictarum, illarum vacatione durante, ab episcopis et archiepiscopis, quos in ecclesiis huiusmodi, ut praefertur, vacantibus pro tempore succedere contigisset, auctoritate apostolica

Ex episcoporum negligentia ecclesiae fabricis, paramentis omnique deore imminutae.

perpetuo abdicavit et separavit, illasque dictis ecclesiis, pro illarum fabrica, structura, reparatione et conservatione, ac etiam ornamentorum et paramentorum emptione et mantentione, etiam perpetuo applicavit et appropriavit: et insuper, ut praemissa suum debitum consequi possent effectum, dilectis filiis singularis Capitulis singularum ecclesiarum praedictarum, illarumque personis per dictum Philippum regem, eiusque successores eligendos, ut spolia et fructus huiusmodi percipere, exigere et recuperare possent et valerent, illaque in restaurationem, recuperationem et mantentionem, emptionem et conservationem praedictas, convertere, ipsasque ecclesias instaurare, reparare et conservare, ornamentaque et paramenta praedicta emere et manutenere deberent et tenerentur, perpetuo concessit et indulgit, ac commisit et mandavit; ipsisque archiepiscopis et episcopis ne spoliis ac fructibus, redditibus et proventibus huiusmodi se in aliquo intromitterent, aut intromittere auderent, quinimo illa per Capitula et personas huiusmodi percipi, exigi et recuperari, et ut praefertur, converti promitterent, sub censuris et poenis ecclesiasticis eo ipso incurrendis, inhibuit ac praecepit et mandavit, prout in ipsius Pii praedecessoris litteris in forma brevis, sub datum die viii februarii MDLXIX, pontificatus sui anno II expeditis, latius continetur.

§ 2. Cum autem, sicut nobis nuper innotuit, Capitula ecclesiarum tam metropolitanarum, quam cathedralium, seu oekonomi, aut aliae personae ad perceptionem spoliiorum archiepiscoporum et episcoporum pro tempore defunctorum, ac fructuum, reddituum et proventuum ecclesiarum huiusmodi pro tempore vacantium, vigore dictarum Pii praedecessoris litterarum deputati, spolia quidem ac fructus, redditus et proventus huiusmodi

Sed cum ecclesiarum oekonomi ea sibi propria fecerint

perceperint et exegerint, eos tamen, non in reparationem ecclesiarum, ac ornamentorum et paramentorum emptionem, ut Pii praedecessoris mens fuit, sed in proprios eorum usus converterint: nos piam tam Philippi regis, quam Pii praedecessoris intentionem sic fraudari aegre ferentes, ac in praemissis opportune providere volentes, motu proprio et ex certa scientia, maturaque deliberatione nostris, te, de cuius prudentia, fide et integritate plurimum in Domino confidimus, ad infrascripta commissarium et delegatum nostrum specialem, auctoritate apostolica, tenore praesentium, constituimus et deputamus, tibi que per praesentes committimus et mandamus plenam, liberam et amplam ad hoc facultatem tribuentes, ut ab omnibus et singulis Capitulis tam metropolitanarum, quam cathedralium ecclesiarum insulae Sardiniae, ac oeconomicis quibuscumque, tam ab eis, quam etiam a praedicto Philippo rege, aut aliis quibuscumque, quavis auctoritate ad receptionem spoliatorum archiepiscoporum et episcoporum pro tempore defunctorum, ac fructuum, reddituum et proventuum huiusmodi ecclesiarum vacantium pro tempore, deputatis, fidelem ac diligentem rationem tam spoliatorum, quam fructuum, reddituum et proventuum per eos et quemlibet ipsorum, usque in diem, quo rationem exigere incoeperis, exactorum et perceptorum, auctoritate nostra exigas, eosdemque ad huiusmodi rationem tibi reddendam per censuras et poenas ecclesiasticas, atque privationis suorum beneficiorum et officiorum ecclesiasticorum quorumcumque, inhabilitatisque ad illa et alia imposterum obtinenda, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita, cogas et compellas; et si, visis rationibus computisque, huiusmodi spolia et fructus, redditus et proventus per eos exactos et perceptos, in

restaurationem ecclesiarum, ac ornamentorum et paramentorum emptionem, ut a praefato Pio praedecessore designatum fuit, minime expensos, sed in alios quosvis usus, in dictis litteris minime expressos, et contra dictarum litterarum seriem, conversos fuisse compereris, Capitula, oeconomicos et alios exactores huiusmodi, sive haeredes, per supradictas et alias etiam graviore poenas, arbitrio tuo, infligendas aggravandasque et reaggravandas, ad integram restitutionem spoliatorum ac fructuum, reddituum et proventuum huiusmodi faciendam, pariter cogas, compellas, ac penes personam fidei et facultatibus idoneam deponi mandes et facias, unde nisi de mandato nostro, a quoquam, quavis auctoritate, recipi, aut in alios, quam eos, quos nos statuimus, usus, converti minime permittas; tibi que facultatem, quoscumque opus fuerit, etiam per edictum publicum, constituto, etiam summarie de non tuto ad illos accessu, citandi ac inhibendi, auxiliumque brachii saecularis invocandi, aliaque in praemissis et circa ea necessaria et opportuna faciendi, tribuimus.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac quarumvis ecclesiarum et Capitulorum, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum, quomodolibet concessis et confirmatis. Quibus omnibus et singulis eorum tenores, praesentibus pro expressis et ad verbum insertis habentes, hac vice, dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die XIII aprilis MDXCIV, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 13 aprilis 1594, pont. an. III.

Clemens vicario Turrinensi archiepiscopo committit, ut eos cogat ad rationem perceptorum reddendam poenasque inobedientibus infligat.

Oeconomicos et eorum haeredes compelliendi ad integram male expensorum restitutionem.

Observant. 1. III.

LXXXVI.

Canonizatio S. Hyacinthi, Ordinis fratrum Praedicatorum, et festivitatis institutio pro die XVI mensis augusti.

Clemens episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Sancti qui in coelo regnant, in terra etiam Romani Pontificis decreto venerandi sunt.

Benedictus Pater misericordiarum et Deus totius consolationis, qui dilectam Filii sui sponsam, catholicam et apostolicam ecclesiam perpetua regit providentia, atque his luctuosis temporibus, multis aerumnis et calamitatibus afflictam, multiplex etiam gaudio et Sanctorum suorum gloria consolatur. Vere enim magna existit spiritualis laetitiae materia, cum Deus illustra servorum suorum merita ideo mundo manifestat, ut dum illis ubique terrarum veneratio tribuitur, Deus ipse in Sanctis suis mirabilis praedicetur. Nam cum aliqui servi Dei, excellenti vitae sanctitate et miraculis insignes, iam cum Christo in coelo regnantes, in terra quoque summa Romani Pontificis auctoritate, Sancti esse declarantur, rex ipse sempiternae maiestatis et gloriae, in Sanctorum concilio glorificatur, divini cultus observantia augetur, fidelium pietas et devotio excitatur, detestandae haereses magis magisque convincuntur, plures populo Dei ad virtutis exemplum et suffragii patrocinium proponuntur, ut quod fideliter petimus, id efficacius, multiplicatis intercessoribus, consequamur.

Sixtus V. canonizavit S. Iulianum.

§ 1. Quare, magna Dei benignitate, ante paucos annos factum est, ut a felicis recordationis Sixto Papa V, praedecessore nostro, ex seraphici patris Francisci religione, beatus Didacus Hispanus, in Sanctorum numerum referretur, et nunc vicissim ex beatissimi patriarchae Dominici disciplina, beatus Hyacinthus, Polonus, Sanctis pariter Christi confessoribus ad

1 Constitut. cxxviii: *Rel.*, tom. ix, pag. 8.

scribatur, nimirum ut duo clarissimi Ordines unde tot pii ac sancti viri catholicae ecclesiae lumina prodierunt, nostra quoque aetate, duplicato populi christiani gaudio, honore consimili augeantur, ut duae istae lucernae, fide et signis mirabilibus luminosae, et charitate ardentes, supra excelsum candelabrum collocatae, in domo Dei colluceant.

§ 2. Et nos quidem cum multis aliis in rebus, tum in hoc etiam divinae gratiae abundantiam agnoscimus, primum quod nos ipsos Deus, veluti oculatos testes, in hac religiosa causa esse voluerit. Nam cum adhuc ex numero essemus venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium et Apostolicae Sedis de latere legatione in Polonia fungeremur, vidimus Cracoviae insigni loco sepulchrum B. Hyacinthi, in quo venerandum illius corpus in somno pacis requiescit, et regni illius erga hunc beatum virum singularem devotionem perspeximus; deinde etiam in eo divitias bonitatis Dei praedicamus, quod ita disposuerit, ut hoc pium et salutare canonizationis beati Hyacinthi negotium, ante annos quinque et septuaginta, religiosis Poloniae regibus, regni-que Ordinibus supplicantibus, inchoatum et a pluribus Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris, variis progressionibus promotum, tandem per nostrae humilitatis ministerium, qui Poloniae regnum peculiari paternae dilectionis affectu complectimur, omni ex parte absolveretur.

Et mox proponitur canonizatio beati Hyacinthi.

§ 3. Anno siquidem humanae salutis MDXVIII felicis recordationis Leo Papa X, praedecessor noster, supplicationibus recolendae memoriae Sigismundi I Poloniae regis tunc in humanis agentis, de beato Hyacintho, Polono, Ordinis fratrum Praedicatorum, fidei integritate et morum sanctimonia et miraculorum fama, in universo Poloniae regno percelebri, in San-

Leo X. Poloniae rege instanti, processum illius commisit.

ctorum numerum referendo, inclinatus, bonae memoriae Iohanni, episcopo Laudicensi, et Iacobo, canonico Cracoviensi, ut in eius vitam et miracula diligenter inquirerent, suis quibusdam litteris mandavit. Qui pro suo Apostolicae Sedi obtemperandi studio, universae illius vitae et miraculorum rationes in acta retulerunt, eaque anno etiam Domini MDXXVI Leone, praedecessore praedicto, vita functo, ad piaae memoriae Clementem Papam VII, etiam praedecessorem nostrum, transmisserunt.

Leone vita functo Clemens VII fratibus Ordinis S. Dominici licentiam dedit in regno Poloniae, illius officia celebrandi.

§ 4. Quibus quidem actis diligenter perspectis, ac etiam ipsius Sigismundi regis supplicationibus idem Clemens praedecessor adductus, dum de tota re mature decerneret, fratribus Ordinis Praedicatorum dicti regni, ut postridie festivitatis Assumptionis Beatissimae Dei Genitricis Virginis Mariae, solemnitatem atque officium, ac sacrosanctum missae sacrificium in eiusdem B. Hyacinthi honorem celebrare, atque etiam imagines et altaria illi in omnibus ecclesiis domorum suarum praefati Ordinis statuere possent concessit. Et deinde, praedicto Sigismundo rege id etiam postulante, eandem concessionem ad omnes dicti regni cathedrales ecclesias, quoad usque ad canonizationem dicti B. Hyacinthi deventum esset, extendit.

Paulus III iterum negotium dictae canonizationis tribus cardinalibus examinandum commisit.

§ 5. Caeterum, consilio de canonizatione huiusmodi, ob quasdam tunc obortas difficultates, per id tempus intermisso, anno similiter Domini MDXXXIX tunc existentes praesules eiusdem regni, in synodo Petricoviensi per eos celebrata congregati, unanimi consensu, dicto Clemente praedecessore defuncto, per litteras sanctae memoriae Paulo Papae III, similiter praedecessori nostro, supplicarunt, ut ad huiusmodi canonizationem perficiendam, suam et dictae Sedis auctoritatem impetiretur. Quorum supplicationibus idem

Paulus praedecessor annuens, tribus venerabilibus fratribus suis Sanctae Romanae Ecclesiae cardinalibus, ordinum prioribus, negocium canonizationis huiusmodi rursus examinandum commisit; qui et ipsi, pro assiduis eiusdem Sigismundi regis, necnon prioris provincialis dicti Ordinis in praedicto regno tunc deputati supplicationibus, quibus nempe id petebant, ut in ipsius Hyacinthi fidei sinceritatem, vitae sanctitatem et miraculorum, quorum in dies in dicto regno fama augebatur, excellentiam diligenter iterum inquireretur, ad quosdam ipsius regni probatos viros hoc negocium detulerunt, qui concessionibus apostolicis super ea re factis, aliisque omnibus, quae ad canonizationem praedictam pertinebant, attente consideratis, singula mature examinata in publica documenta redegerunt, denique summa fide collecta ad dictam Sedem transmisserunt. Postmodum idem Paulus praedecessor fratribus dicti Ordinis eiusdem regni etiam concessit, ut ipsi officium de dicto beato Hyacintho singulis quintis feriis, in quas nullum festum proprium incideret, perinde ac si esset in Sanctorum numerum relatus, quemadmodum de sancto Dominico singulis feriis tertiis fieri solebat, recitare, ac illius ossa et corpus exhumare, ipsumque in sublimiorem ecclesiae locum transferre possent.

§ 6. Postea labente an. Dom. MDLXXXIII clarae memoriae Stephani Poloniae regis, de eadem canonizatione apud felicis recordationis Gregorium Papa XIII, pariter praedecessorem nostrum, dum in humanis ageret, supplicatione intercedente, ac interea illo vita functo, carissimi in Christo filii nostri Sigismundi III Poloniae regis, ac carissimae etiam in Christo filiae nostrae Annae, Poloniae reginae, necnon dilectorum filiorum nostrorum tunc suorum, Gregorii, tit. Sancti Sixti de Radzi-

Gregorius XIII et Sixtus V. de canonizatione huiusmodi praescripserunt.

vil et Andreae de Somlio tit. Sancti Angeli in Piscina, Battorii nuncupatorum cardinalium, et venerabilium fratrum nostrorum archiepiscoporum et episcoporum, caeterorumque totius regni praedicti Ordinum status, tam ecclesiastici, quam saecularis, votis ac precibus, a felicitis recordationis Sixto Papa V, etiam nostro praedecessore, per dilectos filios Stanislaum Rescium, eiusdem Sigismundi regis apud eundem Sixtum internuncium, necnon fratrem Hippolytum Mariam Beccaria de Monte Regali, magistrum generalem totius Ordinis Praedicatorum, ac eius nomine fratrem Bartholomaeum de Miranda, tunc procuratorem generalem eiusdem Ordinis, ac denum fratrem Severinum, Cracoviensem, eiusdem causae, nomine provinciae et regni Poloniae, ad id constitutum procuratorem, supplicatum fuit, ut ipse eundem beatum Hyacinthum pro sanctitatis suae fama, quam miraculorum accessio in dies magis magisque confirmabat, in Sanctorum numerum veteri Romanae Ecclesiae ritu et praescripta solemnitate cooptaret.

Sixtus V. processum iam perfectum cardinalibus deputatis super sacris ritibus et tribus Rodae auditoribus examinandum commisit.

§ 7. Idem vero Sixtus praedictum processum super huiusmodi re confectum, Congregationi venerabilium fratrum nostrorum, tunc suorum, S. R. E. cardinalium, super sacris ritibus deputatorum, examinandum commisit. Coram quibus idem Sigismundus rex et universi regni praedicti status ecclesiastici, nec non ipsius Ordinis Praedicatorum religionis professores, nonnulla scripturarum, ac iurium volumina, duoque processus super ea re formati exempla protulerunt, unum videlicet ex felicis recordationis Pauli PP. IV, etiam praedecessoris nostri, qui unus ex tribus cardinalibus in ordine prioribus a praedicto Paulo praedecessore ad id deputatus fuerat, scripturarum monumentis depromptum; alterum vero ex ipso regno simul cum libro, tum ve-

tustatis auctoritate, tum vitae ac miraculorum eiusdem B. Hyacinthi diligenti expositione probato allatum, eo quidem illud ad fidem propositis de rebus faciendam firmius, quod esset praestantium virorum litteris obsignatum et longo annorum spatio in archivio Cracoviensis conventus eiusdem Ordinis Praedicatorum, tantae cum fidei laude asservatum, ut illo tamquam certi testis opera summae auctoritatis homines semper dubiis in rebus uterentur. Cuius rei fidem vel hoc ipsum augebat, quod alterum alteri, tum rebus tum sententiis omnibus tam apte respondebat, ut nihil vel similius vel congruentius excogitari posse videretur. Quae quidem universa, citato fisci procuratore, recognita fuerunt. Idem porro Sixtus praedecessor, tribus causarum palatii auditoribus doctrina et rerum usu praestantibus, ad hoc nominatim deputatis mandavit, ut de iisdem illis iuribus, ac processus exemplis diligenter cognoscerent, et conclusiones inde pro more colligerent.

Qui Gregorio XIV retulerunt.

§ 8. Qua in re, cum diu multumque illi operam suam exercuissent, eodem Sixto, sicut Domino placuit, viam universae carnis ingresso, felicis recordationis Gregorio PP. XIV, praedecessori etiam nostro, retulerunt, producta iura plenissima esse fidei atque auctoritatis, processumque omnem ad canonem praescripta fuisse confectum, atque ex eo beati Hyacinthi fidei integritatem, vitae sanctitatem et miraculorum, ex quibus octo potissimum consideranda proposerant, claritatem manifeste elucere. Qua quidem re ad venerabilium etiam fratrum suorum S. R. E. cardinalium super sacris ritibus tunc deputatorum Congregationem, ut et ipsi, quid ea de re sentirent, in medium afferrent, eiusdem Gregorii iussu remissa, iidem cardinales attente examinatis aliarum a praedictis causarum auditoribus conclusionum argumentis, ac fisci

procuratore semper citato atque audito, servatisque etiam servandis, unanimi consensu eorundem auditorum, super scripturis, iuribus et processibus exhibitis relationem approbarunt, et rationes, quibus de illius fide, vita et miraculis constaret, longe firmissimas esse iudicaverunt.

§ 9. Accessit denique recens et aequitalis ac pietatis plena postulatio eiusdem Sigismundi III regis, qui etiam Svetiae rex existit, quique legatione nobis ac Sedi Apostolicae, obedientiae praestandae causa, dilecto filio insigni viro Stanislao Mynski, palatino Lencintiensi, apud nos et dictam Sedem oratori suo nuper delata, nihil eum a nobis vehementius hoc tempore flagitare iussit, quam ut negotium istud ad optatum tandem et suis, atque christifidelium eiusdem regni Poloniae supplicationibus consentientem exitum perducamus.

§ 10. Cuius quidem B. Hyacinthi vitae omnis, ac rerum, quas Deus eiusdem tum viventis tum defuncti intercessione ac meritis gessit, narrationem hoc loco pro nostro munere toti ecclesiae proponendam duximus, ut inde non solum ad divinas laudes praedicandas, atque ad christianam religionem firmiore pietatis zelo conservandam christifidelium animi excitentur, verum etiam eo nomine ingentes gratiae ab omnibus christifidelibus Deo agantur, quod B. Hyacinthi praedicti sanctitatem, quatenus gravibus de causis antea probatam et multis miraculis illustrem, publica tamen ipsius Apostolicae Sedis, quam Spiritus Sanctus regit et gubernat, ac nostra sententia omnino confirmari hoc tempore voluerit.

§ 11. Natus igitur est B. Hyacinthi in Polonia, in Villa quae Camiensis appellatur Vratislaviensis dioecesis, ante annum Domini millesimum ducentessimum, ex nobilibus et christianis parentibus, sed

quibus vitae, virtutum ac miraculorum splendore longe ipse praeluxit. Ineuntis aetatis tempus iis primum litteris, quibus aetas illa informari solet, impertivit, in quibus cum tantum profecisset, quantum ad altiorem disciplinam capessendam satis sibi esse videbatur, animum statim ad theologiae et iuris canonici studia adiunxit, magno sane et admirabili cum fructu, ut qui non multo post Cracoviensis Ecclesiae canonicus factus, ita inter ordinis sui viros excelluerit, ut propter eximiam eruditionem cum praecleara et insigni pietate coniunctam, tamquam ardens lucerna caeteros clarissimo virtutum suarum lumine collustraret.

§ 12. Ab Ivone deinde Cracoviensi episcopo patruo suo Romam perductus est, ubi una cum Ceslao, ipsius consanguineo, et Hermanno Theutonico, familiari suo, a Sancto Dominico Romae tunc degente, eiusdem Ivonis rogatu, qui de Hyacintho, ac duobus aliis regularis vitae suae instituto imbuendis cum ipso egerat, perexiguuo tempore omni illius disciplina egregie instructus, in eiusdem S. Dominici Ordinem nomen dedit, habituque de illius manibus suscepto, et expresse illius regulam professus, in Poloniam tandem cum sociis rediit.

§ 13. Quo in itinere cum usque ad civitatem Frizacensem processisset, verbo simul et exemplo tantum illic profuit, ut ipsis sex mensibus monasterium dicti Ordinis, multis ibidem fratribus, et Hermanno illis praeposito, relictis, construxerit; inde Cracoviam reversus, alio ibi eiusdem Ordinis monasterio erecto, Dominicanae Religionis crescentem paulatim familiam propagavit. Mox ad aliarum eiusdem Poloniae regni provinciarum salutem cogitatione conversa, quatuorque aliis professionis suae monasteriis variis in locis aedificatis, omnes, tum verbi Dei praedicatione, tum vitae suae

Rex Poloniae pro dicta canonizationis abolitione apud Clementem VIII vehementius instituit.

Clemens VIII vitam recenset.

S. Hyacinthi in Villa Camiensis ortus, cui nomen Cracoviensis fuit.

Habitu a S. Dominico Romae suscepto.

Monasteria plurima construxit, et S. Dominici vestigia et virtutes, verbo et opere, imitatus est.

Eius virtutes per summa capita enumerat Pontifex.

innocentia in sui admirationem excitavit. Summa denique haec est, quam a Sancto Dominico eiusdem religiosi instituti auctore, tamquam e purissimo fonte hauserat, vivendirationem, eandem ipsum ad extremum usque vitae diem sancte et religiose servasse. Nam sive christianae humilitatis species ante oculos proponatur, eo nihil erat demissius, nihil modestius; sive castitatis, ac virginei pudoris imago pulcherrima desideretur, illo nihil purius, nihil candidius fuit; si denique verae in Deum et proximos charitatis forma exquiratur, illius charitate nihil potuit absolutius, nihil perfectius exoptari. Quanto porro in corpore castigando atque in servitute redigendo illius fuerit severitas singulae noctes indicio fuerunt, quibus sese usque ad sanguinis profusionem affligebat. Quae vero continentia et moderatione in victu omnifuerit, praeter sextas ferias, Beatissimae etiam Dei Matris Mariae Virginitatis et Ss. Apostolorum vigiliae ad unam omnes declarant, quibus, excepto pane et aqua, nihil omnino gustabat. Divini autem numinis propitiandi tanta cura, tantaque sollicitudine tenebatur, ut totas noctes in templo fundendis ad Deum precibus insomnis persaepe consumeret, et si quando inedia ac sopore fessis et cadentibus membris, somnum capere cogebatur, aut stans, lapidi tantum altaris innixus, aut iacens humi, scilicet prostratus, quiescebat. Et quoniam nihil magis quam otium homini, praesertim religioso, vitandum esse sentiebat, idcirco quicquid temporis vacuum ab oratione supererat, id omne partim colendis sacris studiis, partim habendis concionibus, partim confessionibus audiendis, partim etiam aegrotis invisendis, partim denique Deo et proximo serviendo impendebat.

§ 14. Cuius quidem singularem susceptae vitae rationem, qua coelestis potius

quam humanus vir merito reputabatur, frequens multorum, qui se eius precibus et orationi commendabant, ad eum concursu, atque adeo nova in dies rerum ab eo gestarum praestantia, pleraque miracula minime obscura declarant. In quibus ut caetera, quae innumera prope sunt, omittamus, cuiusdam Petri ex villa Prosovii oriundi resuscitatio proponenda primum occurrit, quem rapidi fluminis impetu ex equo deiectum, et in aquis omnino submersum, cum eius corpus altero die iam latens, inexpectato ex ipso flumine prodisset, Deus, ob merita et preces eiusdem B. Hyacinthi, statim ad vitam revocavit. Eiusdem quoque sanctimoniam mulier quaedam, Iudith nomine egregie ostendit, quam cum paralysis morbi vis elinguem prorsus ac mutam reddidisset, nullaque ratione vocem mittere ullam posset, tandem beati viri intercessione assequuta est, ut lingua et sermone libere uteretur. Praedicandi autem Evangelii causa cum ad varia passim loca se conferret, ac propterea ad Vandalum flumen Vissogradum Massoviae urbem redundantibus aquis praeterfluens aliquando pervenisset, nullo naclero, nulloque navigio, quo trans amnem verheretur, ad illius ripas conspecto, divina ope implorata, et crucis signo communitus, comites ad iter per medios fluctus alacriter prosequendum hortari hunc in modum coepit: Eia, inquit, filii, sequimini vestigia mea in nomine Christi. Quo dicto, statim in flumen sicis vestigiis se immisit. Verum sociis praecedentem illum sequi metuentibus, extenso pallio aquam tegens: Agite, inquit, filii carissimi, sit isti nobis pons Iesu Christi, per quem in nomine Eius transeamus. Itaque flumen illud altissimum simul ac rapidissimum una cum sociis incolumis traiecit. Quodam tempore etiam, cum per agros villae cuiusdam dioecesis Cracoviensis ino-

Miracula virtutis multa fecit, quorum aliqua hic referuntur.

pum ac pauperrimorum hominum segetes iniuria grandinis laesas passim, ac disiectas videret, non prius sibi ab oratione temperavit, quam easdem incolis intactas atque integras reddidisset.

§ 15. Longum esset caeteras res ab eo, dum vixit, gestas percensere, ut cui toto vitae cursu nullus umquam dies effluerit, quo non praeclara aliqua ediderit fidei, pietatis, innocentiae, caeterarumque omnium sacrarum virtutum documenta. Quo quidem vitae genere ad quadraginta propemodum annos perducto, cum tandem cuperet dissolvi et esse cum Christo, in vigilia festivitatis Assumptionis Beatissimae Dei Genitricis ac Virginis Mariae, fratribus monasterii Sanctissimae Trinitatis Cracoviensis accersitis, moriturum sese definito die praedixit, eosque appropinquantis sui discessus nuncio percussos amantissime consolatus, valere in Christo, Deumque in vita perpetuo timere iussit. Postridie igitur piis, ac canonicis precibus recitatis et sacrosanctis Ecclesiae sacramentis summa cum veneratione perceptis, cum versum illum extremo iam vitae spiritu protulisset: *In manus tuas Domine commendo spiritum meum*, in Domino obdormivit, eiusdem Domini anno mclxvii, die xv augusti.

§ 16. Audita eius morte, cum magna hominum multitudo, sive prosequendi funeri, sive contingendi corporis, sive per eum divini auxilii expetendi causa, sive alio christianae pietatis officio ad Sanctissimae Trinitatis monasterium eiusdem Ordinis Praedicatorum, sepulchro ipsius religiosum ac celebre, confluisset, Deus, in cuius conspectu gloriosa est mors Sanctorum Eius, Zegotam, quemdam nobilem Polonum, qui ex equo, quem forte agitabat, miserrime excussus, effractis et contusis totius corporis membris, statim obierat, ad B. Hyacinthi sepulchrum, eo ipso, quo mortuus est die,

a parentibus allatum, obeiusdem B. Hyacinthi merita et preces, non solum in vitam denuo excitavit, verum etiam pristinae et valetudini et integrati ita restituit, ut in eo ne minimae quidem laesionis reliquum ullum vestigium appareret. Cuius miraculi famam alterius etiam exitus postea auxit. Infantulus enim, quem mater mortuum ediderat, a patre ad Beati viri tunulum translatus, cum primum is pro filiolo voto se Deo pie obstrinxit, magna cum omnium admiratione, vivere statim coepit. Accessit aliud quoque admirabile ipsius in Ursulam quamdam factum, quae cum maximis deplorati morbi doloribus toto biennio iactata, eo tandem devenisset, ut omni melioris valetudinis spe abiecta, ipsos iam menses duos nullo amplius cibo, sed aqua dumtaxat vitam tueretur; Agnete tandem filia B. Hyacinthi opem suppliciter implorante, optatam salutem recuperavit. Postremo cuiusdam Barbarae, Cracoviensis foeminae, quae ex partu in hydropisim incidit, ita ut iam de illius salute ab omnibus esset desperatum, valetudo, nulla prorsus humana medicina, sed unius B. Hyacinthi, cui sese commendaverat pietate ac meritis redintegrata, eximiam servi Dei sanctitatem clare confirmavit.

§ 17. Quibus sane signis, multisque aliis ad eandem B. Hyacinthi sanctitatem comprobendam pertinentibus rebus adducti, ac praetera constanti omnium Ordinum dicti regni, et eiusdem Sigismundi tertii regis, ac Dominicanae Religionis petitioni satisfacere cupientes, cum id maxime idem Sigismundus rex per praedictum Stanislaum Myski, suum apud nos oratorem, ipse vero Dominicanus Ordo per dilectum filium fratrem Ioannem Vincentium Aristoricensem, eiusdem Ordinis Praedicatorum generalem, a nobis postulaverit, ut quoniam quaecum-

Ex supradictis causis Pontifex negotium canonizationis absol-
vere.

que ad acta et processum B. Hyacinthi spectabant, ex huius Sanctae Sedis praescripto expedita ac perfecta erant, nos, quibus ea de re statuendi potestas a Deo est tributa, ad huiusmodi negocium definiendum omnes auctoritatis Sanctae Sedis Apostolicae et nostrae partes conferremus, de eo ipso non prius tamen, quam rebus omnibus diligenter, ut par est, circumspectis, hoc tempore nobis discernendum esse existimavimus.

§ 18. Crebris igitur ac diuturnis suppliciorum venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium Congregationis Sacrorum Rituum consultationibus, hac ipsa de re etiam nostro tempore habitis, et processu omni ex sacrorum canonum praescripto ab eisdem viso et examinato, quin etiam viris in sacra theologia ac pontificio iure versatis in consilium adhibitis, cum nihil iam desiderari videretur, secretum consistorium indiximus, in quo venerabilis frater noster Alphonsus episcopus Ostiensis cardinalis Gesualdus, cum suo, tum caeterorum cardinalium Congregationis Sacrorum Rituum nomine, omnia ad eam rem spectantia exacte ac prudenter explicasset, id demum in summa retulit. De B. Hyacinthi fide, vita ac miraculis se et cardinales collegas suos sentire, omnia probata esse, quae ad canonizationem, ex divini iuris praescripto, pertinerent, eamque ob causam, posse Beatum illum (si idem nobis videretur) in Sanctorum numerum cooptari.

§ 19. Qua quidem re intellecta, vehementer in Domino laetati sumus, quod ad augendam servi sui dignitatem facultas nobis hoc tempore se offerret. Nulla igitur officii partem ad peragendum tanti momenti negocium praetermittendam esse censentes, veteri Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum exemplo adducti, mandavimus ut de re ad exitum

perducenda, pro ipsius gravitate, diutius deliberaretur. Itaque, aliquot dierum spatium interiecto, publicum consistorium hanc ob rem indiximus, non modo venerabilium fratrum nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium consensu, sed etiam patriarcharum, archiepiscoporum, episcoporum et praelatorum, caeterorumque familiarium nostrorum conventu frequens, in quo quidem dilectus filius Cinus, Campanus, consistorialis aulae nostrae advocatus, res gestas et beati Hyacinthi virtutes, fidei ipsius sinceritatem, vitae sanctitatem ac miracula oratione de more est complexus; ac deinde eiusdem Sigismundi III regis, totiusque Poloniae regni, ac Religionis Dominicanae nomine, ut ipsum in Sanctorum numerum referremus, suppliciter a nobis postulavit. Quod cum praesentes ipsi audivissemus, inusitata laetitia viscera nostra perfundi sensimus. Divina enim voluntate evenisse intelligebamus, dictum Sigismundum regem (cui nunc maxima duorum praestantium regnum moles incumbit) ideo de beato Hyacintho inter Sanctos aggregando incredibiliter laborare, ut nimirum nova sibi suisque regnis firmatae apud Deum intercessionis patrocinia compararet. Itaque respondimus, in tam sollicita tamque constanti optima ac piissimi regis postulatione inesse eximiae illius religionis significationem, haud hac animi sui virtute alienam, neque indignam praestanti eius divini cultus amplificandi desiderio. Diximus etiam permagnae nobis esse voluptati, eoque animum nostrum ad gratias Deo agendas vehementer excitari, quod quibus servis sempiternae beatitudinis praemia iamdiu in coelis sunt tributa, eosdem etiam in terris ab hominibus colerentur, vel illorum intercessione coelestia auxilia facilius promerentur, vel eorumdem imitatione ex-

Cinus Campanus causa canonizationis postulator.

Diem sui obiit praedixit, et die xv augusti in Domino obiit dormivit.

Miraculis etiam postea claruit, quorum aliqua hic recensentur.

In dicto consistorio publico, papa ad Deum orationes fieri iussit pro inspiratione eius quod agendum esset.

peditius ad coelestem, qua ipsi iam perfruuntur, gloriam perducantur. Summa denique responsionis nostra haec fuit: nobis quidem esse constitutum gravissimae illius petitioni non deesse, causae tamen magnitudinem obstare quominus (in summa ipsius totiusque sui Poloniae regni voluntate) res ipsa a nobis adhuc praestari possit, ut quibus eadem de re cum venerabilibus fratribus nostris Sanctae Romanae Ecclesiae cardinalibus et caeteris episcopis diligenter tractandum esset. Quocirca eosdem cardinales et episcopos, etiam atque etiam, monuimus, ut non solum quaecumque hac ipsa in causa versarentur, omni studio adhibito, examinarent; verum etiam, coniunctis precibus, Deum deprecarentur: ut mentibus nostris lucem praeferret ad ea demum agenda, quibus divinae illius gloriae amplitudo, et totius Ecclesiae utilitas augetur.

Indixit postea aliud secretum consistorium, in quo omnium voto conclusum fuit canonizationem faciendam, et ideo praedixit diem futurae dominicae in Albis pro ea absolvendam.

§ 20. Hisce deinde perfectis rebus, consistorium secretum rursus indiximus, in quo etiam patriarchae, archiepiscopi, episcopi, qui tunc in Urbe erant, ac nostri et Sedis Apostolicae notarii et sacri palatii auditores mandato nostro vocati adfuerunt. Tunc igitur nos pro nostra et Sanctae huius Sedis, in qua a Deo collocati sumus, auctoritate et potestate, et pro singulari Spiritus Sancti in eandem Sedem (quae ipsius infallibili sapientia gubernatur) praesidio, ea diximus, quae ad rem propositam, atque ad illius temporis rationem in primis accommodata esse videbantur. Postremo cum eisdem cardinalibus caeterisque episcopis egimus, ut praecise responderent, utrum ex processu, et ex rebus in eo comprehensis ac probatis, beatus Hyacinthus canonizandus videretur. Ac primum quidem iidem cardinales, deinde etiam patriarchae, ac deinceps archiepiscopi et episcopi, suo quisque ordine, concordibus sententiis, censuerunt

B. Hyacinthum ex rebus, quibus omnis illius vitae processus constat, a nobis optimo iure Sanctorum numero esse adscribendum. Itaque quod unum iam restabat de talibus tamque inter se consentientibus suffragiis, Deo honorum omnium auctori gratias agentes, ac laeti rerum tot ab hinc annis caeptarum felici successu, diem canonizationis praefiximus ad xv kalendas maias, dominicam scilicet in Albis, cum nimirum paschalis solemnitas festivitate concluditur, neophytorum habitus immutatur, paschales denique, idest indulgentiae ac remissionis, dies celebrantur, ut tot tantisque coelestibus praesidiis adiuti, melius ac facilius nostro munere fungeremur.

§ 21. Ubi igitur ipsa dominica in Albis, hodierna scilicet dies illuxit, nos et iidem cardinales, necnon patriarchae, archiepiscopi et episcopi, qui in capellam nostram pontificiam nobiscumque ad id convenerant, sacris vestibus induti, hymno *Ave Maris Stella*, ad honorem beatissimae Virginis Mariae, cuius opem tunc maxime invocandam duximus, inchoato, eodemque illo ab eiusdem capellae nostrae cantoribus ad finem usque deinceps decantato, aliisque etiam Romanae Curiae praelatis et officialibus, familiaribusque nostris una cum caeteris totius ecclesiastici saecularis et regularis ordinis viris, longo pioque ordine praecurrentibus, omnes cum ardentibus cereis ad Illius gloriam, qui sua luce et splendore coelos complet, ex palatio nostro apostolico summa cum celebritate processimus ad basilicam Principis Apostolorum, tunc magno undique ornamentorum apparatu instructam, adeo ut singularis laetitiae specimen omni ex parte praeserferret. Suggestus enim loci amplitudine insignis, eiusdem regis et Dominicani Ordinis impensis extractus, ibi primum eminebat, in quo altare ad sacrosanctum missae sacrificium solemniter

In quo omnibus hic enumeratis, rite et recte completis, ipse Pon. Hyacinthum Sanctorum Confessorum catalogo adscripsit, eiusque festivitatem die xvi augusti celebrari iussit.

Apparatus basilicae Vaticanae die canonizationis describitur.

ritu a nobis celebrandum, e regione erectum cernebatur. Templi deinde parietes insignibus aulaeis auro et bombyce intertextis obtecti erant. Omnis praeterea interioris basilicae ambitus, accensis undique cereorum flammis, colucebat; denique suspensa de tholo ac trabibus vexilla, B. Hyacinthi sanctissimam Dei Genitricem Mariam Virginem flexis genibus venerantis effigiem spectandam proponebant. Nos igitur in eam basilicam, magna omnium ordinum frequentia, ingressi, atque in ea supernae et beatae urbis Hierusalem quasi sub aspectu positam pulchritudinem intuentes, in suggestum primum, ac deinde orandi causa ad altare, ac postremo ad throni ibidem, ut moris est, ad dextrum latus erecti sedem pervenimus, ubi eosdem cardinales, patriarchas, archiepiscopos et episcopos cum sacris vestibus obedientiam nobis praestantes excepimus. Tum idem Stanislaus praefati Sigismundi regis orator, semel, iterum ac tertio postulavit, ut beatum Hyacinthum in Sanctorum numerum referremus; nosque ad singulas ipsius petitiones, litanis ac sacris hymnis per tria distincta intervalla recitatis, preces adiunximus. Denique omnibus rite ac pie peractis, quae hac in re alii Romani Pontifices praedecessores nostri servanda esse statuerunt, Sanctoque Spiritu) cuius divino numine Ecclesia afflata numquam fallitur) multis cum precibus invocato; ad honorem sanctae et individuae Trinitatis, ad exaltationem fidei catholicae, ac christianae religionis augmentum, auctoritate eiusdem Dei omnipotentis, Patris et Filii et Spiritus Sancti, beatorum apostolorum, Petri et Pauli, et nostra, de fructum nostrorum consilio, decrevimus et definivimus: bonae memoriae Hyacinthum, Polonum, Ordinis Fratrum Praedicatorum, Sanctum esse, ac Sanctorum catalogo adscribendum, sicut per praesentes

definimus, decernimus et adscribimus. Statuentes ut ab universali Ecclesia anno quolibet, in die xvi augusti, festum ipsius et officium, sicut pro uno Sancto Confessore non Pontifice, ad formam in rubricis Romani Breviarii praescriptam, devote et solemniter celebretur.

§ 22. Insuper eadem auctoritate omnibus vere poenitentibus et confessis, qui annis singulis eodem die festo ad sepulturam, in qua eius corpus requiescit, devote accesserint, necnon ecclesias et altaria in ipsius honorem constructa devote visitaverint, easdem indulgentias et peccatorum remissiones concessimus et elargiti sumus, quemadmodum concedimus et elargimur, quae caeteris dicti Ordinis monasteriis et ecclesiis in diebus festis eiusdem Ordinis Sanctorum iam concessae sunt.

§ 23. Quibus rebus, ad S. Hyacinthi canonizationem necessariis, absolutis, et hymno ad laudem Dei et gratiarum actionem decantato, ac divina ope per eiusdem Sancti viri intercessionem devota ac pia precatione, quam ipsi recitavimus, implorata, tandem eodem in suggestu et altari missam solemniter, de octava dominicae Resurrectionis, cum eiusdem S. Hyacinthi commemoratione, celebravimus, et omnibus christifidelibus, qui huic canonizationi et missae interfuerant, ad laudem Dei et Sancti sui gloriam, plenariam peccatorum suorum indulgentiam concessimus.

§ 24. Quocirca omnes Iesum Christum Dominum nostrum collaudemus, agnoscamusque summa Eius bonitate evenisse ut, in hoc perturbato rerum statu, novi apud Deum intercessoris meritis ac precibus adjuvari valeamus. Magno quidem illud esse debet ad bene sperandum omnibus argumento, quod rem a tot Poloniae regibus, ipsisque regni ordinibus iundiu expetitam, communibus piorum

Indulgentias visitantibus eius sepulchrum vel sacella elargitus est.

Missam de octava Resurrectionis celebravit cum commemoratione dicti Sancti et praesentibus indulgentiam plenariam concessit.

Horatur omnes ad Deum collaudandum.

ac religiosorum hominum votis ubique optatam, a plerisque etiam Romanis Pontificibus praedecessoris nostris susceptam, hoc tempore perficiendi facultatem nobis tribuerit. Itaque Deum in Sanctis suis mirabilem deprecemur, ut Sancto Hyacintho suffragante, ecclesiae suae pacem et tranquillitatem, regibus et principibus christianis unionem, obcaecatis haereticis catholicae veritatis viam ostendat, miseris infidelibus, christiani nominis hostibus, orthodoxae fidei lucem largiatur.

Exemplorum bullae fides. § 25. Caeterum quia nimis difficile foret, etc.

Nulli ergo, etc.

Datum Romae apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicae MDXCIV, xv kalendas maii, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 17 aprilis 1594, pont. an. III.

Papae subscriptiones. ✠ **Ego Clemens catholicae Ecclesiae episcopus.**

Protector noster aspice Deus.

- Cardinalium subscriptiones.
- † Ego Alphonsus episcopus Hostiensis, card. Gesualdus.
 - † Ego Innicus episcopus Portuensis, cardinalis de Aragona.
 - † Ego M. Antonius episcopus Praenestinus, card. Columna.
 - † Ego Ptolomaeus episcopus Tusculanus, card. Comensis.
 - † Ego Gabriel episcopus Sabinensis, cardinalis Palaeottus.
 - † Ego Fr. Michael episcopus Albanensis, card. Alexandrinus.
 - † Ego Iulius Antonius, tit. S. Bartholomaei in insula, presbyter card. S. Severinae, maior poenitentarius.
 - † Ego Hieronymus, tit. S. Susannae, presbyter card. Rusticucius.
 - † Ego Petrus, tit. S. Hieronymi Illiryorum, presbyter card. Deza.
 - † Ego Alexander, tit. S. Praxedis, presb. card. Florentinus.

- † Ego Augustinus, tit. S. Marci, presb. card. Veronensis.
- † Ego Simeon, tit. S. Anastasiae, presb. card. de Terranova.
- † Ego Scipio, tit. S. Salvatoris in Lauro, presb. card. Lancellottus.
- † Ego Henricus, tit. S. Pudentianae, presb. card. Caietanus, Sanctae Romanae Ecclesiae camerarius.
- † Ego Ioannes Baptista, tit. Ss. Ioannis et Pauli, presb. card. Castrucius.
- † Ego Dominicus, tit. S. Chrysogoni, presb. card. Pinellus.
- † Ego Antonius Maria, tit. S. Agnetis in Agone, presb. card. Gallus.
- † Ego Fr. Constantius, tit. S. Petri in Monte Aureo, presb. card. Sarnanus.
- † Ego Antonius, tit. S. Stephani, presb. card. Saulius.
- † Ego Evangelista, tit. S. Matthaei in Merulana, presb. card. Cusentinus.
- † Ego Ioannes Franciscus, tit. S. Mariae in Via, presb. card. Maurocenus.
- † Ego Marianus, tit. Sanctorum Petri et Marcellini, presb. card. de Camerino.
- † Ego Fr. Gregorius, tit. S. Augustini, presb. card. de Montespero.
- † Ego Paulus, tit. S. Caeciliae, presb. card. Sfondratus.
- † Ego Benedictus, tit. S. Marcelli, presb. card. Iustinianus.
- † Ego Augustinus, tit. S. Laurentii in Pane et Perna, presb. card. Cusanus.
- † Ego Franciscus Maria, tit. S. Mariae in Ara Coeli, presb. card. a Monte.
- † Ego Octavius, tit. S. Alexii, presb. cardinalis Paravicinus.
- † Ego Philippus, tit. S. Onuphrii, presb. card. Placentinus.
- † Ego Hieronymus, tit. S. Pancratii, presb. card. Matthaeus.
- † Ego Flaminius, tit. S. Clementis, presb. card. Platus.
- † Ego Federicus, tit. S. Mariae Angelorum, presb. card. Borromaeus.

- † Ego Lucius, tit. Ss. Quirici et Iulitae, presb. card. Saxus.
- † Ego Franciscus, tit. S. Mariae Transpontinae, presb. card. Toletus.
- † Ego Alexander, S. Laurentii in Damaso diaconus card. Montaltus, S. R. E. vice-cancellarius.
- † Ego Ascanius, S. Mariae in Cosmedin, diac. card. Columna.
- † Ego Guido, S. Eustachii, diaconus cardinalis Pepulus.
- † Ego Odoardus, S. Adriani, diaconus card. Farnesius.
- † Ego Antonius, diac. card. Ss. Quatuor Coronatorum.
- † Ego Petrus, S. Nicolai in Carcere, diaconus card. Aldobrandinus.
- † Ego Cynthius, diaconus card. Sancti Georgii.

LXXXVII.

Confirmatio transactionis inter thesaurarium et notarios reverendae Camerae Apostolicae in itae super pretio scripturarum, quae a decedentibus notariis relinquuntur.

**Clemens Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.**

Defunctorum notariorum scripturas ab eorum haeredibus collegio notariorum vendendas esse statutum fuit sub Leone X.

§ 1. Cum, sicut accepimus, licet ex antiqua consuetudine scripturae notariorum causarum curiae Camerae Apostolicae decedentium ad illorum haeredes pervenire et pertinere consueverint, prout in constitutione felicis recordationis Leonis X, praedecessoris nostri, quae incipit: *Inter veros, etc.*, continetur. Quia tamen successivis temporibus, notarii in defunctorum locum subrogati ipsas scripturas et causas aliquando diminutas et devastatas etiam cum solutione pretii ipsarum, non sine magna difficultate in ipsorum et Camerae praedictarum, a di-

1 Ex Regest. in Secret. Brevium.

ctis haeredibus recuperare poterant; ad praemissis obviandum, collegium et notarii praedicti statuerint et ordinaverint ut, occurrente vacatione per obitum alicuius ex officiis notariorum curiae praedictae, haeredes notarii defuncti scripturas et causas in officio vacante remanentes collegio ipsorum notariorum, pretio sexcentorum ducatorum auri de Camera, vendere; et notarius subrogatus in mortui locum, antequam ad exercitium admitteretur, easdem scripturas et causas ab ipso collegio pro eodem pretio emere teneretur, prout in libro statutorum dicti collegii, quod statutum idem felicis recordationis Leo X, praedecessor noster, motu proprio anno MDXIX confirmavit, contineri dicitur.

§ 2. A pontificatu autem eiusdem Leonis X, usque ad pontificatum felicis item recordationis Iulii III, similiter praedecessoris nostri, ipsorum notariorum industria, aucto valore officiorum, idem Iulius ad dicti collegii preces statutum et ordinationem praedictam a dictis ducatis sexcentis ad ducatos in totum mille extenderit et ampliaverit, et ultimo felicis recordationis Pius PP. IV, etiam praedecessor noster, considerans, a pontificatu Iulii III usque ad sua tempora, officia praedicta, tum in suis annuis emolumentis et pretio et valore, tum etiam in ipsorum notariorum laboribus et expensis non parum suscepisse incrementi, ac illorum fructus et emolumenta non nisi ex assiduo exercitio provenire, et in continuis laboribus et curis ipsorum notariorum consistere, collegio et notariis praedictis, ob dicta eorum assidua servitia et onera, et quia iidem pro subventione necessitatum Sedis et Camerae Apostolicae, summam scutorum quatuordecim millium septingentorum quinquaginta auri in auro persolverunt, motu proprio concesserit, ultra dictam summam ducatorum mille,

Preter summam Iulius III et Pius IV auverunt.

alios bis mille ducatos super dictis scripturis praesentibus et futuris, ita ut in totum summa ducatorum trium millium super singulorum officiorum scripturis, collegio et notariis praedictis, eorumque haeredibus, perpetuo appropriata et applicata foret, et scripturae huiusmodi pro dicta summa nullo unquam tempore vacare, vel ad Sedem et Cameram devolvi, aut pertinere possent; quinimmo illae veluti ipsorum collegii et notariorum propria peculia existerent, et in eorum patrimonio, peculio et bonis, ac perpetuo dominio, vpl quasi censerentur et essent, et ipsis notariis liceret de illis tanquam de bonis patrimonialibus disponere; statutumque et ordinationem dictorum notariorum olim, ut praefertur, pro ducatis sexcentis factum, et postea ad ducatos mille ampliatum, ad dictos ducatos ter mille extenderit et ampliaverit. Decernentes, ut occurrente vacatione per obitum dictorum officiorum, haeredes notariorum pro tempore decedentium, tenerentur scripturas praedictas collegio et notariis pretio trium millium ducatorum vendere, et collegium illas emere, et notario in mortui locum subrogato illas caedere deberet, et alias prout in eorundem praedecessorum litteris etiam latius continetur.

Clemens vero scripturas ipsas non ad haeredes sed ad Cameram Apost. spectare decrevit.

§ 3. Nos vero nuper, ex causis et rationibus latius expressis in litteris erectionis infra dicendi Montis, motu proprio et de apostolicae potestatis plenitudine, quascumque praedecessorum nostrorum litteras, constitutiones et ordinationes, quibus dictorum notariorum scripturas pro supradictis, seu aliis respective summis non vacare, sed ad haeredes vel successores notariorum defunctorum vel ad eorum collegia spectare et pertinere disponitur, perpetuo revocaverimus et annullaverimus; dictorumque notariorum scripturas et earundem proprietatem et

dominium, ad nos, Sedem et Cameram praedictas, in totum spectare, et per nos et eandem Cameram ex nunc dictis collegio et singulis notariis pro rata ad vitam, una cum titulo officii, concessa et consolidata esse declaraverimus, illasque eidem collegio et singulis officiis praedictis pro rata perpetuo concesserimus, ita ut de caetero, occurrente quomodolibet dictorum officiorum vacatione, scripturae huiusmodi, una cum titulo officii, vacent, ac simul cum eodem titulo personis a nobis, vel ipsa Camera approbandis, ad vitam, seu pro tempore, quo officium obtinuerint, concedi omnino debeant.

§ 4. Pro huiusmodi vero concessione, et loco pretii scripturarum perpetuo infra dicendam praestationem annuam imposuerimus super massis communibus officiorum notariorum praedictorum, ita ut teneantur collegium et notarii praedicti depositario Montis infrascriptiolvere annuatim scuta duo millia centum viginti quinque cum dimidio auri in auro, et illorum ratam quolibet bimestre. Quam quidem summam nunquam augeri vel diminui posse statuerimus, et quod pro ea, ut supra, persolvenda, et de bene, fideliter et diligenter dictas scripturas custodiendo et conservando, etiam sub poena a nobis vel a Camera imponenda, antequam ad dictum officium ac illius exercitium ipsi notarii admittantur, sese obligare debeant, ita ut ante eiusmodi obligationem nullatenus admitti possint.

Montique erecto a collegio notariorum quolibet anno scuta duo millia centum viginti quinque solvi statuit.

§ 5. Ac insuper pro maiori dicti Montis et illius creditorum cautela statuerimus, ut dictorum notariorum collegium, omniaque eorum bona, fructus et emolumenta pro dictae summae sic solvendae ad favorem dicti Montis obligata et hypothecata sint, dictique notarii se collegialiter obligent: caeterum pro promissorum executione et effectuatione, ut modernis decretis dictarum scri-

Pro securitate vero omnia bona notariorum, et pensiones eis debitas hypothecavit, abque hinc Montem Pacis a Sixto V. erecto misit.

pturarum congrue satisfiat et pecuniae ad id necessariae, absque alicuius incommodo, comparentur, super emolumentis ac responsionibus dictarum scripturarum cursoratum et aliorum officiorum certam quantitatem locorum, seu portionum Montium non vacabilium ad rationem scutorum centum monetae pro quolibet loco seu portione erexerimus, illasque sic erectas Monti Pacis nuncupato, alias per felicis recordationis Sixtum Papa V, praedecessorem nostrum, super provenibus dohanarum Urbis ad rationem scutorum quinque cum quarta parte alterius similis scuti monetae pro loco quolibet erecto addiderimus et univerimus, dictoque Monti Pacis, pro tali rata aucto et ampliato, ac locis et portionibus sic additis pro congrua dote et annuis fructibus, ad eandem rationem quinque cum quarta parte alterius scuti pro quolibet loco et anno, bimestruatim pro rata in fine solvenda dictam annuam summam scutorum duorum millium centum viginti quinque cum dimidio auri in auro per collegium et notarios praedictos, ut praefertur annuatim solvendam (inter caetera assignamenta) perpetuo concesserimus, cum facultatibus, indulgis, declarationibus, gratiis, privilegiis et cautelis, ut in cedula motus proprii, manu nostra signata, et in Camera Apostolica registrata, plenius continetur.

Pro tendentibus vero notariis scripturas ad se, non ad Cameram spectare.

§ 6. Et licet super praemissis collegium et notarii praedicti, pro eorum interesse coram thesaurario nostro saepius vocati, semper contradixerint, et ad nos etiam propterea recursum pluries habuerint, ex quo praetendant super dominio et proprietate dictarum scripturarum nullum ius unquam Camerae nostrae competisse nec competere posse; sed dominium et proprietatem huiusmodi, etiam ab ipsarum scripturarum origine,

spectasse ad haeredes notariorum pro tempore respective in singulis officiis defunctorum, et hodie ad collegium et notarios viventes pro se se et eorum in dictis officiis pro tempore successoribus proprietatem praedictam, et ius quando-cumque redimendi dictas scripturas libere, veluti propria peculia et patrimonia, pertinere; et licet etiam dicti notarii assererent, se se in promptu velle dictas scripturas pro collegio sibi ipsis et successoribus, iuxta eorum facultates et iura, redimere et ad hunc finem facultatem erigendi similiter Montem pro valore dictarum scripturarum, et pro facienda ad eorum commodum illarum redemptionem a nobis impetrare tentaverint, et reperta in hoc difficultate se se, ut accepimus, converterint ad perquirendas pecunias pro dicta redemptione necessarias ad censum ad leviolem rationem, quae fieri potuisset; et denique, licet etiam super his et aliis, praemissorum omnium et singulorum causa, sequutis per nostrum thesaurarium et seu Camerae nostrae commissarium diversimode exceptum et oppositum, et ad nonnullos actus pro executione erectionis dicti Montis per nos, ut praefertur, facto processum fuerit, contra dictos collegium et notarios, et pro eorundem parte pluribus, tam in facto quam etiam in iure, deductis.

Cum thesaurario tandem transegerunt, et Clemens transactionem confirmavit.

§ 7. Nihilominus quia demum collegium et notarii praedicti negotium huiusmodi cum eodem thesaurario nostro rationabiliter (verbali licet sed tamen finali tractatu) transegerunt et concordarunt, condignum duximus ea, quae dicto transactionis et finalis concordiae tractatu oretenus stabilita fuerunt, pro communi cautela praesenti nostro motu proprio in perpetuum confirmare, et praesertim collegium et notarios praedictos in recompensam eorum quae ideo ad commodum nostrum et Camerae nostrae, prout

infra, dimittunt vel amittunt, ut nunquam futuris temporibus super reddito dictarum scripturarum pro dicta annua summa in totum scutorum duorum millium centum viginti quinque cum dimidio auri in auro in erectione dicti Montis, ut praefertur firmata, minusque quatenus ad abundantiorum collegii et notariorum praedictorum cautelam opus sit, super valore et pretio dictarum scripturarum praesentium et futurorum officiorum praedictorum olim per praedecessores nostros et ultimo, ut praefertur, per felicis recordationis Pium IV, ad commodum eorundem collegii et notariorum, etiam causa et titulo onerosi firmato, augmentum aliquod fieri vel augmenti dubium oriri possit, securum reddere ac alias specialibus favoribus et gratiis prosequi deliberavimus.

Praemissa omnia approbat Clemens:

§ 8. His igitur et aliis iustis rationibus adducti quascumque praedecessorum nostrorum et nostras respective litteras superius relatas, nec non acta quaecumque in praemissis et illorum occasione inter thesaurarium nostrum et commissarium et collegium et notarios praedictos quomodolibet facta, et alia omnia hic necessario exprimenda, perinde ac si illorum tenores ad verbum inserti forent, praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes; atque collegium praedictum, eiusque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa, latis si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, motu proprio, non ad dicti collegii, aut alicuius pro illo nobis porrectae petitionis instantiam, sed ex certa scientia, maturaque deliberatione, deque apostolicae potestatis plenitudine, quas-

cumque lites super praemissis inter dictum collegium et Camera nostram Apostolicam forsitan motas ad nos, harum serie, avocantes, illasque penitus extinguentes, ac acta quaecumque desuper facta cassantes et annullantes, eisdem collegio et notariis in recompensam iacturae, quae ad commodum nostrum et Camerae nostrae circa Montem, ut praefertur erectum, scilicet dimissionis, seu perpetuae amissionis iuris redimendi dictas scripturas, quam sponte facere dignoscitur, ac alterius cuiuscumque iacturae praemissorum occasione per praedictos collegium et notarios faciendae, ex nunc prout ex tunc, et e contra, postquam ipsi erectioni praedicti Montis, ac praestationi annuae summae scutorum duorum millium centum viginti quinque cum dimidio auri in auro consenserint et pro eis sese, quamdiu illi officia retinuerint, collegialiter obligaverint, iuxta dictae erectionis formam, prout iidem intuitu infrascriptorum convenire, et sese ut supra obligare obtulerunt, auctoritate apostolica, tenore praesentium, perpetuo concedimus et indulgemus, ut annua summa dictorum scutorum duorum millium centum viginti quinque cum dimidio auri in auro per eosdem collegium et notarios annuatim, ut supra, pro reddito seu pensione dictarum scripturarum persolvenda in erectione dicti Montis per nos, ut praefertur, perpetuo firmata, neque valor, seu pretium dictarum scripturarum praesentium et futurarum iam, ut praefertur, titulo oneroso ad commodum dictorum collegii et notariorum pro se et illorum successoribus in perpetuum firmatum, nunquam etiam augmenti quantitatis scripturarum aut alio quocumque praetextu augeri, nec aliquid super aliqua etiam minima auctione in praedictum collegii et notariorum praedictorum, et contra formam praesentis nostri motus proprii,

Atque omnes lites inter notariorum collegium et C. A. ortas ad se avocans, definit.

Constitutiones Pii PP. IV confirmat atque ad rem innovat.

et etiam (respectu valoris dictarum scripturarum) contra formam praenarratarum constitutionum praedecessorum nostrorum, et signanter Pii PP. IV, quas ad effectum huiusmodi harum serie perpetuo confirmamus et quatenus opus sit innovamus, per nos, successores nostros, aut Camera predictam, aut quosvis alios pro eis ex quavis causa, quantumvis rationabili et urgentissima, quomodolibet retractari vel innovari, nec ipsos collegium et notarios praemissorum causa, in iudicio vel extra, quomodolibet inquietari aut molestari posse. Quinimmo limitationem antedictae summae nunquam augibilis, et valuationem scripturarum praesentium et futurarum, ut praefertur, firmatam, collegio et notariis praedictis, praemissorum causa, titulo evidenter oneroso, libere concessam in perpetuum et absolute spectare, et ita semper inviolabiliter observari debere, etiam causa validi et efficacis contractus perpetuae transactionis et concordiae inter nos et camera et thesaurarium nostrum ex una, et dictos collegium et notarios ex altera parte initae et celebratae, cuius vim et robur praesentes nostras litteras habere et obtinere volumus, perpetuo concedimus et indulgemus. Et si contingat, quod collegium praedictum pro augenda dicta summa per nos aut successores nostros Romanos Pontifices, ac Camera Apostolicam molestetur, aut alias ipsa summa quovis praetextu etiam augmenti valoris, aut quantitatis scripturarum, aut alias quomodolibet ab eadem Camera ad maiorem quantitatem taxetur, tunc et eo casu, eisdem collegio, notariis et eorum singulis, ut dictas scripturas etiam a dicta Camera Apostolica pro eodem pretio ducatorum trium nullum redimere, et collegio vel singulis notariis applicare et appropriare libere possint et valeant, plenam et liberam facultatem et auctorita-

tem concedimus et impartimur: ita, et taliter, ut statim facto actuali deposito dicti pretii per collegium, seu singulos notarios praedictos, penes nostrum et Camerae nostrae pro tempore depositarium generalem, retrovenditio dictarum scripturarum eidem collegio seu singulis notariis, qui depositum fecerint, pro legitime facta habeatur, et illarum redditus una cum omnimoda proprietate eisdem collegio seu notariis a die facti depositi libere et in perpetuum appropriati censeantur et sint, et omnes illorum obligationes, ut praefertur, faciendae extinctae penitus remaneant, et nullum amplius operentur effectum, perinde ac si nunquam factae fuissent, prout nos ex nunc, prout ex tunc, et in casum praedictum harum serie retrovendimus, appropriamus et respective extinguimus et annullamus, et ad praemissa omnia et singula nos et dictam Camera specialiter obligamus.

Clausulae.

§ 8. Decernentes easdem praesentes litteras de subreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis nostrae vel alio quocumque defectu notari, impugnari aut quocumque modo invalidari, infringi, retractari, suspendi, limitari aut in ius vel controversiam revocari, sed perpetuo validas et efficaces existere, neque sub quibuscumque revocationibus, suspensionibus, limitationibus aut contrariis dispositionibus ullatenus comprehendi; sed semper ab illis exceptas, et quoties illae emanabunt, toties in pristinum et validissimum statum, etiam sub posteriori data, per dictos collegium et notarios eligenda, restitutas, repositas et plenarie reintegratas esse et censei; sique et non aliter per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam Sanctae Romanae Ecclesiae camerarium, ac dictum thesaurarium, Cameraeque praedictae praesidentes clericos, sublata eis et

eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane quidquid secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 9. Caeterum obligationem, quam in praenarrato nostro motu proprio erectionis dicti Montis ordinavimus fieri debere per notarios, antequam ad officia praedicta admittantur, scilicet de solvendis ratis antedicti redditus, seu pensionis dictarum scripturarum, ut supra (ad quorum solutionem per thesaurarium nostrum dicti Montis protectorem, collegium et notarios praedictos, quoties occurrerit, cogi et compelli posse decernimus) ac de bene, fideliter et diligenter dictas scripturas custodiendo, etiam sub poena a nobis vel Camera imponenda, tenore praesentium, recipi volumus et decernimus more hactenus solito per decanum nunc et pro tempore existentem dicti collegii. Poenam vero praedictam sub qua notarii, ut supra, obligandi adstringi debent, arbitrio moderni et pro tempore existentis auditoris Camerae declarandam, ex nunc perpetuo relinquimus, ad hoc ut omnia praedicta facilius et securius, quoties occurrerit, expediantur.

§ 10. Quocirca eisdem camerario et causarum curiae Camerae Apostolicae generali auditori, apostolica auctoritate tenore praesentium, committimus et mandamus quatenus ipsi, vel duo aut unus eorum praesentes litteras, et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties pro parte dicti collegii notariorum aut alicuius eorum fuerint requisiti, per se vel alios, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant, auctoritate nostra, eosdem collegium ac notarios universos et singulos eorumdem praemissorum effectu pacifice frui et gau-

dere, non permittentes eos aut quemquam ipsorum desuper quoquo modo indebite molestari; contradictores per censuras ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

§ 11. Non obstantibus quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon eiusdem Camerae, atque praedicti collegii notariorum, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, sub quibuscumque verborum formis et tenoribus, et cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, ac irritantibus et aliis decretis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis et innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro sufficienti eorum derogatione, de illis ac eorum totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si ad verbum insererentur, presentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque. Seu si aliquibus communiter vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Datum Romae apud S. Marcum, sub anulo Piscatoris die xiv maii MDXCIV, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 14 maii 1594, pontif. an. III.

Promissio per notarios facienda de scripturis huiusmodi conservandis, etc.

Executores designati.

Obstantium derogatio.

LXXXVIII.

*Confirmatio erectionis collegii Anglicani Hispalensis, cui quamplurima conceduntur privilegia*¹.

Clemens Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Proponium.

Inter multiplices animi nostri curas, quas pro apostolico nobis iniuncto munere, quod gerimus, sustinemus; ea praecipuum locum obtinet, qua de catholica fide, sublatis haeresibus, instituenda et propaganda assidue solliciti sumus. Proinde pia collegia ad iuventutem, earum praesertim regionum, quae haeresum et schismatum labe pestifera sunt infectae, in orthodoxa sacraque doctrina instituendam erecta, merito favoribus et gratiis opportunis prosequimur, prout eorumdem collegiorum incremento et profectui, ac alias in Domino salubriter conspiciamus expedire.

Collegium Anglicanum Hispalense erectum confirmat.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, in civitate Hispalensi collegium Anglicanum regali charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum regis catholici pietate institutum existat, ad quod adolescentes, qui voluntarium a regno Angliae haeresis labe infecto exilium pro fide catholica elegerunt, confluere possint; nos collegii incrementum ad catholicae fidei propagationem summopere cupientes, ipsumque collegium, ac eius alumnos specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, erectionem et institutionem dicti collegii, ac omnia et singula inde sequuta, apostolica auctoritate, et ex certa nostra scientia, approbamus et confirmamus, ac omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui intervenerint in eisdem, supplemus.

§ 2. Nec non collegium ipsum, pro illius salubri directione et felici incremento

¹ Ex Regest. in Secret. Brevium.

rectorem, scholasticos et ministros dicti collegii, ac omnia et singula illius bona, mobilia et immobilia, cuiuscumque qualitatis et quantitatis fuerint, sub nostra ac B. Petri, ac huius S. Sedis Apostolicae protectione immediate suscipimus, ac nobis et eidem prorsus subiicimus.

§ 3. Nec non regimen et gubernium immediatum dicti collegii generali et provinciali Societatis Iesu in provincia Beatica, et rectori ipsius collegii ab ipsis designato supponimus: ita tamen, quod in causis gravibus, quae per ipsos expediri non poterunt, ad personam nominandam per dilectum filium nostrum Gulielmum Alanum, tituli Sancti Martini in Montibus, presbyterum cardinalem Angliae nuncupatum, qui omnimodas vices suas alteri demandare, quoties ei visum fuerit, et demandatas quodcumque revocare possit, recurratur.

§ 4. Quodque oeconomus et alii ministri et servientes in dicto collegio ipsi rectori et ministro seu vicerectori subsint, et ad eius praescriptum et mandatum omnino obsequantur: ipseque oeconomus dicto rectori volenti et requirenti, bis in anno, vel quotiescumque ei visum fuerit, rationem de administratione reddere teneatur.

§ 5. Praeterea collegio, rectori et scholasticis praedictis quod donec illud duraverit, omnibus et singulis privilegiis, exemptionibus, libertatibus, gratiis, favoribus, praeminentiis, indulgentiis et indultis, quibus collegia Anglorum et Germanorum, ac alia collegia ac pia loca in Urbe, et collegium Anglorum Remense in Gallia et collegium Duacense in Flandria, atque in eis degentes personae quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur et gaudent, ac uti, potiri et gaudere poterunt in futurum (quorum omnium tenores hic haberi volumus pro expressis, et tam eorum omnium, quam praesentium,

Et sub Apostolica Sedis protectione et iurisdictione suscipit.

Directione PP. Societatis Iesu committit ita tamen ut in rebus gravioribus ad cardinalem protectorem recursus habeatur.

Caeteros ministros rectori immediate subiicit.

Rectori et alumnis privilegia, quibus caetera Anglorum collegia fruuntur, concedit.

etiam impressis transumptis manu alicuius notarii publici, et sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eandem fidem, quae ipsis originalibus adhiberetur, ubique in iudicio, et extra haberi debere decernimus), non solum ad instar, sed pariformiter et aequae principaliter uti, frui, potiri et gaudere possint, illudque inter illa annumeretur, ac capellam sive ecclesiam, in qua sanctissimum Eucharistiae Sacramentum recon-datur, et campanas pro missis et sepul-turis significandis, et alia huic novo collegio necessaria habere valeat.

Curam ani-marum alumnorum a rectore designando delegat.

§ 6. Quodque ipse rector unum ex alumnis dicti collegii pro tempore constituere possit, qui sit eius domus parochus, et illorum omnium inibi habitantium, prout alias factum fuit in collegio Anglicano in Urbe instituto; necnon in defectum huiusmodi alumni ipse rector, aut quivis alius dicti collegii presbyter, de ipsius rectoris licentia, possit supplere officium parochi praedictum in administrandis confessionibus, Sanctissimae Eucharistiae, et extremae unctionis sacramentis, et sepeliendis mortuis dicti collegii indulgemus.

Alumni a provinciali provinciae Beticae intelligendi.

§ 7. Praeterea volumus, quod admissio et exclusio alumnorum in dicto novo collegio pro tempore existentium, tam circa numerum quam qualitates personarum, sit de voto et sententia provincialis Societatis Iesu provinciae Beticae praedictae, aut illius, cui idem ipse provincialis committet, et dicti novi collegii rectoris cum approbatione personae, cui ipse Gulielmus cardinalis committet.

Qualitates et studia alumnorum.

§ 8. Quodque alumni huius novi collegii in pietate, devotione, cantu et caeremoniis ecclesiasticis et sacris officiis, prout melius ipsis superioribus visum fuerit, exerceantur, ac sint Angli nativi vel Anglorum filii, videlicet alienius provinciae insulae Angliae dumtaxat, ac eo-

rum approbationes et admissiones fiant iuxta testimonia, quae secum adferant ab eodem cardinali aut rectoribus collegiorum Anglorum de Urbe, vel Remensis, aut Duacensis, aut aliorum primariorum nationis Anglicanae, habitantium in regnis Hispaniarum, aut aliis in locis, qui pro catholicis habentur, et noti existunt, et notitiam admittendorum habere possunt; et haec omnia fiant iuxta peculiarem et privatam institutionem, quam idem Gulielmus cardinalis de hoc et aliis rebus in scriptis mittet ad ipsum rectorem, aut alium in dicta civitate Hispalensi pro tempore commorantem, cui idem Gulielmus cardinalis vices suas committet.

§ 9. Ad haec superioribus dicti novi collegii illos, quos in dicto novo collegio idoneos esse repererint, in facultatibus artium et theologiae ad baccalaureatus, licentiatum et magisterii gradus, servata forma Concilii Viennensis, promovendi, et ipsorum graduum solita in eis regionibus insignia exhibendi: qui sic promoti omnibus gratiis, favoribus, indultis, privilegiis, praerogativis, antelationibus, quae promotis in Exoniensi et Coninbriensi in Anglia academiis de iure vel consuetudine, seu privilegio concessa sunt, pariformiter et aequae principaliter potiantur. Ac quaecumque statuta et ordinationes, licita tamen et honesta, ac sacris canonibus et Concilio Tridentino non contraria ad prosperum et salubrem dicti novi collegii statum et gubernium condendi, et condita pro temporum varietate mutandi ac illorum loco alia subrogandi et suffiendi, licentiam et facultatem concedimus.

§ 10. Nec non iisdem alumnis ut, de rectoris ipsius novi collegii licentia, et examine praecedente, etiam extra tempora a iure statuta, et interstitiis temporum a Concilio Tridentino praescriptis non expectatis, et absque suorum Ordi-

Facultas rectori concessa alumnos laurea decorandi qui caeterorum laureatorum privilegio fruuntur.

Privilegium alumnis concessum sacros ordines suscipiendi a quocumque, etc., ad hanc privilegii alumnis collegii Anglicani de Urbe concessi.

nariorum litteris dimissorialibus, ac sine aliquo beneficii, vel patrimonii titulo, et non obstante quovis natalium defectu, ad omnes, etiam sacros et presbyteratus ordines, a quibusvis archiepiscopis et episcopis, gratiam et communionem Apostolicae Sedis habentibus promoveri, et promoti illis etiam in altaris ministerio ministrare, utque ipsi archiepiscopi et episcopi alumnis praedictis ordines huiusmodi conferre libere et licite valeant, quemadmodum collegio Anglorum in Urbe instituto huiusmodi a felicis recordationis Gregorio PP. XIII, praedecessore nostro, concessum est, de specialis dono gratiae dispensamus.

Iuramentum ab eis praestandum.

§ 11. Ac insuper iuramentum, quod solent praestare alumni collegii Angliae de Urbe post sex menses suarum approbationum pro arbitrio rectoris, videlicet, se paratos fore de mandato superiorum dicti collegii vitam ecclesiasticam et sacros ordines suscipere, et deinde in Angliam ad iuvandas animas proficisci, censemus in hoc novo collegio instituendum, ac electionem huius temporis et personarum mittendarum iudicio rectoris ipsius novi collegii remittimus, cum approbatione pro vinculis dictae Societatis.

Qui facultates admissiones necessarias a rectore et provinciali suscipere debent.

§ 12. Qui rector cum ipso provinciali sacerdotibus mittendis in Angliam et Hiberniam facultatem administrandi omnia sacramenta ecclesiastica, exceptis Confirmationis sacramento et Ordinis, nec non quascumque personas in Anglia, Scotia vel Hibernia commorantes ad gremium S. Matris Ecclesiae recurrentes, aut iam sub ea viventes, confessionibus earum diligenter auditis, ab omnibus peccatis, excessibus, censuris et delictis, quantumcumque gravibus et enormibus, etiam in litteris in die *Coenae Domini* legi solitis, contentis et Sedi Apostolicae reservatis (conspirationis in personam vel Statum Romani Pontificis, falsitatis litte-

rarum et scripturarum apostolicarum, delationis armorum, vel aliorum prohibitorum ad partes infidelium, iniunctionis manuum violentarum in praelatos dumtaxat exceptis) absolvendi, et omnes alias ad conversionem animarum et haeresum extirpationem spectantes, et necessarias facultates a Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris aliis sacerdotibus ad hoc opus antea missis concessis, imper-tiantur.

§ 13. Et ut praemissa omnia suum debitum consequantur effectum, regimen et gubernium ac statum huius novi collegii, nunc et pro tempore existenti generali Societatis Iesu, ut de rectore et aliis ministris sufficientibus et idoneis dicto novo collegio pro tempore providere curet, in Domino plurimum commendamus.

§ 14. Hortantes quoque dictum Gulielmum cardinalem, quem ob eius doctrinam, integritatem, prudentiam, pietatem aliasque animi eximias dotes, nec non ob longam Anglicanarum rerum experientiam et usum in mittendis et providendis operariis ad illam necessariis, et ob singularem, quem erga suos cives amorem gerit, ad id munus aptissimum confidimus, ac Hispaniarum regem catholicum, nec non archiepiscopos, episcopos et alios praelatos, ac procuratores et primates dictorum regnorum Hispaniarum, et praesertim assistentem in dicta civitate Hispalensi et alios regios ministros, ut dicto novo collegio in omnibus operantur ferant, ipsi Gulielmo cardinali mandantes, ut huius collegii curam in spiritualibus suscipiat, utque de alumnis idoneis provideat; praedictum vero regem et assistentem in dicta civitate Hispalensi, ut huius novi collegii et personarum in eo pro tempore degentium omnimodam curam, defensionem et protectionem in temporalibus suscipiant, ipsique pro nostra, et dictae Sedis Apostolicae reverentia,

Collegii cura praeposito generali Societatis Iesu committitur.

Et cardinali Alano commendatur.

propensius commendatum habentes in ampliandis et conservandis iuribus collegii et personarum in eo pro tempore existentium, si eos benigni favoris auxilio prosequantur, quod ipsi eorum fulti praesidio in praemissis, Deo propitio, prosperare possint, ac eidem Philippo regi a Deo perennis vitae praemium, et a nobis condigna proveniat actio gratiarum, ipseque Gulielmus cardinalis propterea divinam misericordiam ac nostram ac dictae Sedis gratiam valeat uberius promereri.

Facultas rectori conceditur iudicem pro causis collegii religendi.

§ 15. Postremo concedimus facultatem rectori dicti novi collegii pro tempore existenti iudices nominandi et deputandi, archiepiscopum videlicet dictae civitatis vel quemcumque alium in dignitate ecclesiastica constitutum dictae civitatis Hispalensis, qui omnes et singulas causas civiles, criminales et mixtas dicti novi collegii, illiusque collegialium, et officialium et ministrorum, religiosis Societatis Iesu exceptis, nec non res, iura, actiones et bona private quoad alios, etiam summarie, simpliciter et de plano, ac sine strepitu et figura iudicii, manu regia, nullaque tela iudiciaria servata, sed sola facti veritate inspecta, et omni et quacumque appellatione remota, audiant, cognoscant ac sine debito terminent, cum facultate quoscumque citandi, ac quibus et quoties inhibendum fuerit, etiam sub poenis pecuniariis, et aliis eorum arbitrio imponendis, ac in subsidium iuris, censuris ecclesiasticis inhibendi, caeteraque omnia in praemissis et circa ea quomodolibet necessaria et opportuna faciendi et exequendi.

Ombes Hispaniarum praesentium constitutionis exequutores designantur.

§ 16. Quocirca universis, et singulis venerabilibus fratribus patriarchis, et archiepiscopis, episcopis, ac dilectis filiis, abbatibus, prioribus et aliis personis in dignitate ecclesiastica constitutis dictorum regnorum Hispaniarum, et dictae ci-

vitatis Hispalensis per praesentes motu simili mandamus, quatenus ipsi et eorum quilibet per se, vel alium, seu alios praesentes litteras, et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, aut quoties pro parte rectoris dicti novi collegii pro tempore existentis fuerint requisiti, solemniter publicantes, dictoque rectori et novo collegio in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra illos decreto, confirmatione, concessione, indulto, licentia, facultate ac aliis praemissis pacifice gaudere, ac easdem praesentes litteras, et in eis contenta quaecumque perpetuo inviolabiliter observari: non permittentes eos super iisdem praemissis, vel eorum aliquo per quoscumque iudices, vel personas cuiuscumque status, gradus aut conditionis existant, quacumque auctoritate fungantur, publice vel occulte, directe vel indirecte, tacite vel expresse, quovis quaesito colore aut ingenio, impediri, molestari aut alias quomodolibet inquietari: contradictores quoscumque et rebelles per censuras ecclesiasticas et alia iuris opportuna remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

§ 17. Non obstantibus nostra de non concedendis indulgentiis ad instar, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon dictae civitatis et illius tribunalium iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis in genere vel in specie, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, approbatis et innovatis. Quibus omnibus, eorum tenores praesentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore

Derogatio contrarium.

permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Marcum sub annulo Piscatoris die xv maii MDXCIV, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 15 maii 1594, pont. an. III.

LXXXIX.

Dissolutio unionis Pientinensis et Ilcinensis ecclesiarum

Clemens episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ad exequendum pastoralis officii debitum nobis, superna dispositione, commissum sollicitis studiis, etc., incrementa.

Causae dissolutionis faciendae.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, dilecti filii populus civitatis et dioecesis Ilcinensis propter continuam venerabilis fratris nostri episcopi Ilcinensis et Pientinensis a civitate praefata absentiam et residentiam, quam semper facere consuevit apud ecclesiam Pientinensem, quae et ecclesia Ilcinensis, perpetuo apostolica auctoritate invicem aut alias unitae, annexae et incorporatae sunt, magna in spiritualibus detrimenta patitur, et utraque ecclesia praefata distinctum populum et dioecesim, competentesque et separatos redditus habeat, ad commodam duorum episcoporum sustentationem.

Disiunctio de qua in rubrica.

§ 2. Nos, habita super his cum fratribus nostris matura deliberatione, de eorumdem fratrum consilio, supplicationibus quoque dilecti filii nobilis viri Ferdinandi Aetruariae sibi subiectae magni ducis nobis in hac parte porrectis inclinati, necnon unionis, annexionis et incorporationis huiusmodi tenores, ac fructuum, reddituum ac proventuum men-

1 Ex Regest. in Canc. Apost.

sarum episcopatum Ilcinensis et Pientinensis quantitates praesentibus pro expressis habentes, unionem, annexionem et incorporationem earumdem ecclesiarum, ex nunc prout ex tunc, et e contra, cum primum illas per cessum, etiam ex causa permutationis, vel decessum, aut privationem, vel alias quovis modo, etiam apud Sedem Apostolicam vacare contigerit, apostolica auctoritate tenore praesentium, perpetuo dissolvimus, ecclesiasque praefatas separamus, easque in pristinum, et eum, in quo ante unionem, annexionem et incorporationem huiusmodi erant statum, restituimus, reponimus et plenarie reintegramus.

Episcopus unicuique praeficiendus.

§ 3. Ita quod de caetero, occurrente vacatione earumdem ecclesiarum Ilcinensis de una, et Pientinensis ecclesiis praefatis de altera personis provideri, illisque in episcopum praefici debeat et pastorem.

Obstantium derogatio.

§ 4. Non obstantibus unione, annexione et incorporatione praefatis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon ecclesiarum praedictarum etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Clausulae poenales.

§ 5. Nulli, etc., nostrae dissolutionis, separationis, restitutionis, repositionis ac reintegrationis infringere, vel, etc., incursum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo nonagesimo quarto, decimo kalendas iunii, pontificatus nostri anno tertio.

Dat. die 23 maii 1594, pontif. an. III.

XC.

*Luceoriensi episcopo delegatur exequutio primariarum precum Poloniae regi concessarum, seu indulti conferendia beneficia primo vacatura ecclesiarum Guesnensis, Cracoviensis, Wladislaviensis, Posnaniensis, Plocensis, et Warmiensis*¹.

Venerabili fratri
Bernardo episcopo Luceoriensi,
Clemens Papa VIII.

Venerabilis frater,
salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Ut charissimus in Christo filius noster Sigismundus Poloniae et Svetiae rex illustris, personis in fide catholica et unione Sanctae Romanae Ecclesiae persistentibus, aliasque sibi gratis et acceptis sese, nostra et huius Sanctae Sedis ope, benignum praestare possit, fraternitati tuae tria beneficia ecclesiastica in singulis Guesnensis, Wladislaviensis, Posnaniensis et Plocensis, et postquam tamen dilecti filii nostri Georgius presbyter Radzivilius, et Andraeas diaconus Battorius nuncupati S. R. E. cardinales Cracoviensi et Warmiensi ecclesiis praesse desierint, etiam in ipsis Cracoviensi et Warmiensi ecclesiis, civitatibus vel dioecesibus consistentia, etiamsi canonicatus et praebendae, dignitates, personatus, administrationes et officia ac dignitates ipsae in praedictis post pontificales maiores, aut aliis ecclesiis praedictarum civitatum, vel dioecesum principales fuerint, et ad illas, necnon personatus, administrationes, vel officia huiusmodi consueverint per electionem assumi, eisque cura etiam iurisdictionalis imminet animarum, illaque omnia dispositioni apostolicae specialiter, vel ex quavis causa (praeterquam ratione

¹ Ex Regest in Secret. Brevium.

vacationis illorum apud Sedem praedictam, aut familiaritatis continuae commensalitalis nostrae, seu alicuius S. R. E. cardinalis viventis, cuius consensus requirendus foret) generaliter reservata, vel ex generali reservatione apostolica affecta, et cuiuscumque annui valoris illorum fructus, redditus et proventus extiterint, ad collationem, provisionem, praesentationem, electionem seu quamvis aliam dispositionem venerabilium fratrum archiepiscopi Guesnensis, necnon Wladislaviensis et Warmiensis, Posnaniensis et Plocensis ac postdictos Georgium et Andream cardinales Cracoviensis et Warmiensis episcoporum, ac dilectorum filiorum Capitulorum ecclesiarum praedictarum communiter vel divisim pertinentium vacantia ad praesens, aut simul vel successive etiam in mensibus, in quibus vacantium beneficiorum ecclesiasticorum dispositio, per constitutiones apostolicas seu cancellariae apostolicae regulas, nobis generaliter reservata existit, vacatura, singula videlicet singulis personis ecclesiasticis, clericali saltem caractere insignitis, ac alias idoneis, ac in fide catholica omni tempore constantibus, quas dictus Sigismundus rex duxerit nominandas, si quisque nominandorum per se, vel procuratorem suum legitimum, infra unius mensis spatium, postquam vacatio huiusmodi innotuerit, beneficium vacans duxerit acceptandum, cum omnibus iuribus et pertinentiis suis, auctoritate nostra apostolica, hac vice dumtaxat specialiter reservandi; necnon archiepiscopo et episcopis, ac Capitulo praedictis, ne de beneficiis huiusmodi, si vacant, aut cum vacaverint, ut praefertur, disponere quoquo modo praesumant, districtius inhibendi; necnon quidquid secus per praedictos aut alios quoscumque, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum et inane decernendi. Et nihilominus sin-

gula beneficia praedicta si vacant, aut cum vacaverint, ut praefertur, singulis personis nominandis praedictis cum iuribus ac pertinentiis praedictis, ac plenitudine iuris canonici conferendi, et de illis etiam providendi, eosque, seu eorum procuratores ipsorum nominibus in corporalem possessionem beneficiorum, iurium et pertinentiarum praedictorum inducendi, et inductos defendendi, ac easdem nominandas personas, vel pro eis procuratores praedictos approbandos huiusmodi in singulis ecclesiis praedictis in canonicum et fratrem recipi, stallo sibi in choro et loco in Capitulo singularum ecclesiarum praedictarum cum dicti iuris plenitudine assignatis, necnon ad singula alia beneficia huiusmodi, ut moris est, admittendi, sibi que de illorum, et canonicatus, et praebendarum praedictarum fructibus, redditibus, proventus, iuribus et obventionibus universis integre responderi faciendi, ac contradictores quoslibet, dicta auctoritate nostra appellatione postposita, compescendi, caeteraque in praemissis et circa ea necessaria et opportuna faciendi et exequendi, plenam et liberam, auctoritate praedicta, tribuimus facultatem.

§ 2. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac ipsarum ecclesiarum iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus contrariis quibuscumque. Aut si aliqui, apostolica praedicta vel alia quavis auctoritate, in dictis ecclesiis in canonicos sint recepti, vel ut recipiantur insistant, seu si super provisionibus sibi faciendis de canonicatibus et praebendis, aut dignitatibus et officiis dictarum ecclesiarum speciales, vel aliis beneficiis ecclesiasticis in illis partibus generales dictae Sedis, vel legatorum eius litteras impetrent, etiamsi per eas ad inhibitionem,

reservationem et decretum, vel alias quomodolibet sit processum. Quibus omnibus, praedictas personas in assequutione canonicatum et praebendarum, dignitatum, administrationum officiorum et beneficiorum aliorum praedictorum generari; aut si archiepiscopo, et episcopis, ac Capitulis praedictis, vel quibusvis aliis communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum quod ad receptionem vel provisionem alicuius minime teneantur, et ad id compelli, aut quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint. Quoque de canonicatibus et praebendis aut dignitatibus, personatibus, administrationibus, vel officiis huiusmodi, vel aliis beneficiis ecclesiasticis ad eorum collationem, provisionem, praesentationem, electionem, seu quamvis aliam dispositionem coniunctim vel separatim spectat, nulli valeat provideri per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam, ac de verbo ad verbum, de indulto huiusmodi mentionem, et qualibet alia dictae Sedis indulgentia generali vel speciali cuiuscumque tenoris existat, per quam praesentibus non expressam, vel totaliter non insertam, effectus huiusmodi gratiae impediri valeat quomodolibet vel differri, et de qua eiusque toto tenore habenda sit in nostris litteris mentio specialis: seu si personae praedictae praesentes non fuerint ad praestandum de observandis statutis et consuetudinibus dictarum ecclesiarum solitum iuramentum, dummodo in absentia sua, per procuratorem idoneum, et cum ad ecclesias ipsas accesserint, corporaliter illud praestent.

§ 3. Volumus autem ut si aliquod ex beneficiis per te, vigore praesentium, collatis, fructus, redditus et proventus xxiv ducatorum auri de Camera secundum communem estimationem valorem annuum excesserit, illi, quibus per te pro-

Si beneficia
viri ducatorum
valorem excesserint,
sermo, provisio
infra sex menses
litteras apostolicas
faciendur
expedire

visum de illis extiterit, infra sex menses a die eis factarum provisionum huiusmodi computandos, novam provisionem super illis a dicta Sede Apostolica impetrare, et litteras desuper in totum expedire, ac iura Camerae Apostolicae propterea debita persolvere omnino teneantur, alioquin, sex mensibus praedictis elapsis, beneficia ipsa vacare censeantur eo ipso.

Datum Romae apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die xxv maii MDXCIV, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 25 maii 1594, pontif. an. III.

XCI.

De largitione munerum utriusque sexus Regularibus interdicta.

Clemens episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Religiosae congregationes, ab insigni sanctitate viris Spiritus Sancti afflatu institutae, tantas ecclesiae Dei utilitates omni tempore attulerunt, ut ad eas conservandas et instaurandas Romani Pontifices, praedecessores nostri, magnam iure optimo diligentiam semper adhibuerint. Nam cum ea sit rerum humanarum conditio et natura, ut etiam quae optime fundata et constituta sunt, partim hominum imbecillitate et ad malum proclivitate, partim daemonis astutia paulatim deficient, ac nisi cura pervigili sustententur, in deterius prolabantur: idcirco Summorum Pontificum vigilantia magnopere laboravit, ut regularium Ordinum disciplina, aut labefactata in primum restitueretur, aut salutaribus constitutionibus communita, integra atque incolumis permaneret. Quorum nos vestigiis pro eodem officii munere insistere, et pastorem illorum sollicitudinem

(quantum possumus) divina adiutrice gratia, cupimus imitari.

§ 1. Quare ne ex muneribus, quae a pluribus religiosae vitae professoribus, ex Christi patrimonio, quibusvis hominibus quavis ex causa saepe tribuuntur, gravia incommoda et mala, etiam boni speciei existant, praecavere studentes, hac nostra perpetuo valitura constitutione, universis et singulis cuiuscumque Ordinis Mendicantium vel non Mendicantium bona immobilia et redditus certos ex indulto apostolico possidentium vel non possidentium, seu cuiusvis congregationis, societatis et instituti (non tamen militiae) Regularibus personis utriuslibet sexus, omnem et quaecumque largitionem et missionem munerum penitus interdiximus.

§ 2. Sub qua prohibitione comprehendendi volumus omnia et singula capitula, conventus et congregationes, tam singulorum conventualium, monasteriorum, prioratum, praepositarum, praepositoriarum, domorum et locorum, quam provincialia, aut generalia cuiuslibet provinciae, sive universi ordinis, societatis aut instituti, eorumque vel earum camerarios, commissarios, et quoscumque officiales et singulares personas: ipsos etiam ordinum, congregationum et societatum huiusmodi superiores quascumque dignitates obtinentes, etiam generales et provinciales, magistros, ministros et quocumque nomine praefectos, nec non conventuum, monasteriorum, prioratum, praepositarum, praepositoriarum, domorum et locorum tam provinciales, quam generales cuiuslibet provinciae, sive universi ordinis, societatis aut instituti, eorumque vel earum camerarios, commissarios, et quoscumque officiales et singulares personas: ipsos etiam ordinum, congregationum et societatum huiusmodi superiores quascum-

Causae edendae constitutionis.

Qui regulares hac constitutione comprehendantur.

que dignitates obtinentes, etiam generales et provinciales, magistros, ministros et quocumque nomine praefectos, nec non conventuum, monasteriorum, prioratum, praepositarum, praepositoriarum, domorum et locorum quorumcumque abbates, priores, praepositos, praepceptores, etiam maiores, guardianos, ministros, rectores, atque abbatissas et priorissas, et alio quovis titulo praesidentes, tam ipsis Regularibus, quam locorum Ordinariis, seu quibusvis superioribus subiectos, utriuslibet sexus, ad vitam vel ad tempus deputatos, adeo ut nemo unquam eorum vel earum, directe vel indirecte, palam vel occulte, tam communi, quam particulari et proprio nomine, etiam sub quovis statuti vel consuetudinis, seu verius corruptelae, aut alio pretextu, vel quacumque causa, nisi in generali capitulo, aut alia generali congregatione, re mature discussa, unanimi consensu omnium, superiorumque permissu, causa approbata fuerit, quicquam tale attentare valeat.

Et quid eis prohibendum sit.

§ 3. Id autem ita absolute et generaliter vetitum intelligatur, ut neque omnino fas sit quicquam donare, tam ex fructibus, redditibus, proventus, collectis, vel contributionibus, aut oblationibus, sive elemosynis, aut subsidiis certis vel incertis, ordinariis seu extraordinariis, mensae seu massae communis, vel cuiusvis fabricae et sacristiae, quorum bona communiter, ut praefertur, administrantur, seu quae rationibus reddendis sunt obnoxia, quam ex pecuniis etiam quae a singulis quovis modo acquisitae, in commune conferendae omnino sunt. Nec si per viam voluntariae contributionis in commune congerantur; nec si forsitan privatim et nominatim cuilibet religioso a suis superioribus, vel a propriis affinis, propinquis, familiaribus, amicis aut benevolis, vel a

piis christifidelibus, etiam elemosynae aut charitatis, et illius propriae personae intuitu attributae, seu quoquo modo per quemlibet religiosum suo monasterio, domui aut loco acquisitae, eique ut ad obitum de eis disponat, per superiores concessae fuerint. Praeterquam leviora esculenta aut procurenta, seu ad devotionem vel religionem pertinentia munuscula, communi tantum, numquam vero particulari nomine (ubi superiori de consensu conventus videbitur) tradenda. Sed et huiusmodi missiones munerum ipsis religiosis utriuslibet sexus non solum per se, verum etiam per alios, tam directe quam indirecte, prohibitas declaramus.

§ 4. Neque vero quisquam ab hac generali prohibitione se excusare valeat, etiam si munera miserit cuivis personae laicae vel ecclesiasticae cuiuscumque status, gradus, dignitatis, ordinis vel conditionis, et quavis non solum mundana et ducali, regia, imperiali, verum etiam ecclesiastica et pontificali, aut alia maiori, etiam Sanctae Romanae Ecclesiae cardinalatus dignitate fulgenti, etiam proprio loci Ordinario, etiam ex causa et occasione benedictionis, vel susceptionis habitus regularis, tonsurae, aut professionis monialium, tam sibi subditarum quam non subditarum, aut ipsi etiam proprio Ordinis vel congregationis protectori, vice-protectori, generali vel provinciali, aut cuiusvis monasterii, prioratus, domus aut cuiuslibet alterius loci regulari superiori, aut alio quocumque officio, munere aut dignitate fungenti, vel cuicumque etiam simplici et particulari religioso. Ita ut inter ipsos quoque religiosos (ne prava ambitione impulsus pro consequendis in sua religione gradibus et dignitatibus alter alterius gratiam, aut benevolentiam aucupetur) quaecumque largitio aut donatio munerum (nisi rerum minimarum de licentia

Quibus donari non liceat.

expressa, et in scriptis superiorum) sit penitus interdicta.

Erogatio quar-
libet religio-
prohibetur.

§ 5. Insuper prohibemus ne unquam eisdem regularibus liceat ullas pecunias quoquo modo erogare in alicuius etiam benefactoris aut protectoris, vel Ordinarii honorem, etiam occasione transitus vel primi ingressus, aut ad beneficiorum acceptorum memoriam gratique animi testificationem, seu pro praedictis personis, quavis auctoritate vel dignitate fungentibus, honorifice, laute et opipare excipiendis, seu pro quibusvis conviviis eisdem aut cuiusvis alteri, quacumque occasione vel causa, exhibendis, vel pro comessionibus aut computationibus quibusvis personis tam eiusdem ordinis, congregationis, monasterii, domus aut loci, quam extraneis largiendis, aut pro exhibendis spectaculis, etiam piis, intra ecclesias, monasteria et domos sacras seu piās, vel extra eas, in quibusvis publicis aut privatis, sacris aut profanis locis, etiam ubi Sanctorum et Sanctarum vita, aut res pie gestae, etiam in memoriam Passionis Dominicae populis spectandae proponuntur, aut alias in praedictis, sive in quibusvis rebus supervacaneis ad pompam et ostentationem, aut ad oblectationem, vel paucorum lucrum et privata commoda quomodolibet pertinentibus, nisi re ipsa pro divino cultu et veris Christi pauperum indigentis, servato in hoc charitatis ordine et habita necessitatis ratione, de consilio et consensu superiorum sublevandis, aut alias in rebus licitis, et per capitulum generale aut provinciale non prohibitis, vel taxam ibi forsā praescriptam non excedentibus, sumptus huiusmodi fiant.

Hospitalitatis
et pietatis opera
exquiruntur.

§ 6. Declarantes tamen per haec, laudabilem et, apostolica doctrina sacrisque canonibus, commendatam hospitalitatem, praesertim erga pauperes et peregrinos, nequaquam imminui aut prohiberi. Qui-

nimmo si qui redditus ad id, vel ex fundatione, vel ex institutis, statutis, aut consuetudinibus aliquorum monasteriorum, ordinum, aut regularium huiusmodi locorum, aut ex testatorum, vel donantium voluntatibus, sive alias applicati, aut donati sunt, eos omnino, ut decet, integre in usus pios hospitalitatis huiusmodi erogandos esse, et praesertim in monasteriis seu locis desertis, et ab laicorum aedibus longius remotis, ubi tamen pauperum et vere egenorum ratio in primis habeatur. Si quos vero ditiores, occasione transitus sive alias ex devotionis aut necessitatis causa, eo divertere contigerit, eos sane deceret refectorio communi cum religiosis, mensaque et ferculis communibus, nequaquam a caeteris distinctis, contentos esse. Verum omnino ipsi regulares in hospitibus huiusmodi potentioribus excipiendis ita se gerant, ut in eis frugalitas et paupertas religiosa prorsus eluceat.

§ 7. Pari etiam ratione districte inhibemus ne quispiam ex praedictis laicus alias quam ut superius dictum est, vel clericus saecularis vel regularis quocumque honore, praeceminentia, nobilitate aut excellentia etiam Sanctae Romanae Ecclesiae cardinalatus dignitate praeditus, etiam protector, vice-protector, loci ordinarius, praelatus generalis, provincialis, aut monasterii, domus, vel loci cuiuslibet superior, eorumve affines, propinqui, familiares, aut ministri utriuslibet sexus, quicquam contra hanc superius expressam prohibitionem recipiant. Quod si, vel ab aliquo particulari religioso, vel a superiore quopiam generali, provinciali, aut alio quocumque officio fungente, aut a conventu, capitulo vel congregatione, sive ab universo ordine et religione quicquam receperint, id quod acceperint suum non faciant. Verum, ipso facto, absque aliqua monitione iudicis,

Munera reci-
pientibus poe-
nae infliguntur.

decreto, sententia aut declaratione, ad illius restitutionem omnino in utroque foro teneantur, adeo ut, restitutione ipsa realiter non facta, neque etiam in foro conscientiae absolvi possint. Hanc autem restitutionem fieri volumus non privatim, ei religioso qui donavit, sed ei monasterio, domui vel alteri loco de cuius bonis facta est largitio, vel si non de eis bonis donatum est, in quo idem religiosus donans professionem emisit, vel si nomine totius capituli, conventus, aut congregationis, vel universi ordinis, seu religionis donatio facta extiterit, pariter communi mensae aut massae, cuius nomine donatum fuerit, accepta munera restituantur, ita ut nec qui donavit, nec conventus, capitulum, congregatio, ordo aut religio, cui restitutio facienda est, illam remittere, et iterum condonare, aut recipientem ab obligatione restituendi eximere, vel ut in pauperes erogat, concedere quoquo modo possit.

Dantibus quo-
que poenae im-
ponuntur.

§ 8. Quod si quis ex supradictis regularibus utriuslibet sexus, cuiuscumque gradus, ordinis, dignitatis, ac ubilibet locorum existentibus, coniunctim cum caeteris seu divisim, nostrarum huiusmodi prohibitionum, statutorum, ordinationum, iussionum, decretorum et mandatorum transgressor fuerit, statuimus ut omnibus et singulis per eum obtentis dignitatibus, gradibus, muneribus et officiis eo ipso privatus, ac ad illa et alia similia vel dissimilia in futurum obtinenda inhabilis perpetuo et incapax, ac perpetua infamia et ignominia notatus existat. Et praeterea privationem vocis activae et passivae, absque ullo superioris decreto aut ministerio, ipso facto incurrat; nec non ultra huiusmodi poenas, etiam tamquam contra furti et simoniae criminum reum, tam per viam denunciationis, accusationis aut querelae, quam etiam ex officio procedi et inquiri, condignisque

suppliciis affici debeat, poenis aliis a iure statutis, ac per alias constitutiones apostolicas, aut propria cuiusvis ordinis, congregationis, monasterii, domus aut loci statuta vel consuetudines contra personas aliquid praemissorum committentes forsā decretis et inflictis, nihilominus in suo robore permansuris.

Executores
huius bullae de-
putantur.

§ 9. Quocirca universis et singulis modernis et pro tempore existentibus locorum Ordinariis, eorumque vicariis et officialibus, necnon quorumcumque ordinum, prioratum, monasteriorum et domorum superioribus, etiam generalibus seu provincialibus, caeterisque, ad quos spectat, per apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi et eorum singuli, quantum ad eos pertinet, curent omni studio, diligentia, auctoritate et vigilantia praesentem constitutionem firmiter et inviolate observari, et contra inobedientes vel transgressores condignis poenis animadverti. Eisdem inobedientes, necnon contradictores quoslibet et rebelles, per opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

Clauulae de
rogatorie

§ 10. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, dictorumque monasteriorum, prioratum domorum, locorum, necnon ordinum, congregationum, collegiorum iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, quorumcumque tenorem existant, per quae praesentibus non expressa, vel ad verbum non inserta, effectus praesentis nostrae constitutionis impediri quomodolibet valeat vel differri, et de quibus quorumque tenoribus habenda sit in nostris litteris mentio specialis. Quae omnia, quatenus praemissis in aliquo adversentur, prorsus tollimus et abrogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

XCII.

Forma et effectus publicationis.

§ 11. Volumus autem ut praesentes litterae in valvis Sancti Ioannis Lateranensis et principis apostolorum de Urbe basilicarum, et in acie Campi Florae publicentur, affixis inibi earum exemplis et dimissis. Quodque earum exempla, seu illorum compendia in libris quorumcumque statutorum praedictorum monasteriorum, prioratum, collegiorum, domorum, ordinum et congregationum (quoad moniales, in vernaculum et vulgarem cuiusque regionis sermonem versa) et a loci Ordinario, qui id quamprimum fieri curet, subscripta inserantur, et saltem quotannis in capitulis, sive congregationibus cuiusque earum alta et intelligibili voce legantur. Et nihilominus post sexaginta dies a die publicationis, ut praefertur, in Romana Curia facienda unumquemque citra montes; ultra montes vero post quatuor menses, perinde arceant et afficiant, ac si cuique personaliter intimatae et per eos iuratae fuissent.

Fides transcriptorum.

§ 12. Quodque earum transumptis, etiam impressis, manu notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae obsignatis, eadem prorsus fides in iudicio et extra illud ubique adhibeatur, quae adhiberetur eisdem praesentibus, si essent exhibitae vel ostensae.

Sanctio poenalis.

§ 13. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum interdicti, prohibitionis, declarationis, inhibitionis, statuti, mandati, sublacionis, abrogationis et voluntatis infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis, etc.

Datum Romae in Monte Quirinali, anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo nonagesimo quarto, XIII kal. iulii, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 19 iunii 1594, pontif. an. III.

*Facultas patriarchae Aquileiensis visitandi monasteria domosque regularium exemptorum, eosque ad suorum decretorum executionem compellendi*¹.

Venerabili fratri Francisco patriarchae Aquileiensi
Clemens Papa VIII.

Venerabilis frater,
salutem et apostolicam benedictionem.

Romani Pontificis auctoritas in his est interponenda, quae ad ecclesiasticarum personarum, regularium praesertim, quae saecularibus exemplum praebere debent, reformationem pertinent.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, fraternitas tua in visitatione locorum dioecesis Aquileiensis dominio temporali domus austriacae subiectionum novissime per te facta, monasteria, domus et conventus, aliaque loca regularium utriusque sexus exempta, et nobis ac Sedi Apostolicae immediate subiecta, ex facultate tibi per nos desuper nominatim attributa, visitaveris; ac in iis ad tollendos varios abusos, ac ad morum reformationem et catholicae fidei stabilimentum, diversa statuta, decreta et ordinationes edideris, quae nisi observentur, rursus in eosdem et deteriores abusos regulares praedicti prolaberentur: nos, volentes, ut par est, ut decreta, statuta et ordinationes huiusmodi debitae executioni demandentur et adimpleantur, ne illorum observantia, praetextu cessationis facultatum tuarum, remittatur aut retardetur, eidem fraternitati tuae, ut quando, quoties et ubicumque opus fuerit, omnes et singulos religiosos ac eorum superiores monasteriorum, conventuum et locorum praedictorum utriusque sexus ad observationem

¹ Ex Regest. in Secret. Brevium.

Exordium.

Facultas de qua in rubrica.

XCIII.

decretorum, statutorum et ordinationum praedictorum per te in huiusmodi visitatione factorum censuris et poenis ecclesiasticis, ac privationis dignitatum et officiorum per eos obtentorum, vocisque activae et passivae, aliisque arbitrio tuo poenis, etiam saepius aggravandis, cogere et compellere, et ad hunc effectum eadem monasteria, conventus, domos et loca iterum visitare, et quocumque modo decreta, statuta et ordinationes praedictas in observantiam inducere, aliaque in praemissis et circa ea necessaria seu quomodolibet opportuna facere, ordinare, mandare et exequi libere et licite, auctoritate nostra apostolica, possis et valeas, eadem auctoritate, plenam et liberam facultatem concedimus et impartimur.

Contrarium derogatio.

§ 2. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac dictorum monasteriorum, conventuum et locorum, illorumque ordinum quorumcumque, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, exemptionibus et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodocumque et sub quibuscumque verborum formis et tenoribus concessis, confirmatis, approbatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua mentio habenda esset, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, inserti forent, praesentibus pro sufficienter expressis habentes, hac vice dumtaxat, et ad effectum praesentium, specialiter et expresse ac latissime derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Marcum, sub annulo Piscatoris, die xxx iulii MDCXCV, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 30 iulii 1594, pontif. an. III.

*Confirmatio erectionis collegii Societatis Iesu Comutaviensis, Pragensis dioecesis, in quo erigitur Universitas studii generalis, cum concessione privilegiorum*¹.

Clemens episcopus, servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

In sacra coelestis clavigeri sede, meritis licet imparibus, Eo disponente, qui virtutum et scientiarum Dominus est, constituti, et intra mentis nostrae arcana revolventes, quantum ex litterarum studiis militantis ecclesiae respublica, tenebrosa ignorantiae caligine ac haeresum peste expulsa, augeatur, divini numinis cultus protendatur, veritas agnoscat, iustitia colatur, reliquae virtutes illustrentur, ac ad bene beateque vivendum via praeparatur; ad ea, per quae studia ipsa ubilibet excitentur, ac studiosae personae ad bravium et excelsum doctrinae fastigium aspirantes opportuna subventionis suscipiant auxilium, libenter intendimus, et in his nostrae sollicitudinis partes convertimus; et propterea, quae ad hunc effectum a piis personis, nobilitate generis fulgentibus provide, gesta fuisse dicuntur, nostrae confirmationis praesidio roboramus, aliaque et alias concedimus et disponimus, prout earundem personarum vota exposcunt, necnon, locorum et temporum qualitate pensata, in Domino conspicimus salubriter expedire.

§ 1. Exhibita siquidem nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Claudii Aquavivae, praepositi generalis Societatis Iesu, nec non rectoris et collegialium collegii eiusdem Societatis in oppido civitate nuncupato Comutaviensi, Pragensis seu alterius dioecesis, erecti et instituti,

¹ Ex Regest. in Secret. Brevium.

Exordium ab utilitate academiatarum desumptum.

Baronis de Lobroviz studium propagandae in suis institutionibus inter catholicas.

ac nobilis viri Georgii Popelii, baronis de Lobroviz ac domini in temporalibus dicti oppidi, nec non Liczlau Mieliuk et Liboconitz, locorum eiusdem dioecesis, ac charissimi in Christo filii nostri Rodulphi, Romani ac Boemiae regis illustris, et in imperatorem electi, consilarii camerarii et supremi Boemiae regni praefecti petitione continebat, quod alias dictus Georgius varios modos et rationes, quibus religionis catholicae, potissimum vero suarum ditionum incommodis, hac calamitosa tempestate salubre et consentaneum subsidium afferre posset; maxime cum aperte, non sine ingenti dolore, communem religionis orthodoxae statum infinitis haeresum opinionibus, tamquam furis et procellis iactari, atque propemodum a fundamentis everti videret, inter malorum remedia, quae a Deo hominibus inspirantur ad tuendam propagandamque religionem, ea et summa et optima censuit, quae dum Dei optimi maximi honorem et gloriam mirifice amplificant et extollunt, tum homines ipsos Deo suo intime coniungunt, maxime necessarium est arbitratus ea praesidia conquirere, quae tantam perniciem avertere, et populum suae ditionis summo Regi conciliare et coniungere possent.

§ 2. Cum autem in clericis Societatis praedictae singularia, eaque valida subsidia esse a Deo instituta, quibus tam inveteratis christianae reipublicae morbis subveniri posse animadverteret, utpote qui ubivis terrarum, sua et eruditione et pietate, populos quamplurimos per devias opinionum et vitiorum tenebras errantes ad veritatis lumen et virtutum splendorem, non minus laboriose quam salubriter, reducant, in eam spem venit per eorundem sinceram in religionis romanae catholicae doctrinam, et vitae integritatem eos non solum qui sibi subiecti sunt, sed etiam alios plurimos in di-

tionem suas adventantes ad pristinum salutis portum revocandos; quandoquidem videret dictae Societatis non solum in Europa susceptos labores cum magno fructu evasisse, sed etiam in caeteris orbis partibus apud barbaras et immanes gentes, remotissimis et innumeris populis per eandem Societatis divinae Crucis cum religionis christianae augmento illatum vexillum fuisse.

§ 3. Quapropter ad laudem et gloriam Dei omnipotentis, ac honorem Deiparae Virginis Mariae omniumque civium coelestium et Ecclesiae Catholicae propagationem, nec non populi sibi a Deo commissi, suamque salutem iuventutis quoque domesticae et externae in doctrina et pietate institutionem, in oppido praedicto suae ditioni subiecto, unum collegium dictae Societatis Iesu cum ecclesia, scholis, domo pauperum et aliis suis membris ac officinis necessariis fundavit, in quibus dicta Societas, secundum suas constitutiones et pium institutum libere, sine ulla alia, praeter eiusdem instituti consuetudinem, obligatione et impedimento, posset in eadem ecclesia, et in gymnasii scholis, etiam alibi, in dicti Georgii ditionibus, si eis videretur, ad populum conciones habere, et iuventutem bonis moribus et litteris ad gloriam Dei et animarum salutem informare; quod, ut pro instituto eiusdem Societatis commode fieret, eidem Societati locum in dicto oppido idoneum delegit et assignavit, deputans eis pro fabrica et aedificio nonnullas tunc expressas domus.

§ 4. Denique ultra eas omnia ea spatia, quae inter domos praedictas et moenia ipsius oppidi constituta sunt, cum ipsis membris ac fossis, quin et vallo sive aggere usque ad rivum sive torrentem extenso, sic, ut tuta pars maeniorum cum fossa dicti oppidi et vallo sive aggere, ac turri media (vigilum nuncupata), quae sub

Collegium pro eis fundat in oppido Comutaviensi.

Fundusque erecto collegio assignat.

mola sita est ab angulo occidentali turris carceris usque ad propugnaculum angulare ipsius oppidi inclusive, quod ponti lapideo ac praedio Lzuedlovn nuncupato oppositum est, in praedictae Societatis ius, dominium et possessionem perpetuo cederet; quin etiam in perpetuum cautum voluit ne rivus, qui intra moenia huiusmodi ad molas deductus per dictum collegium decurrit, posset unquam alio derivari aut deduci ad ipsius collegii damnum et manifestum incommodum, quem rivum liberum esse debere praedicti collegii rectori et collegialibus pro tempore existentibus pronuntiavit ab omni pensione sive exactione civitati vel cuiquam alteri solvenda, etiam quando ripae reparandae vel reficiendae iudicarentur, quod etiam de aquaeductu ad domum dilecti filii Ioannis Coltper pergente intellectum esse voluit, ne idem aquaeductus unquam sine rectoris et collegialium praedictorum assensu, alio abduci et deviari posset.

Nonnulla concedit privilegia.

§ 5. Atque domus praedictae aquas, ut praefertur, praedicto collegio assignavit, secundum dicti oppidi leges et consuetudinem coquendi cervitiam, potestatem habuerint, idem ius plane penes collegium praedictum remanere, itaut dicti rector et collegiales ad suum commodum eademmet libertate et potestate sive iure cervitiam coquendi fruerentur, et ea in re huiusmodi extensum esse cum libertate, ac sine ulla nova pensione, voluit; insuper concessit atque permisit dictae Societati, ut non solum in veteribus sed etiam novis moeniis aedificia ad usum collegii necessaria, vel etiam fenestras captandi luminis causa construere et aedificare, sine ullius impedimento posset et valeret; atque in eo spatio, quod domus illae supranominatae, moeniaque duplicia a turri carceris huiusmodi usque ad propugnaculum et locum inter domos et

moenia complectuntur, decem scholas una cum auditorio, sive gymnasii aula, et cubacula aliaque domicilia convenientia cum domo pauperum, ad rationem perfecti magnique collegii commodi erexit; spatium vero, quod inter moenia extrema dicti oppidi, ac novae ad rivum, atque per latitudinem a dicta turri carceris usque ad propugnaculum inclusive per longitudinem est ad hortum domesticum ordinandum, aedificiumque praedictae domus pauperum cum sua area usque ad turrim vigilum construendum, secundum dictae Societatis voluntatem, libere destinavit, cui quidem domui pauperum pro alendis circiter centum studiosis pauperibus ordinarii annui census mille sexagenas misunenses illarum partium, peculiaribus super hoc litteris factis, attribuit atque perpetuo donavit, sicut eam summam rector ipsius collegii in eum numerum sive auctum sive restrictum, pro ratione annonae utiliter impenderet; quamquam et alium hortum extra civitatem sive suburbanam ad consuetas et honestas dictorum rectoris et collegialium a studiis et piis exercitationibus relaxationes pro diem providere paratus erat, quem prope dato eidem collegio esse voluit.

§ 5. Usus vero parochialis ecclesiae eiusdem oppidi, quae de iure patronatus dicti Georgii existit, ipsiusque quoque ius patronatus et praesentandi personam idoneam ad eandem ecclesiam, dum pro tempore vacat, omnemque curam ad ipsum Georgium circa eam ecclesiam pertinentem dicti rectori et collegialibus attribuit et adscripsit, ita quod licite pro tempore existens illius rector ultimo dictae ecclesiae fructibus, redditibus et proventibus libere deberet frui et potiri; tamen in reliquis omnibus ab eisdem collegii rectore et collegialibus dependeret, neque circa cultum divinum, seu caeremonias ecclesiae, quidquam induceret,

Parochialis ecclesiae iura sibi competentia et domo collegio dantur.

quod non prius ab eisdem approbatum esset; qui quidem ultimo dictae ecclesiae rector, ut prius, animarum curam exerceret, sacramenta Baptismi, Confessionis, Eucharistiae, Matrimonii et Extremae Unctionis ex officio administraret, sepulturas in coemeterio extra oppidum ita curaret, ut nullum in ultimo dicta ecclesia praeter illius parochianos, sine rectoris dicti collegii, vel eius vicesgerentis consensu et facultate, sepellire posset. Praeterea cantum et musicam, campanarumque pulsum ita ordinaret et disponeret, ut ordinem sacrorum aliaque exercitia, quae presbyteri et clerici dictae Societatis in ultimo dictae ecclesiae pro suo instituto habere solent, inturbare non posset; ipsi rector et collegiales proinde in sacris dicere, et reliquo cultu divino libere ultimo dicta ecclesia fruerentur, atque in ea conciones ad populum, doctrinamque christianam pro suo more habere, confessiones audire, atque sacramentum Eucharistiae ex instituto suo religiose administrare valerent. Eisdem quoque parochiali ecclesiae ipse Georgius arcis suae sacellum etiam applicavit, atque eisdem rectori et collegialibus cum pleno iure illud in perpetuum donavit; ipsius tamen parochialis ecclesiae sarta tecta, atque lumina tam cerae quam olei, pro divino cultu, consuetis expensis senatus dicti oppidi, prout antea facere consueverat, fieri et conservari voluit.

§ 6. Ut vero conservationi pacis ac religionis catholicae in omnibus dictae suae ditionis locis melius provisum esset, non solum praedictae parochialis sacellique arcis huiusmodi, sed omnium aliarum ecclesiarum sive illae parochiales, sive filiales essent in omnibus ditionum suarum praedictarum locis, sive extra ea, quarum iuspatronatus et praesentandi ad ipsum Georgium spectabat, et pro tem-

pore spectaret, curam omnem ac iuspatronatus huiusmodi in eandem Societatem legitime transtulit.

§ 7. Deinde ad sustentationem corporalem, et pro aliis necessitatibus dictorum collegii, rectoris et collegialium ex iis, quae sibi divina bonitas largita erat, certam tunc expressam censuum atque pensionum provisionem in certis temporibus ac modis tunc etiam expressis persolvendam ordinavit, constituentem annuatim bis mille sexagenas tres grossos et duos obulos earumdem partium, ac statuit, quod cuiuslibet una medietas a senatibus oppidorum seu pagorum iudicibus in festo S. Georgii in ipso collegio, vel certe intra quatuordecim dies post, et itidem altera medietas in festo Sancti Galli, pari modo ipsi collegio et collegialibus numeraretur, in bona currenti moneta, absque ulla contradictione; quos proventus stabiles ac perdurantes sic esse voluit, ut nulli haeredum, posterorum, aut successorum suorum dominiique Comutaviensis possessori, eos ulla ratione, imminuere aut mutare liceret, citra beneplacitum et consensum ipsorum collegii rectoris et collegialium, quin et hoc addidit, ut si casu contingeret ex redditibus censualibus huiusmodi aliquem vel aliquos, infortunio sive ignis, sive ex aere, grandinis, aut cuiuspian alterius eventus casu, bonorum seu frugum iacturam facere aut perpeti, quam ob cambiorum censuum debitores non essent solvendo, ut tunc eiusmodi defectus ad requisitionem collegii rectoris et collegialium huiusmodi per quaestores, seu officiales dicti Georgii ac possessorum suorum ex officio camerae seu fisci domini praedicti Comutaviensis eidem collegio plene suppleretur, obligando haeredes, posteros et successores suos praedictos, ne vel in minimo suae voluntati et ordinationi sive donationi adversari,

Dotem constituit.

vel etiam deesse praesumerent, quod si secus quid accidere contingeret, et ipsi rectori et collegialibus iuxta praescriptum census sic donati ab iis, a quibus numerari debent, non persolverentur, iidem rector et collegiales plene et de integro, interveniente auctoritate et approbatione regia, tabulis regni constabilita, potestatem haberent, accepta a tabulis regni camerario uno invadendi ac occupandi ipsum oppidum Comutaviense cum omnibus adiacentibus oppidis, pagis ac villis, et quibus illis census praedictus consignatus est, idque tam pro parte census quam pro toto, sicque invasis et occupatis locis uti, frui, potiri et gaudere, ac eorum usumfructum qualescumque essent inde recipere, sine restitutione ulla, neque prius ad cessionem iuris sic adepti tenerentur, quoad census retenti (ob quos non solutos invasio facta foret) plene et de integro cum impensis omnibus in omnem iudicum processum, et camerario factis, eisque ad ultimum quadrantem persoluti essent, idque toties quoties illi de pensione debita sive a censualibus, sive a quaestoribus praedictis non satisfaceret.

Dat collegio facultatem haereditates et legata recipiendi.

§ 8. Et quoniam eidem collegio quam optime provisum esse cupiebat, praemissa matura deliberatione, hanc quoque gratiam concessit, ut liceret pro tempore existentibus eiusdem collegii rectori et collegialibus dono acceptare quidquid piorum testamento ex suis subditis, qui libertate testandi donati sunt, tam in mobilibus quam in immobilibus legatum, seu a viris donatum foret, absque ullius contradictione et repugnantia.

Nonnullaque alia privilegia concedit.

§ 9. Itidem permisit rectori et collegialibus praedictis quidquid ad beneficium collegii expedire iudicaretur, sive in agris, sive vineis, sive hortis, sive pratis, sive praediis, ut id illis emere licitum esset, quae omnia empta, donata, legata, sic praedicto collegio annexa et incorpo-

rata esse voluit, ac si ab ipso Georgio ac suis haeredibus et successoribus donata et attributa fuissent, quae quidem sic empta et donata, si censualia essent, ad arbitrium Georgii et haeredum suorum, seu posterorum censibus, ut libera esse possent, constituit.

§ 10. Id quoque insuper suae voluntatis esse statuit, ut ipsa salutaris subditorum suorum institutio meliorem progressum habere valeret, et domus pauperum praedicta ipsi rectori collegii huiusmodi cum omnibus habitantibus in ea immediate subiecta essent cum pleno iure tam quoad aedificia, census, elemosynas, quam quoad personas in ea degentes proinde rectoris praedicti, et non alterius cuiusque esset, adolescentes in ea alendos recipere et approbare, eosdemque vicissim excludere, illis praefectum idoneum, qui illi probabitur praeponere, ac de toto domus ordine disponere, absque cuiusque contradictione, molestatione, sive repugnantia, sic tamen ut subditorum domini praedicti primaria cura haberetur, eisque locus ante alios concedatur, qui in studiis diutius perdurari valerent, et ad ea apti habilesque iudicati forent; quamquam, et illud eidem rectori pro tempore existenti liberum esse semper voluit, ut in numero eo iuventutis, qui in ea domo ali possent, viginti adolescentes undecumque adventantes collocare, et una cum ipsius Georgii subditis alere possent, ut beneficium hoc, praeter subditos suos, etiam ad externos extendetur; decrevit itidem, ne ullus praeceptor ludimoderator sive magister ut piam locorum in omnibus suis ditionibus iuventutem docere praesumeret, nisi prius a rectore dicti collegii, vel ab iis quos idem rector ordinavisset, de religione et vita examinatus, idoneus iudicatus foret, ac professionem fidei in Ordinarii vel

Donum pro pauperis alendis inibi erigit; cuius curam collegii rectori committit, servatis tamen legibus hic expressis.

eius vicarii manibus, iuxta constitutionem felicitis recordationis Pii PP. IV, praedecessoris nostri, praevio processu, vel habita debita informatione de religione et fide catholica emisisset, ipseque praceptor, ludimoderator seu magister ab eodem rectore vel ab iis, qui deputati forent, formam et rationem acciperet tam profanos, quam sacros et pios libros legendi, et iuventutem informandi; declaravit etiam hoc voluntatis suae esse, ne quisquam ad functiones huiusmodi litterarias in ditionibus suis a communitate, parochis vel ecclesiarum rectoribus, seu officialibus dicti Georgii vel haeredum ac posterorum suorum assumeretur, nisi a rectore praedicti collegii approbatus et confirmatus foret.

Bona omnia collegii eximit a quocumque veltigali, etc.

§ 11. Quo autem praedicta omnia sic donata et perpetuo attributa dicti rector et collegiales possidere quietius, suisque ministeriis vacare liberius possent et valerent, voluit ac statuit ut domus, seu collegium, ac illius ecclesia nec non sacellum, horti et caetera quaecumque cum omnibus suis iuribus, limitibus et attinentiis quaeri, et ipsa pecuniarum pensio annua, ut praefertur, donata et attributa, libera et immunia essent perpetuis futuris temporibus ab omnibus oneribus et censibus, tam civilibus, quam camerae suae obligatoriis, seu ad eam pertinentibus, seu quibusvis aliis notis et ignotis, etiam eis, quae imposterum forte impedire possent, nihil sibi ac posteris suis, seu futuris haeredibus, seu alias quoquo modo nominatis, qui ius aliquod dominii, sequestratus, praesidentiae, regiminis, iuris, sive legitime sive usurpative, seu ex iniuncto allegare possent, praesumerent, vel auderent iuris reservando, quinimmo plenariam ac liberam (iuxta utriusque iuris tam ecclesiastici quam saecularis, nec non statutorum et privilegiorum eiusdem Societatis) praedicta

omnia possidendi, eisque gaudendi et fruendi, omnimodam libertatem permisit.

§ 12. Voluit praeterea, quod si quis haeredum, successorum ac posterorum suorum quidpiam in damnum seu detrimentum dicti collegii, seu impedimentum consuetorum exercitiorum, tam spirituum quam litterariorum dictae Societatis, attentare praesumeret, ut tunc, demonstratis eiusmodi impedimentis et molestationibus aperte et manifeste probatis coram dicto Rodulpho rege in imperatorem electo, futurisque regibus Bohemiae, ac supremis regni officialibus, tenerentur (sic iudicante regia maiestate, ipsisque regni supremis officialibus) posteris sui, et quisquis possessorum dicti domini Comutaviensis aut haeres foret, infra annum rectori et collegialibus dictae Societatis bona stabilia ubicumque locorum, prout ipsis id liberet in regno Bohemiae, et quae ipsi eligerent (de quorum pretio, ut ipsi rectori et collegialibus cum venditore licitari et convenire liberum esset, voluit pro centum millibus sexagenis misnentium quamlibet sexagenam sexaginta parvis grossis, grossum quemlibet septenis parvis obolis computando) emere, seu solvere, eaque de integro absque ulla diminutione, iisque rectori et collegialibus cum pleno iure non solum usufructus, sed et domini tradere atque consignare, invariatis semper et impermutatis censibus ab ipsa Societate iam constitutis et imposterum constituendis, quos census voluit, ut dicta Societas quavis locorum, Comutavia exclusa, consequeretur, sicut et omnia emolumenta ex donatis, legatis, emptis, acquisitis, sive quomodolibet a dicta Societate obtentis, in quibus bonis, sive alibi in regno Bohemiae, ubi pro maiori bono ecclesiae expedire iudicaverint, possent ac deberent praedicta Societas aliud collegium constructo simile sub nomine ac titulo dicti Georgii exaedifi-

Haereditas fundatoris si mortali fuerit collegio, liberum esse debet rectori collegium ipsum cum bonis omnibus alio transferre.

care, retentisque censibus ante datis et attributis, cum omnibus aliis donatis, emptis, legatis, aut acquisitis ex bonis sic emptis, et ex praedicta summa centum millium sexagenorum census emergentes ad suas et dicti noviter erecti collegii necessitates accipere; possidere et convertere; quod collegium postquam erectum esset omnibus iis gratis, quibus dictum collegium Comutaviense a praedicto Rodulpho rege in imperatorem electo donatum tunc erat, frui et gaudere deberet, iuxta tenorem praesentium litterarum et diplomatium confirmationis super his a dicto Rodulpho rege in imperatorem electo.

Alias leges imponit.

§ 13. Quod si vero praedicti rector et collegiales negligenter aut tale novum collegium, adepti eiusmodi bona, erigere detractarent, tunc non solum novo isto censu, verum etiam praeteritis ipsis ex Comutaviensi fundatione et legatis attributis ac donatis consequenter privati esse deberent, ac illa suis haeredibus seu posteris resignare tenerentur; addidit insuper, quod si quis haeredum et successorum possessorumve domini praedicti Comutaviensis post datam et latam a praedicto Rodulpho rege in imperatorem electo, et officialibus dicti regni sententiam, id quod supra expressum est, facere, et huiusmodi bona pro memorata summa centum millium sexagenorum emere, ac rectori et collegialibus praedictis de pleno intra tempus nominatum, videlicet anni spatium, consignare detractaret, statuit, ut presbyteri et clerici Societatis per rectorem Comutaviensem, seu Pragensem, et alium praedictae Societatis collegiorum in regno Bohemiae possent ac valerent, excepto uno camerario a tabulis praedicti regni Arcensis, et oppidum Comutaviense cum suburbis, agris, oppidis, pagis ac villis, quinimmo cum omnibus quoquomodo vocatis aut nuncupatis,

ad dictum dominium spectantibus, occupare, possidere et tenere, seu illorum fructibus omnibus potiri et gaudere tamdiu, quamdiu illis eiusmodi bona pro memorata summa centum millium sexagenarum empta, data ac in possessionem tradita non forent a successoribus suis praedictis; et insuper omnes expensae essent restitutae, quas ipsos rectores et collegiales in actionem assumere forte contingeret, quodcumque vero successores sui praedicti, sive is, qui dominus Comutaviae foret, id quod scribitur actu forent executi, ac rectori et collegialibus huiusmodi bona, ut praefertur, memorato pretio empta consignarent, tum quidem dicti rector et collegiales obligati esse deberent ab occupatis per camerarium cedere, ac bona empta ad se recipere, citra omnem conditionem, salva impensarum per ipsos rectorem et collegiales factarum in iudicium processum restitutione, quae etiam concessionem antea deberet; quod nisi praestarent, liberum esse domino, qui illis bona iuxta condiciones praescriptas procuravisset iure simili per camerarium a tabulis regni accepto, eos ab occupatis expellere, et totum dominium ad se recipere; neque etiam id praetermissum esse voluit, siquidem cum tempus habentes nonnunquam consilia et actus mutare soleant, quod si is forte ex suis successoribus, qui presbyteros et clericos ipsius Societatis Comutaviensis expulisset, aut alius post ipsum dominus Comutaviae eosdem rursus Comutaviam revocare vellet, ubi id illis intimatum foret, et de plana ac sincera voluntate constare, et tunc intra centum annos ipsi presbyteri et clerici citra omnem contradictionem ad illud Comutaviense collegium redire tenerentur, quod quidem collegium is ex dominis, qui eos revocaret illis tale vicissim quale ab illis relictum esset cum omnibus censibus,

fundis, agris, pratis, vineis aliisque datis, donatis, attributis et legatis, denuo redemptis restituere deberet et censeretur, ut tale prorsus quale reliquissent recipere possent, et non aliter. Porro, quoad bona empta pro pretio summae supradictae attinet, si aliud collegium presbyteris in illis, vel alibi ex proventibus dictorum honorum erigeretur, illud quidem collegium in illis bonis in potestate dictae Societatis inibi, ubi ereatum foret, ut maneret atque perduraret, voluit, ac dicti collegii Comutaviensis membrum esset, necnon omnibus grãtiis libertatibus aequè gauderet; statuit ita tamen, ut reddituum pro memorata summa centum millium sexagenarum comparatorum eidem novo collegio medietas sola remaneret; ac si quid interea temporis industria rectoris et collegialium, nec non etiam aliorum huiusmodi in liberalitate ac benevolentia accessisset, tam donatis quam legatis acquisitis, sive emptis id ipsum quoque ne ab eo auferetur etiam voluit; altera vero medietas domino in Comutavia, qui presbyteros predictos revocaret, eisque collegium restitueret in usum suum atque commodum perpetuo cederet; quod si autem presbyteri Societatis huiusmodi, iuxta superius praescriptas condiciones, vocati ad recipiendum vicissim Comutaviense collegium id facere abnuerent, et intra centum annos redire retrectarent, eo ipso facto voluit ut utriusque, et novi et veteris collegii, amissionem cum censibus et rebus omnibus concurrerent, et haec omnia sic donata, ac pro summa centum millium sexagenarum acquisita, ut in ius ac dominium eius qui foret dominus Comutaviae cederet, qui ea omnia in alium pium usum pro bono Ecclesiae Dei, prout illi in Domino cum approbatione loci Ordinarii visum esset, teneretur convertere. Ultimo omnium, et hoc subiunxit quod si (quod Deus avertat) contingeret pre-

sbyteros Societatis praedictae, ob personarum inopiam, vel propter bella, aut mortalitatem, seu contagia pestis, alteriusve mali incommoda in regno praedicto Bohemiae deficere, vel quod pro ratione sui Instituti officii, quae similia collegia suscipere solent, satisfacere nequirent, ut tunc successores et posteri dicti Georgii quisquis possessor domini Comutaviensis esset, teneretur praepositum provincialem provinciae, nec non ipsum Claudium, et pro tempore existentem Societatis generalem mature, non semel sed saepius, certiores reddere de eiusmodi defectu, dictique collegii necessitate; qui quidem praepositus provincialis provinciae, et praepositus generalis postquam essent sufficienter admoniti et requisiti de substituendis aliis, tenerentur huiusmodi requisitioni intra centum annos omnino, citra longiorem tergiversationem, satisfacere, atque praedicto collegio de personis providere; qui si id negligerent, aut non facerent, vel quod ipsa Societas sua sponte imparem se oneri huius collegii sentiens huic donationi aliquando renunciaret, tunc ut tam collegium ipsum, quam census omnes, caeteraque omnia non ad alium, quam ad posteros ac haeredes suos directe redirent atque reverterentur, neque praedicta Societas aut quisque alius ius haberet eorum quidquam, tunc donatorum et de caetero donandorum in toto vel in parte ab eodem Georgio suisque haeredibus ac posteris, ullo quaesito colore sive praetextu, vendendi, alienandi vel in potestatem cuiusque alterius tradendi, qui non esset legitimus haeres ac possessor praedicti domini Comutaviensis, imo nec eidem haeredi ac possessori, nisi de expressa Sedis Apostolicae licentia, et quicquid secus fieret, id totum irritum atque casum esset.

§ 14. Cum autem, sicut eadem petitio

Casus in quo presbyteri Societatis in toto regno Bohemiae deficerent.

Erectio praevidetur alterius collegii in eisdem locis.

Comutaviense collegium tandem erectum institutumque in eo universitatem.

subiungebat, postmodum ibi iuxta voluntatem et ordinationem praedicti Georgii unum collegium dictae Societatis erectum et institutum fuerit, quod ex donatione eiusdem Georgii sustentatum uberis et optabiles redditus fructus, ipseque Georgius obtinuerit illud ab eodem Rodolpho rege in imperatorem electo per patentes litteras sub certis modo et forma tunc expressis, et in tabulis dicti regni contentis in universitatem et studium publicum erigi et institui, pro parte Claudii praepositi generalis ac rectoris et collegialium, necnon Georgii supradictorum nobis fuit humiliter supplicatum, ut praemissa omnia pro illorum firmiori robore confirmare et approbare, necnon infrascripta concedere de benignitate apostolica dignaremur: nos igitur, qui dudum inter alia voluimus, quod petentes beneficia ecclesiastica aliis uniri tenerentur exprimere verum annum valorem secundum communem aestimationem, et beneficii cui aliud uniri peteretur, aliquin unio non valeret, et semper in unionibus commissio fieret ad partes, vocatis quorum interest, attendentes quod ex litterarum studio animarum saluti consulitur, ac alia spiritualia et temporalia bona modo proveniunt, Claudium praepositum generalem ac rectorem et collegiales, necnon Georgium praedictos eorumque singulos a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa, latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, necnon honorum, domorum et iurium supradictorum situationes, confines, qualitates, quantitates, vocabula, denominationes et veros etiam annuos valores, praesentibus pro expressis haben-

tes, huiusmodi supplicationibus inclinati, donationes, concessionem, voluntates, decreta, statuta, translationes, ordinationes, indulta, praecepta, nec non omnia et singula alia praemissa, apostolica auctoritate, earundem tenore praesentium, perpetuo confirmamus et approbamus, illisque plenariae et inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus. Necnon omnes et singulos tam iuris quam facti, ac etiam solemnitatum quaruncumque quomodolibet omissarum, aliosque defectus, si qui forsitan intervenerint in eisdem, supplemus.

§ 15. Et nihilominus sacellum arcis praedictae, in quo per clericos seu presbyteros ad nutum pro tempore existentis domini dicti oppidi Comutaviensis poni et amoveri solitos in divisis deserviri consuevit, quodque in titulum perpetui simplicis beneficii ecclesiastici forsitan nondum erectum existit, una cum illius fructibus, redditibus et proventibus, ac bonis universis mobilibus et immobilibus, quae similiter pro expressis haberi volumus, collegio praedicto, praedicti Georgii dicti ipsius sacelli et arcis patroni expresso ad hoc accedente consensu, dicta auctoritate, perpetuo applicamus et appropriamus.

§ 16. Praeterea usum liberum supradictae parochialis ecclesiae dumtaxat, reservatis omnibus et singulis illius fructibus et redditibus, proventibus, iuribus, obventionibus et emolumentis, bonis quoque et proprietatibus in quibuscumque rebus consistentibus, moderno et pro tempore existenti eiusdem ecclesiae rectori, dicti Georgii patroni etiam ad hoc accedente consensu, eisdem rectori et collegialibus praesentibus et futuris, ipsi quoque collegio pariter perpetuo concedimus et assignamus.

§ 17. Insuper ius patronatus et praesentandi personas idoneas, ac omnes et singulas ecclesias in ditionibus Georgii

Confirmat Clemens cum bonis omnibus, statutisque a fundatore editis.

Confirmat quoque applicationem sacelli arcis.

Usum ecclesiae parochialis.

Et ius praesentandi ad ecclesias in ditionibus fundatoris constitutas.

praedicti pro tempore vacantes ad curam earumdem ecclesiarum, prout antea ad eundem Georgium suosque praedecessores spectavit et pertinuit, in Societatem Iesu, necnon collegii praedicti rectorem et collegiales, eodem accedente consensu, auctoritate et tenore praedictis, etiam perpetuo transferimus.

Universitatem
ibidem erigit.

§ 18. Ulterius, ut maiori dicti oppidi decori, necnon subditorum ditionum praedicti Georgii consulatur, in eodem oppido Comutaviensi ac aedibus dicti collegii universitatem studii generalis, in qua clerici ipsius Societatis theologiam, philophiam aliasque ingenuas artes profiteantur, ac iuvenes quoscumque doceant, ad instar aliarum universitatum studiorum generalium tam in transalpinis provinciis et regnis, quam alias ubilibet erecturam, etiamsi in hac universitate Comutaviensi iurisprudentiae et medicinae facultates non accesserint, dicta auctoritate etiam perpetuo sine alicuius praeiudicio, erigimus et instituimus. Ipsamque universitatem et studium generale sic erectum et institutum curae, regimini et administrationi pro tempore existentis rectoris dicti collegii, qui totius universitatis rector existat similiter perpetuo supponimus et committimus, ac eisdem universitati, illiusque rectori, magistris et scholasticis, et officialibus, ac ministris, ut omnibus et quibuscumque privilegiis, indultis, gratiis, praerogativis, honoribus et praeeminentibus, aliis universitatibus, quacumque auctoritate erectis, illarumque pro tempore existentibus rectoribus, magistris, doctoribus, lectoribus, praeceptoribus, scholasticis, procuratoribus, bidellis, nunciis, officialibus, ministris et aliis personis in genere vel in specie tam praedicta, quam imperiali, regia, ducali, aut alia auctoritatibus, et alias quomodolibet concessis non solum ad eorum instar, sed pariformiter et aeque principaliter in omnibus

Cui caeterarum
universitatum
privilegia
condit.

et per omnia uti, potiri et gaudere, etiamsi dictae facultates iurisprudentiae et medicinae ibi non accesserint.

§ 19. Ac insuper rectori eiusdem universitatis et collegii pro tempore existenti, ut ipsos, quos in eadem erecta universitate, vel etiam alibi, in quavis alia per debitum tempus studuisse, ac scientia et moribus idoneos esse reperirentur in praedictis facultatibus artium et theologiae ad baccalaureatus etiam formatae licentiatursae lauream doctoratusque, et magisterii gradus, servata forma Viennensis Concilii, et alias, iuxta universitatum aliorum studiorum generalium consuetudines, et erectae universitatis statuta promovere, et ipsorum graduum solita insignia eis exhibere, atque ad dictos gradus sic promoti in hac universitate Comutaviensi postea publice et privatim, etiam in omnibus aliis universitatibus studiorum generalium facultates praedictas interpretari, et alios docere, necnon de eis disputare, ac gradui seu gradibus huiusmodi convenientes actus exercere: quodque omnes et singuli, qui in ipsa universitate Comutaviensi, etiamsi ibi non habeantur facultates iurisprudentiae et medicinae, vel depositi, vel descripti in matricula, vel in quovis gradu promoti extiterint, in quavis alia universitate seu academia pro vere inscriptis et in gradu promotis recipiantur. Demum, ut omnes et singuli, qui in universitate seu academia Comutaviensi huiusmodi triennium, ut vocant, absolverint, testimoniumque ab ipsa universitate de idoneitate ad alios docendum habuerint, possint et debeant, et in quavis cathedrali, aut alia ecclesia, sine ulla tergiversatione, assumi et censeri tales, qui in vera academia et studio generali (etiamsi iurisprudentiae et medicinae facultates ibi non sint) litteris operam dederint per triennium, ut cathedrales ecclesiae requirunt.

Facultatem
rectori tribuit
gradus lauream-
que concedendi.

Praeposito generali
Societatis Iesu
facultatem
tribuit statuta
edendi pro collegio
et universitate.

§ 20. Caeterum moderno et pro tempore existenti dictae Societatis praeposito generali, ut per se, vel dicti collegii et erectae universitatis rectorem, aut alium, seu alios, pro salubri et felici directione universitatis Comutaviensis, ac rectoris, magistrorum, procuratorum, bidellorum, nuntiorum et aliorum ministrorum ac officialium muneribus et functionibus, modoque et forma docendi, et alias sua officia exercendi, necnon pro scholasticorum⁺manutentione quaecumque statuta et ordinationes licita et honesta, ac sacris canonibus et Concilii Tridentini decretis minime contraria, edere et promulgare, eaque pro temporum, rerum et personarum qualitate mutare, corrigere et reformare, seu illa cassare et abrogare, aliaque de novo edere, necnon super illorum observatione poenas eius arbitrio imponere, ac etiam in praedicta universitate rectores, magistros, lectores, scholasticos, procuratores, bidellos, et praecipue unum seu plures notarios publicos, seu tabelliones authenticos, fideles et legales, postquam tamen ad hoc idonei reperti fuerint, recepto ab eis prius de notariatus et tabellionatus officiis fideliter exercendis iuramento ac professione fidei huiusmodi, iuxta constitutionem praedictam, per eos emissa, aliosque ministros et officiales necessarios pro usu universitatis praedictae creare, ac de officio huiusmodi notariatus per pennam et calamare investire, aut alios creatos ad huiusmodi officia assumere, et quoties opus fuerit, amovere, seu electiones factas confirmare, ita quod scripturis authenticis per dictos tales notarios sic creandos vel assumendos aut confirmandos plenaria et indubia fides adhiberi debeat in iudicio et extra, libere et licite valeant, etiam perpetuo concedimus et indulgentiam impartimur.

Et notarios
creandi.

§ 21. Demum omnibus et singulis tam metropolitanarum, primatialium, cathedralium et collegiarum aliarumque quarumcumque ecclesiarum per Europam et universum orbem sitarum capitulis, necnon superioribus et particularibus personis, quacumque auctoritate et dignitate fungentibus et functuris, ac quovis privilegio et indulto munitis, in virtute sanctae obedientiae praecipimus et mandamus ne studiosos academiae seu universitatis Comutaviensis huiusmodi, aut in ea ad gradus promotos ab assequutione dignitatum, seu canonicatum et praebendarum earumdem ecclesiarum sibi tamen canonice conferendarum, aut ad illos nominandarum, si idonei ad id iudicati fuerint, et tempus debitum suorum studiorum in academia seu universitate huiusmodi absolverint, vel gradum doctoratus seu magisterii, aut licentiatursae, vel alium susceperint, dummodo aliud canonicum eis non obsistat impedimentum, reiicere et removere quoquo modo audeant seu praesumant.

Vellit tamen
in academia ad
gradus promotos
ab assequutione
ecclesiarum dignitatum
removere.

§ 22. Postremo omnia bona, res et iura a praedicto Georgio, ut praefertur, collegio et universitati Comutaviensis huiusmodi concessa, donata et attributa, et de caetero per quoscumque fideles quovis modo donanda, concedenda et attribuenda eidem collegio, eadem auctoritate, similiter perpetuo applicamus et appropriamus; ita quod liceat rectori et collegialibus praedictis per se, vel alium, seu alios eorum corporalem, realem et actualem possessionem libere apprehendere, et perpetuo retinere; nec non in collegii et universitatis huiusmodi, ac personarum ipsius collegii usus et utilitatem convertere, cuiusvis licentia desuper minime requisita.

Bona omnia
collegio conferuntur.

§ 23. Decernentes easdem praesentes, etiam ex eo quod interesse habentes, vel putantes ad hoc vocati, et causae vel causa

Causas praesentes
conferuntur.

propter quam seu quas praemissae emanarunt, etiam coram loci Ordinario, etiam tanquam a Sede Apostolica delegato, aut alias quomodolibet verificatae, non fuerint; et ex quavis alia causa, de subreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut quopiam alio defectu notari, impugnari, vel invalidari non posse, sed illas semper et perpetuo validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac sub quibusvis similibus vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, vel contrariis dispositionibus, nullo unquam tempore comprehendi, sicque in praemissis omnibus et singulis, per quoscumque iudices et commissarios, etiam palatii apostolici causarum auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et diffiniri debere; irritum quoque et inane, quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Exequutores
praesentium lit-
terarum depu-
tat.

§ 24. Quocirca venerabilibus fratribus nostris Pragensi et Olumocensi episcopis, ac dilecto filio causarum curiae Camerae Apostolicae generali auditori per apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios praesentes litteras, et in eis contenta quaecumque ubi, quando et quoties opus fuerit, ac pro parte Claudii, et pro tempore existentis praepositi generalis dictae Societatis, ac collegii rectoris et collegialium huiusmodi, nec non Georgii praedictorum, seu alicuius eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra, praesentes et in eis contenta huiusmodi firmiter observari, ac singulos,

quos ipsae praesentes litterae concernunt, et concernent in futurum, illis pacifice frui et gaudere. Non permittentes eos desuper per quoscumque, contra praesentium tenorem, quomodolibet molestari, impediri, vel perturbari. Contradictores quoslibet et rebelles per censuras ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita, compe-scendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, sententias, censuras et poenas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam, ad hoc si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

§ 25. Non obstantibus praemissis, ac Contraria tollit. priori voluntate nostra praedicta, et pia memoriae Bonifacii PP. VIII, similiter praedecessoris nostri, qua cavetur, ne quis extra suam civitatem vel dioecesim, nisi in certis tunc expressis casibus, et in illis ultra unam diaetam ad iudicium evocetur, seu ne iudices a Sede praedicta deputati extra civitatem et dioecesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii vel alii vices suas committere audeant, seu praesumant; et in concilio generali edita de duabus diaetis, dummodo non ultra tres diaetas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, ac Lateranensis Concilii novissime celebrati uniones perpetuas, nisi in casibus a iure permissis fieri prohibentis, et quibusvis aliis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, nec non ecclesiarum supradictarum, ac capitulorum, provinciarum, urbium et locorum huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, illis, earumdemque ecclesiarum praesulibus, capitulis et aliis superioribus et particularibus personis sub quibuscumque tenoribus et formis, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, confir-

matibus et innovatis, ac concedendis, confirmandis et innovandis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de eis, eorumque totis tenoribus, specialibus, specifica, expressa et individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, vel quaevis alia expressio habenda, seu exquisita forma ad hoc servanda foret, illis alias in suo robore permansuris, latissime hac vice specialiter et expresse derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam, ac de verbo ad verbum, de indulto huiusmodi mentionem.

Per praedicta
debita ecclesia-
rum Comuta-
viensis servitia
negligi cavet.

§ 26. Proviso, quod propter praemissae dictae ecclesiae, quarum iura patronatus ad rectorem et collegiales praedictos translata et quarum usus et cura illis concessa et commissa existit, debitis non fraudentur obsequiis, et animarum cura in eis, quibus illa imminet, nullatenus negligatur, sed earum congrue supportentur onera consueta; quodque propter translationem huiusmodi plus iuris in eosdem rectorem et collegiales translatum non intelligatur, quam ipse Georgius haberet: quo vero ad curam parochialium et aliarum ecclesiarum sub iuribus patronatus huiusmodi compraesentiarum, rectori et patribus eiusdem collegii, ut praefertur commissam, salva remaneat iurisdictio loci Ordinarii, ita ut propter ea non intelligatur illi in aliquo praedictatum. Per praesentes autem non intendimus ius patronatus huiusmodi in aliquo approbare.

Clausulae por-
tales.

§ 27. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum absolutio- nis, confirmationis, approbationis, adiectionis, suppletionis, applicationum, appropriationum, concessionum, assignatio-

nis, translationis, erectionis, institutionis, suppositionis, submissionis, indulti, impartitionis, praecepti, mandatorum, decreti, derogationis et intentionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri et Pauli apostolorum Eius se noverit incursum.

Datum Romae apud S. Marcum, anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo nonagesimo quarto, quarto kal. septembris, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 29 august. 1594, pontif. an. III.

XCIV.

Confirmatio concordiae inter regem catholicum eiusque successores et archiepiscopum Toletanensem pro tempore existentes super administratione collegii virginum nuncupati Dominae Nostrae de Remedio in civitate Toletana erecti.

Clemens Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

Pro nostro munere in his partes nostras libenter interponimus, quae ad concordiam et pacem inter catholicos reges et ecclesiasticas personas pertinere dignoscuntur.

§ I. Nuper siquidem charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum rex catholicus, ac dilectus filius noster Gaspar tituli sanctae Balbinae, presbyter cardinalis Toletanus nuncupatus, ecclesiae Toletanae perpetuus administrator, ad infrascriptam super modo et forma gubernii collegii virginum Beatae Mariae de *los Remedios* civitatis Toletanae, concordiam (quae in instrumento desuper con-

Exordium.

Hispaniarum
rex et cardinalis
Toletanus con-
cordiam inter se
initam confir-
mari petunt.

Ex Regest. in Secret. Brevium.